

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๔ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.ภักดิ์ พงษ์เกตุรา ผบ.ช.น. และ พล.ต.ต.ปิยะ ต๊ะวิชัย รอง ผบ.ช.น. ตรวจเยี่ยมบำรุงขวัญข้าราชการตำรวจที่ได้รับบาดเจ็บจากเหตุควบคุมฝูงชน เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ และวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ ที่ผ่านมา ณ โรงพยาบาลตำรวจ

วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๖๔ พล.ต.ต.โพธิ์ สวยสุวรรณ รอง ผบ.ช.ภ.๙, พล.ต.อ.ยง วัชรพุ่ม รอง ผบ.ก.ภ.๙ พร้อมคณะ ร่วมเดินทางไปตรวจสอบอุปกรณ์ควบคุมฝูงชนของ ภ.จว.พัทลุง เพื่อเตรียมความพร้อมรองรับสถานการณ์การชุมนุม ณ ภ.จว.พัทลุง

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ พล.ต.ท.ต่อศักดิ์ สุขวิมล ผบ.ก.มอ.มอบเครื่องผลิตออกซิเจน ชุด PPE และหน้ากากอนามัยให้กับเพจ "อีจัน" เพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ต่อไป

วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๔ ดร.จัดพิธินนามบัณฑิตก้องกลางความร่วมมือโครงการบริจาคเครื่องกระตุกหัวใจไฟฟ้าอัตโนมัติ (AED) ร่วมกับ สภากาชาดไทย จากการทำกิจกรรมตามโครงการ "วิ่งกระตุกหัวใจ ๑๒๕ ปี สภากาชาดไทย" และกิจกรรม "กระตุกหัวใจ Virtual Run 2,000,000 km" เพื่อจัดซื้อเครื่องกระตุกหัวใจไฟฟ้าอัตโนมัติ (AED) สนับสนุนภารกิจของ ตร. จำนวน ๒๖๒ เครื่อง โดยมี พล.ต.อ.ปิยะ อุทาโย รอง ผบ.ตร. และนายเดช บุญนาค เลขาธิการสภากาชาดไทย เป็นผู้แทนลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ

วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔ บช.ทท. จัดงานวันคล้ายวันสถาปนา บช.ทท. ครบรอบ ๔ ปี เพื่อเป็นการรำลึกถึงการก่อตั้งหน่วยและเสริมสร้างความสามัคคี ความรัก ความสามัคคีของข้าราชการตำรวจในสังกัดฯ ในงานนี้ พล.ต.ท.นิทัศน์ ลิ้มศิริพันธ์ ผบ.ช.ทท. พร้อมด้วยผู้บังคับบัญชาและข้าราชการตำรวจในสังกัดฯ ร่วมกิจกรรม

วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๖๔ วันคล้ายวันสถาปนากองบัญชาการตำรวจไซเบอร์ (Cyber Crime Investigation Bureau) หรือ CCIB ภายใต้ สโลแกน Cyber Cops Anti Cyber Crime ซึ่งได้ปฏิบัติหน้าที่ครบ ๑ ปีแล้ว และในโอกาสวันสถาปนา บช.สอท. ได้รับเกียรติจาก พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร. มาเป็นประธานในพิธี

วารสารตำรวจ

ปีที่ ๕๗ ฉบับที่ ๕๖๘ เดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๔

วารสาร ตำรวจ

ปีที่ ๕๗ ฉบับที่ ๕๖๘ เดือนกรกฎาคม - กันยายน ๒๕๖๔
ISSN 1685-2672

วัตถุประสงค์

- ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข
- ส่งเสริมสื่อสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการทั่วไป และส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เผยแพร่ กฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง และนโยบายต่าง ๆ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยเป็นกลางทางการเมือง
- ส่งเสริมข้าราชการตำรวจและบุคคลทั่วไป ได้ใช้เป็น “เวทีโลกทัศน์” แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์
- เผยแพร่วิชาการ สารคดี ข่าวสาร และเหตุการณ์สำคัญในปัจจุบัน

เกณฑ์การพิจารณาบทความและสารคดี

- เนื้อหาสาระเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- เป็นเรื่องที่มีแนวคิด สร้างสรรค์ เหมาะกับกาลสมัย
- ไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงามของประชาชน
- มุ่งให้ความรู้ หรือความบันเทิง ไม่มุ่งโจมตีบุคคลหรือสถาบันใดโดยเฉพาะ
- ใช้ภาษาและสำนวนโวหารดี

กติกาของบรรณาธิการ

- ส่งต้นฉบับพร้อมแจ้งนาม และที่อยู่ของผู้เขียนให้ชัดเจน
- เป็นสิทธิ์ของกองบรรณาธิการที่จะพิจารณานำลงพิมพ์หรือไม่ เมื่อใด
- กองบรรณาธิการถือสิทธิในการแก้ไขเพิ่มเติม หรือตัดตอน
- กองบรรณาธิการจะไม่ส่งต้นฉบับคืน ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ

บทความ ข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอที่ปรากฏในวารสารตำรวจเป็นงานประพันธ์หรือวรรณกรรมของผู้ประพันธ์หรือผู้เขียนโดยเฉพาะ กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

สารบัญ CONTENT

หน้า

บรรณาธิการแถลง _____ ๓

แนะนำตำรวจดีเด่น

- ข้าราชการพลเรือนดีเด่นประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ของ ตร. _____ ๔

บทความพิเศษ

- เรื่อง รู้ว่าเป็นรถที่ถูกโจรกรรม ยังนำมาใช้... โทษถึงขั้นไล่ออก ! _____ ๑๗
- เรื่อง เช็กซ์เสื่อม... แก้ไขได้ _____ ๑๙
- เรื่อง การบริหารการประชาสัมพันธ์ในงานตำรวจ _____ ๒๓
- เรื่อง ความท้าทายว่าด้วยการโอนภารกิจด้านการอำนวยความสะดวก และปลอดภัยงานจราจรไปให้กรุงเทพมหานคร _____ ๓๐

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

- กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่น _____ ๓๓
ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๔
- ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ _____ ๓๕
วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่
และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔
- ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจ _____ ๔๐
การรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓๐)
พ.ศ. ๒๕๖๔
- ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร _____ ๔๒
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔
- ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ _____ ๕๓
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔
- คำสั่งกรมควบคุมโรค ที่ ๙๗๕/๒๕๖๔ เรื่อง การมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบ _____ ๕๖
ความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘
- ข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : ก่อเกิดและการบังคับใช้ประมวล _____ ๕๘
จริยธรรมข้าราชการพลเรือน
- ประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๖๔ _____ ๖๔

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

- เรื่อง พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า _____ ๖๖
“การชุมนุมสาธารณะ” มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อ
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ หรือไม่

สารบัญ CONTENT

หน้า

คำพิพากษาฎีกาย่อ

- ๑ คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๓๓๑/๒๕๖๒ เรื่อง ชักยอก, ผิดสัญญาทางแพ่ง, การเรียกทรัพย์สิน _____ ๗๘
หรือราคาแทนผู้เสียหาย
- ๒ คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๓๕๔/๒๕๖๓ เรื่อง การชี้ตัวผู้ต้องหา _____ ๘๐
- ๓ คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๕๘๐/๒๕๖๓ เรื่อง การกระทำชำเราเด็กซึ่งมีใช้สามีหรือภริยาของตน, _____ ๘๓
การยกปัญหาข้อเท็จจริงขึ้นว่ากันโดยชอบในศาลล่าง

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

- ๑ ที่ สค ๑๘๒/๒๕๖๔ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลงข้อมูลประวัติอาชญากร ในทะเบียนประวัติอาชญากร _____ ๘๗
ของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- ๒ ที่ สค ๒๐๔/๒๕๖๔ เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม _____ ๙๓
จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับสำเนาหนังสืออัยการสั่งอนุญาตบัญชาการอมลีน

คำชี้ขาดความเห็นแย้ง

- เรื่อง ความผิดฐานฐานร่วมกันซื้อ หรือร่วมกันรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่านำเข้ามาในราชอาณาจักร _____ ๙๖
โดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร, ร่วมกันมีไว้ในครอบครอง
ซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษี, ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม

ผลงานวิจัย

- ๑ เรื่อง การศึกษาผลข้างเคียงเกี่ยวกับอาการปวดของผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel _____ ๑๐๐
ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ
- ๒ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ _____ ๑๐๓
โรงพยาบาลตำรวจ
- ๓ เรื่องการวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ _____ ๑๐๖
- ๔ เรื่อง ศึกษาการกำกับตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย _____ ๑๐๙
มกร ๑๐/๑โรงพยาบาลตำรวจ
- ๕ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมชาย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ _____ ๑๑๒
- ๖ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๒ โรงพยาบาลตำรวจ _____ ๑๑๔
- ๗ เรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๓ โรงพยาบาลตำรวจ _____ ๑๑๖
- ๘ เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและความต้องการข้อมูลของผู้ป่วย _____ ๑๑๘
ก่อนได้รับการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้องในโรงพยาบาลตำรวจ

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

พล.ต.ท.สุรพงษ์ ชัยจันทร์
พล.ต.ต.สมเกียรติ วัฒนพรมงคล

บรรณาธิการ

พล.ต.ต.สุกิจ โตตาบ

บรรณาธิการผู้ช่วย

พ.ต.อ.หญิง สาริมน มิลินทางกูร
พ.ต.อ.ตนุ กล้าสุ่ม
พ.ต.อ.หญิง บุษกร สุนทรสถิตพิมล
พ.ต.อ.ธีรภพ รุมนแสง
พ.ต.อ.ธนาธิษฐ์ กวยรักษา

ประจำกองบรรณาธิการ

พ.ต.อ.อาภรณ์ เนาวสันต์
พ.ต.อ.ดิศตนิย กุริโขติ
พ.ต.อ.มนตรี ศิริกำเนิด
พ.ต.อ.ศิลาทุทธิ์ จิตติยธีรกุล
ว่าที่ พ.ต.อ.กมล เอื้อจารุพร
ว่าที่ พ.ต.อ.หญิง คณิง คลังสิน
ว่าที่ พ.ต.อ.สัญญา ศิริโสภณ
ว่าที่ พ.ต.อ.สุวิน กุรัตนกิติวงศ์
พ.ต.ท.หญิง อรทัย จิตภักดี
พ.ต.ต.วิชาญ นามแสงผา
พ.ต.ต.หญิง รุจิรา สิกษะ

คณะผู้จัดทำ

พ.ต.ท.หญิง สุนันทา เกษมสันต์ ณ อยุธยา
ร.ต.อ.หญิง จูฑาพร นาคพ่อง

กองบรรณาธิการวารสารตำรวจ

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ อาคาร ๑ ชั้น ๑๖
ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐
โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑
<http://www.tsd.police.go.th>

ออกแบบรูปเล่มและจัดพิมพ์ที่

โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
โทร. ๐-๒๖๖๘-๒๘๑๑-๓

บรรณาธิการแถลง

สวัสดิ์ศรีรับท่านผู้อ่านที่เคารพทุกท่าน วารสารตำรวจฉบับนี้มีเรื่องที่น่าสนใจ ได้แก่ บทความเกี่ยวกับเรื่องราวของข้าราชการตำรวจกรณีที่ว่า เป็นรถที่ถูกโจรกรรม ยังนำมาใช้... โทษถึงขั้นไล่ออก !! ด้านปัญหาสุขภาพเช็ทซ์เสียม... แก่ได้ และความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหาร การประชาสัมพันธ์ในงานตำรวจ ความท้าทายว่าด้วยการถ่ายโอนภารกิจด้านการอำนวยความสะดวก และปลอดภัยงานจราจรไปให้กรุงเทพมหานคร ในส่วนของกฎหมาย อาทิเช่น การจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของ หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประกาศเกี่ยวกับ การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของหน่วยงาน กองบังคับการปฏิบัติการพิเศษในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง การกำหนดแบบใบสั่ง เจ้าพนักงานจราจรเพิ่มเติม คำสั่งเกี่ยวกับการมอบหมายให้พนักงานสอบสวนสังกัดสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ ข้อกำหนด ว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ สำหรับคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องเกี่ยวกับ พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ข้อหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และ มาตรา ๔๔ หรือไม่ คำพิพากษาฎีกายกเกี่ยวกับการยกยอก ผิดสัญญาทางแพ่ง การเรียกทรัพย์สิน หรือราคาแทนผู้เสียหาย, การชี้ตัวผู้ต้องหา และการกระทำชำเราเด็กซึ่งมิใช่สามีหรือภริยา ของตน การยกปัญหาข้อเท็จจริงขึ้นว่ากันโดยชอบในศาลล่าง การอุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติ อาชญากรในทะเบียนประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากรและคำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาหนังสือสั่งอายัดบัญชีธนาคารออมสิน คำชี้ขาดความเห็นแย้ง เกี่ยวกับความผิดฐานร่วมกันซื้อ หรือร่วมกันรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่านำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร, ร่วมกันมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษี, ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม

พลตำรวจตรี สุกิจ โตตาบ

(สุกิจ โตตาบ)

ผู้บังคับการกองกฎหมาย

บรรณาธิการ

จัดทำโดย

กองกฎหมาย สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อาคาร ๑ ชั้น ๑๖ ถนนพระรามที่ ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐ โทร. ๐-๒๒๐๕-๓๖๖๐-๑ <http://www.tsd.police.go.th>

แนะนำตำราวจิตเด่น

ข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓
ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ส่วนกลาง) จำนวน ๔ คน

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล	พลตำรวจตรี จักรพงษ์ วิวัฒน์วานิช
ตำแหน่ง	รองผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และปฏิบัติราชการรองผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและคดี
สังกัด	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
เริ่มรับราชการ	เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๒๖ รวมระยะเวลาปฏิบัติราชการ (นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) ๓๗ ปี ๓ เดือน
วุฒิการศึกษาสูงสุด	นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองตน

• **เป็นผู้มีศีล** ในการที่รู้จักสำรวมระวังความประพฤติปฏิบัติ ดังจะเห็นได้จากการไปศึกษาอบรมในหลักสูตรครูสมาธิ ของหลวงพ่อวิริยงค์ สิริธโร (สมเด็จพระญาณวชิโรดม) ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ รวมระยะเวลา ๖ เดือน พร้อมทั้งสอบปฏิบัติภาคสนาม ณ ดอยอินทนนท์ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเวลา ๔ วัน ๓ คืน จึงจะจบหลักสูตร **มีสุตะ** ในการเรียนรู้ทางวิชาการ และได้ศึกษาค้นคว้าในวิชาชีพดี ดังจะเห็นได้จากการไปศึกษาเพิ่มเติมจนจบการศึกษาระดับปริญญาเอก นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง และศึกษาอบรมเพิ่มเติมในหลักสูตรต่าง ๆ อีกหลายหลักสูตร เช่น หลักสูตรการฝึกอบรมผู้บริหารระดับสูงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง สถาบันพระปกเกล้า และวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ เป็นต้น **มีจาคะ** ในการเป็นผู้มีจิตใจดี รู้จักเสียสละ ดังจะเห็นได้จากการบริจาคเงินและสิ่งของเพื่อสาธารณกุศล **มีสติ** ในการรู้จักคิดไตร่ตรองให้รอบคอบก่อนคิด พูด ทำ ดังจะเห็นได้จากการเป็นผู้มีความน่าเชื่อถือศรัทธาต่อบุคคลทั่วไป **มีสมภาหิ** ในการมีจิตใจตั้งมั่น ดังจะเห็นได้จากการได้รับความรู้จากการเรียนหลักสูตรครูสมาธิตามที่กล่าวมาข้างต้น **มีปัญญา** ในการมีปัญญา

อันเห็นชอบรอบรู้ทางเจริญตามที่เป็นจริง ดังจะเห็นได้จากการที่รับราชการและมีความเจริญก้าวหน้ามาอย่างต่อเนื่อง จนถึงตำแหน่งรองผู้บัญชาการ **เป็นผู้นำเคารพบูชา** ในการเป็นผู้ที่สามารถเอาเป็นที่พึ่งอาศัย เป็นที่พึ่งทางใจ เป็นผู้นำนับถือ เป็นผู้ปฏิบัติตามระเบียบวินัยและกฎหมาย ควรแก่การยอมรับและยกย่องนับถือเอาเป็นเยี่ยงอย่างได้ และเป็นผู้รู้จักพูดจาโดยมีเหตุผลและหลักการ รู้จักชี้แจงแนะนำให้ผู้อื่นเข้าใจดี ในการเป็นที่ปรึกษาที่ดี ชักถามหรือขอปรึกษาหารือขอให้คำแนะนำต่าง ๆ ได้ ดังจะเห็นได้จากการเป็นครูอาจารย์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐ ปี **และเป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำที่ล่วงเกิน** วิชาภกษวิจารย์ได้อีกด้วย ดังจะเห็นได้จากการยอมรับและเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานวิชาภกษวิจารย์ในการทำงานได้ ประกอบกับทั้งนี้มีการใช้จ่ายอย่างประหยัดอดออมโดยมีการออมเงินในสหกรณ์ออมทรัพย์โรงเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นประจำทุกเดือน เดือนละ ๗,๐๐๐ บาท เพื่อเป็นการออมไว้ใช้ในเวลาที่จำเป็นเพื่อการยังชีพในอนาคตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองคน

- การนำ**พรหมวิหาร ๔** มาใช้ กล่าวคือ **มีความเมตตา** ในการปรารภนาที่จะให้ผู้อื่นอยู่ดีมีสุข ดังจะเห็นได้จากการได้มีการไต่ถามทุกข์สุขกับเพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่ตลอดเวลา **มีความกรุณา** ในการปรารภนาให้ผู้มีทุกข์เดือดร้อนให้พ้นทุกข์ ดังจะเห็นได้จากการช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับความสะดวกให้ได้รับความพ้นทุกข์ตามกำลังความสามารถอยู่เป็นประจำ **มีมุทิตา** ในการมีความยินดีที่ผู้อื่นได้ดี ดังจะเห็นได้จากการแสดงความยินดีกับเพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาที่ประสบความสำเร็จในการศึกษาและมีความก้าวหน้าในหน้าที่ราชการอยู่ตลอดเวลา **มีอุเบกขา** ในการวางเฉย ปล่อยวางใจของเราเองด้วยปัญญา ดังจะเห็นได้จากการที่ผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดและถูกลงโทษ ก็ต้องวางเฉยไม่เข้าไปช่วยเหลือเพื่อที่จะให้เขาได้จดจำและปรับปรุง โดยไม่คิดที่จะกระทำผิดขึ้นอีกในอนาคต และ**สังคหวัตถุ ๔** มาใช้ กล่าวคือ **มีทานรู้จักการให้** แบ่งปันสิ่งของของตนแก่ผู้อื่นที่ควรแบ่งปัน ดังจะเห็นได้จากการบริจาคทรัพย์เพื่อสาธารณกุศล เช่น การบริจาคโลหิตแก่ผู้ยากไร้หรือให้ทานแก่ผู้ยากไร้เพื่อการดำรงชีพอย่างมีความสุข **มีปิยวาจา** ในการมีวาจาอันเหมาะสม กล่าวแต่วาจาที่สุภาพอ่อนโยน ดังจะเห็นได้จากการมีกัลยาณมิตรโดยมีการสร้างความเข้าใจอันดีต่อบุคคลทั้งในและนอกองค์กรในคนจำนวนมาก **มีอัตถจริยา** ในการประพฤติสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น ดังจะเห็นได้จากการไปเรียนรู้เพิ่มเติมในหลักสูตรครุสมานี เพื่อนำเป็นองค์ความรู้มาปรับใช้และเผยแพร่กับบุคคลอื่นให้มีความรู้ในการทำวิปัสสนา สมานี เพื่อเป็นประโยชน์ต่อสังคมและราชการต่อไป **มีสมานัตตตา** ในการเป็นผู้มีตนเสมอ ไม่ถือตัว เย่อหยิ่ง อวดดี ดังจะเห็นได้จากการปฏิบัติตนให้เพื่อนร่วมงานและผู้ใต้บังคับบัญชาไว้วางใจ เชื่อถือสามารถเป็นที่พึ่งและที่ปรึกษาได้ตลอดเวลา การเป็นผู้ปฏิบัติในองค์กรรวมถึงกล่าวนั้น จึงถือได้ว่าเป็นผู้มีความสามารถในการประสานสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจอันดี ให้บริการด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และสร้างความสามัคคีในที่ทำงานได้เป็นอย่างดี

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองงาน

- การนำ**อิทธิบาท ๔** มาใช้ ได้แก่ **ฉันทะ** ในการรักงาน มุ่งมั่นที่จะทำงานในหน้าที่รับผิดชอบหรือกิจการงานอาชีพของตนให้สำเร็จเรียบร้อยอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากการมีความรักต่องานและมีความมุ่งมั่นในงานจนได้รับการประเมินและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็น “ศาสตราจารย์” **มีวิริยะ** ในความเพียร เป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร จึงจะยิ่งถึงความสำเร็จ และความเจริญก้าวหน้าได้ ดังจะเห็นได้จากการได้รับตำแหน่งจากภายนอกหน่วยงาน โดยได้รับความไว้วางใจจากสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้รับตำแหน่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน **มีจิตตะ** ในการเป็นผู้มีใจจดจ่ออยู่กับงาน และมุ่งกระทำงานอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสำเร็จ ทั้งในและนอกหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ เต็มใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดังจะเห็นได้จากการคิดค้น

“หลักและทฤษฎีการสอบสวน” มาใช้เป็นหลักและแนวทางในการสอบสวนดำเนินคดีในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาในปัจจุบัน อันเป็นผลงานดีเด่นที่เป็นประโยชน์ต่อราชการและสังคม มีวิมังสาในการเป็นผู้รู้จักการนำข้อมูลจากที่ได้ติดตามประเมินผลงานหรือตรวจงานนั้นมาวิเคราะห์ วิจัย และปรับปรุงพัฒนาวิธีการทำงานให้ดำเนินไปสู่ความสำเร็จให้ถึงความเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไปได้ ดังจะเห็นได้จากการได้รับตำแหน่งสูงขึ้นในสายงานที่ปฏิบัติหน้าที่ต่อเนื่องตลอดมาจนได้รับพระราชทานยศเป็นพลตำรวจตรี และได้รับรางวัลการวิจัยจากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

- ยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น การไปใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างสม่ำเสมอ การเป็นผู้บรรยายพิเศษให้ความรู้แก่ข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี และการเป็นจิตอาสาปฏิบัติหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ
- มีจิตสำนึกที่ดีและความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ เสียสละ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ เช่น การดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยได้จัดทำหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตเสนอสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาพิจารณาอนุมัติด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยมีการวางระบบบริหารจัดการภายใต้หลักธรรมาภิบาลอย่างเคร่งครัด
- ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม โดยมีอัธยาศัยดีและไม่เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เช่น การพิจารณาความดีความชอบของผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความเที่ยงธรรมตามผลงานที่ปฏิบัติ โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ และมีอัธยาศัยที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้บังคับบัญชาด้วยเป็นอย่างดีเสมอมา
- ปฏิบัติงานโดยมุ่งให้เกิดผลดีที่สุดจนเต็มกำลังความสามารถ เช่น การที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายงานให้ดำเนินการไม่ว่าจะเป็นงานในหน้าที่หรือนอกเหนือหน้าที่ก็ตาม ได้ปฏิบัติงานเต็มกำลังความสามารถให้เกิดผลดีที่สุดต่อราชการ เช่น การเร่งรัดจัดทำหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต จนได้รับความไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
- ใช้งบประมาณ ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ที่ทางราชการจัดให้ด้วยความประหยัดคุ้มค่า เช่น คอยกำชับ ควบคุมดูแลให้ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องทุกคนช่วยกันประหยัดงบประมาณ (การจัดซื้อจัดจ้างให้กระทำเท่าที่จำเป็น และเกิดความคุ้มค่ากับราชการมากที่สุด) และใช้ทรัพย์สิน สิทธิประโยชน์ของราชการด้วยความประหยัดคุ้มค่าให้มากที่สุดเช่นกัน
- ใช้ความรู้ความสามารถตามคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพโดยเคร่งครัด เช่น การบรรยายพิเศษแก่ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ การเป็นประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ให้แก่นักศึกษาปริญญาเอก คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต การเป็นคณะกรรมการกำกับหลักสูตร สืบสวนและไต่สวน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, คณะกรรมการพิจารณากำหนดหลักสูตรวิชาชีพพนักงานสอบสวนและประมวลจริยธรรม สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, คณะอนุกรรมการพิจารณากรอบการจัดทำรัฐธรรมนูญ คณะที่ ๘ ในกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ ผู้เชี่ยวชาญประจำตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้เชี่ยวชาญประจำสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ (พลเอก นาวิณ คำวิชัยกุล) ประธานคณะอนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ด้านการกำกับ ตรวจสอบผู้มีหน้าที่รายงานการทำธุรกรรมของสถาบันการเงิน องค์การ และบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน, อนุกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ด้านส่งเสริมความร่วมมือ ประสานงาน และติดตามในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานป้องกันและปราบปราม

การพอกเงิน, ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการด้านวิชาการ คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม (ตำรวจ), รองหัวหน้าคณะทำงานจัดทำร่างแผนและรายงานการดำเนินการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม (ตำรวจ) ตามประกาศคณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านกระบวนการยุติธรรม (ตำรวจ), คณะทำงานพิจารณาปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการไกล่เกลี่ยคดีอาญาในชั้นการสอบสวนของเจ้าพนักงานตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, คณะอนุกรรมการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนด้านกระบวนการยุติธรรมทางอาญา และผู้ทรงคุณวุฒิด้านสิทธิมนุษยชนในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

- ยึดมั่นในจริยธรรม และยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม เช่น การปฏิบัติหน้าที่ให้มีการปลูกฝังให้นักศึกษาและผู้รับการอบรมมีคุณธรรม จริยธรรมตามพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และต้องเป็นผู้ยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรมโดยเคร่งครัด จะเห็นได้จากการได้รับแต่งตั้งเป็นคณะอนุกรรมการการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ด้านกฎหมายและระเบียบ สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ โดยการมีส่วนร่วมและยึดมั่นในจริยธรรม ยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องและเป็นธรรม อย่างต่อเนื่องมาไม่น้อยกว่า ๕ ปี

- เป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตน รักษาชื่อเสียง และภาพลักษณ์ของราชการโดยรวม เช่น การดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน และต้องสร้างชื่อเสียงและภาพลักษณ์ให้กับองค์กรอยู่เสมอ เช่น การได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน (ปปง.) โดยความเห็นชอบของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ผลงานดีเด่น/ผลงานที่ได้รับรางวัล/ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อราชการและสังคม

- เป็นผู้คิดค้น “หลักทฤษฎีการสอบสวน” และได้รับการประเมิน “ดีเด่น” เป็นผู้เขียนตำรา “กลยุทธ์ศึกษาและคู่มือปฏิบัติงาน ในการออกหมายเรียก หมายอาญา การจับ การควบคุม การขัง การจำคุก การค้น การปล่อยชั่วคราว” โดยเป็นผลงานที่นำมาใช้ทางปฏิบัติอย่างละเอียดครบถ้วน เป็นประโยชน์ต่อวงวิชาการและเป็นคู่มือปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี อันเป็นผลงานเชิงประจักษ์ที่เกิดประโยชน์ยิ่งมีส่วนราชการ สังคม และประเทศชาติ

- เป็นผู้จัดทำหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิต โรงเรียนนายร้อยตำรวจ และได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาให้เปิดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว ทั้งนี้ ได้ดำรงตำแหน่งคณบดีคณะนิติศาสตร์เป็นคนแรก และเป็นผู้บริหารขับเคลื่อนองค์กรให้เกิดประโยชน์สูงสุด อันเป็นผลงานเชิงประจักษ์ที่เกิดประโยชน์ยิ่งมีส่วนราชการ สังคม และประเทศชาติ

รางวัล/ประกาศเกียรติคุณที่ได้รับในระดับหน่วยงาน ชุมชน ประเทศ หรือนานาชาติ

- ได้รับรางวัลผลงานวิจัยเรื่อง “มาตรการการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานในกระบวนการยุติธรรมทางอาญากับการสร้างหลักประกันความเป็นธรรม ศึกษาเฉพาะกรณีการสอบสวนหรือไต่สวนของเจ้าพนักงาน” จากวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒

- ได้รับประกาศเกียรติคุณโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ได้อุทิศเวลา กำลังกาย กำลังใจ ประสิทธิภาพและความรู้แก่นักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นเวลา ๒๐ ปี

ปณิธานความดีที่ยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติงาน

- “ซื่อสัตย์ เสียสละ ใฝ่รู้ สู้งาน ยึดมั่นคุณธรรม นำความรู้”

แนะนำตำราวจิตเด่น

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล พันตำรวจเอกหญิง ยุภาพร ชატะมีนา

ตำแหน่ง พยาบาล (สบ ๔) กลุ่มงานพยาบาล

สังกัด โรงพยาบาลตำรวจ

เริ่มรับราชการ เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๒๖

รวมระยะเวลาปฏิบัติราชการ (นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) ๓๗ ปี ๒ เดือน ๒ วัน

วุฒิการศึกษาสูงสุด ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ เทียบเท่าปริญญาตรี วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองตน

• เข้ารับการฝึกปฏิบัติธรรมเฉลิมพระเกียรติ เพื่อน้อมถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ตามโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจริยธรรมและจรรยาบรรณตำรวจ ณ ศูนย์ฝึกอบรมโรงเรียนนาครี มูลนิธิวัดบางช้างเหนือ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔

• ปฏิบัติตามหลักธรรมของพระศาสนา เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ บริจาคทรัพย์ส่วนตนเพื่อประโยชน์ของเด็กนักเรียน เช่น การบริจาคเงินเพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ให้แก่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

• ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามระเบียบวินัยและกฎหมาย และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไม่มีประวัติได้รับเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวโทษ ตามหลักฐานเอกสารทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) และหนังสือรับรองผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการตำรวจ

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองคน

• ประพฤติปฏิบัติต่อผู้ป่วย ผู้รับบริการ ด้วยความเอาใจใส่ ยิ้มแย้ม มีความยินดีให้บริการจนได้รับการคัดเลือกจากผู้ใช้บริการให้เป็น “Smile Nurse” ประจำปี ๒๕๕๕ ยิ้มสวย รวยน้ำใจ ใส่ใจการให้ข้อมูล

- ติดต่อประสานสัมพันธ์กับหน่วยงานอื่นจนได้รับการยอมรับและให้การสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น สโมสรโรตารีปทุมวัน บริจาครถยนต์มูลค่าหกแสนกว่าบาทให้แก่หน่วยเยี่ยมบ้านเพื่อใช้ในการเดินทางเยี่ยมบ้านผู้ป่วย หรือจัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพให้แก่ประชาชน, สถาบันป้องกันและควบคุมโรคเขตเมือง (สปคม.) มอบวัคซีนป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่ ๔ สายพันธุ์ จำนวน 500 dose เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินการฉีดวัคซีนให้แก่ข้าราชการตำรวจ ครอบครัว และประชาชน โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ, บริษัท รongเท้า เอส.ซี.เอส จำกัด ให้การสนับสนุนรอนแก่นักเรียน (ผ้าใบสีขาว) จำนวน ๑,๐๓๖ คู่ มูลค่าเกือบสามแสนบาท เพื่อนำไปมอบให้แก่เด็กนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน

- ดำเนินงานเยี่ยมบ้านผู้ป่วย ผู้สูงอายุ พร้อมช่วยปรับสภาพแวดล้อมของบ้านให้สะดวกต่อการดูแลผู้สูงอายุ จนได้รับเกียรติบัตรจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อแสดงว่าเป็นบุคคลที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ สมควรได้รับการยกย่อง

- ให้การดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน สร้างความสมัครสมานสามัคคี โดยการจัดกิจกรรมมิตรสัมพันธ์เป็นประจำทุกปี

- จัดกิจกรรมสร้างเสริมสุขภาพ และสร้างความสามัคคีในหมู่คณะและชุมชน ทั้งในชุมชน ตำรวจ และประชาชน

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองงาน

- ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความสม่ำเสมอ เต็มใจ ขยันหมั่นเพียร มีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ จนได้รับมอบหมายให้เป็นหัวหน้าหน่วยเยี่ยมบ้าน โรงพยาบาลตำรวจ มีภารกิจสำคัญในการจัดบริการเยี่ยมบ้านผู้ป่วย เพื่อให้การดูแลรักษาพยาบาลที่บ้านของผู้ป่วยเอง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ป่วยนอนติดเตียง เคลื่อนย้ายลำบาก มาโรงพยาบาลไม่สะดวก ได้รับการเผยแพร่ผลงานการเยี่ยมบ้านผ่านสื่อโทรทัศน์ Policetv UCL MEDIA สถานีโทรทัศน์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รายการ “ตำรวจอินดี้” ตอน หน่วยเยี่ยมบ้านที่สร้างแต่รอยยิ้มและความสุข

- จัดโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ เพื่อสร้างเสริมสุขภาพอันดีให้แก่ข้าราชการตำรวจ ครอบครัว และประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ผลงานเป็นที่ประจักษ์ ได้รับใบประกาศเกียรติคุณต่าง ๆ เช่น ได้รับรางวัลระดับดีเยี่ยมจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๓ กรุงเทพมหานคร (สปสช.กทม.) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๔, ได้รับรางวัลระดับดี จากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๓ กรุงเทพมหานคร (สปสช.กทม.) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕, ได้รับรางวัลชนะเลิศ (จากสถานพยาบาล ๑๐๘ แห่ง) จาก สปสช.กทม. และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (มสธ.) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖, หน่วยเยี่ยมบ้านโรงพยาบาลตำรวจ ได้รับการคัดเลือกให้เป็น Nurse’ Challenges พยาบาลผู้จัดการสุขภาพชุมชน ของสำนักงานการพยาบาลสำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข ได้รับการเผยแพร่ผลงานผ่านสื่อออนไลน์ (YouTube) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘, หน่วยเยี่ยมบ้าน โรงพยาบาลตำรวจ เป็นหนึ่งในห้าหน่วยงานที่ได้รับการคัดเลือกจากกองการพยาบาล สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ให้จัดโครงการพัฒนาระบบการจัดบริการพยาบาลกลุ่มผู้ป่วยและผู้ดูแลในกลุ่มโรคเรื้อรัง (DM/HT) ตามรูปแบบการพยาบาลในการสร้างเสริมการจัดการสุขภาพตนเองของประชาชน เครือข่ายโรงพยาบาลตำรวจ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ มีผลงานดีเด่นจนได้รับโล่ประกาศเกียรติคุณที่ร่วมพัฒนารูปแบบการพยาบาลในการสร้างเสริมการจัดการสุขภาพตนเองของประชาชน, ได้รับเชิญให้เป็นวิทยากรอภิปราย ในหัวข้อ “ต้นแบบการจัดการบริการพยาบาลในการสร้างเสริมการจัดการสุขภาพตนเองของประชาชนกลุ่มเสี่ยงโรคเรื้อรัง” บนเวทีมหกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ ครั้งที่ ๓ พลิกโฉมการพยาบาลมิติสร้างเสริมสุขภาพ : การจัดการสุขภาพตนเองของประชาชน “Transforming Nursing Dimension on Health Promotion : Self-management for People” ในวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ณ ห้องประชุมโรงแรมเดอะเบอร์เคลีย์ ประตูน้ำ กรุงเทพมหานคร

- เป็นวิทยากรผู้สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เข้ารับการอบรม ในโครงการ “เรื่องเล่า ไร้คุณธรรม”
- เขียนบทความพิเศษ เรื่อง “การสร้างเสริมสุขภาพชุมชนของพยาบาลหน่วยเยี่ยมบ้าน โรงพยาบาลตำรวจ (Community Health Promotion of Home Health Care Nursing Unit, Police General Hospital)” ลงวารสารตำรวจ ปีที่ ๕๖ ฉบับที่ ๕๖๓ เดือนเมษายน – มิถุนายน ๒๕๖๓ เพื่อเผยแพร่ความรู้และเทคนิคการทำงานด้านการสร้างเสริมสุขภาพประชาชนในชุมชน ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาได้นำไปต่อยอดพัฒนาการทำงานในชุมชนต่อไป

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

- ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข น้อมนำวิถีการแห่งศาสตร์พระราชา “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์แก่ผู้รับบริการอย่างแท้จริง เข้าร่วมปฏิบัติราชการให้การดูแลประชาชนในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ในหลวงรัชกาลที่ ๑๐
- ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะ อุตสาหะ เสียสละเวลาส่วนตัว เพื่ออุทิศให้แก่ส่วนรวม โดยได้รับเครื่องหมายการแพทย์และพยาบาลภาคสนาม และใบประกาศเกียรติคุณ แสดงถึงการเป็นผู้เสียสละ สนับสนุน และทำคุณประโยชน์แก่ทางราชการโรงพยาบาลตำรวจ
- ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต รักษาและปฏิบัติตามระเบียบวินัยและกฎหมาย ให้ความเคารพต่อผู้บังคับบัญชา เมตตาปรานีต่อผู้รับบริการและผู้ป่วย จนได้รับใบประกาศนียบัตร แสดงว่าเป็นพยาบาลต้นแบบในด้านการประพฤติปฏิบัติด้านจริยธรรมสมควรแก่การยกย่อง
- ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรมและไม่เลือกปฏิบัติ คำนึงถึงประโยชน์และความต้องการของผู้ป่วยมากกว่าความสุขส่วนตัว โดยร่วมกับคณะกรรมการแผ่นดินธรรม แผ่นดินทอง จัดกิจกรรม “อยากให้ลูกบวช พยาบาลตำรวจจัดให้” สนองความต้องการของผู้ป่วยระยะสุดท้ายที่อยากเห็นลูกชายได้บวชในบวรพุทธศาสนาก่อนที่ตนเองจะจากไป

ผลงานดีเด่น/ผลงานที่ได้รับรางวัล/ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อราชการและสังคม

- เกียรติบัตรในการดำเนินโครงการระดับดีเยี่ยม จากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- รับ “รางวัลชนะเลิศ” การจัดบริการสุขภาพด้านงานสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (คัดสรรผลงานจากสถานพยาบาล ๑๐๘ แห่ง)
- เป็นพยาบาลต้นแบบในด้านการประพฤติปฏิบัติด้านจริยธรรมสมควรแก่การยกย่อง

รางวัล/ประกาศเกียรติคุณที่ได้รับในระดับหน่วยงาน ชุมชน ประเทศ หรือนานาชาติ

- ใบประกาศเกียรติบัตรในการดำเนินโครงการระดับดีเยี่ยม เพื่อแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มโรคเมตาบอลิก ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๓ กรุงเทพมหานคร (สปสช.กทม.) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว)
- ใบประกาศเกียรติบัตรในการดำเนินโครงการระดับดี เพื่อแสดงว่าเป็นผู้ดำเนินโครงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพในกลุ่มโรคเมตาบอลิก ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๓ กรุงเทพมหานคร (สปสช.กทม.) และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว)
- ใบประกาศเกียรติคุณ เป็นบุคลากรพยาบาลประจำคลินิกประกันสุขภาพที่ได้รับการคัดเลือกจากผู้ใช้บริการให้เป็น “Smile Nurse” ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ยิ้มสวย รวยน้ำใจ ใส่ใจการให้ข้อมูล จากกลุ่มงานพยาบาลโรงพยาบาลตำรวจ

- ใบประกาศเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่าหน่วยเยี่ยมบ้าน โรงพยาบาลตำรวจ ได้ผ่านการคัดเลือกตามโครงการคัดเลือกบุคคล หน่วยงานภาครัฐ และองค์การภาคเอกชนดีเด่นสำหรับผู้สูงอายุ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ จากคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส วุฒิสภา

- ใบประกาศเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่าหน่วยเยี่ยมบ้าน โรงพยาบาลตำรวจ ได้นำเสนอผลงานโดยวาจา เรื่อง โครงการแข่งขันสวด แข่งกันสุขภาพดี ปี ๒ ในงานมหกรรมส่งเสริมสุขภาพ เรื่อง Wellness : Nurses' Challenges" จากกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

- ใบประกาศเกียรติคุณ แสดงว่าเป็นผู้เสียสละ สนับสนุน และทำคุณประโยชน์แก่ทางราชการโรงพยาบาลตำรวจ จากโรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

- ใบประกาศเกียรติบัตร แสดงว่าเป็นพยาบาลต้นแบบในด้านการประพฤติปฏิบัติด้านจริยธรรม สมควรแก่การยกย่องของสายงานการพยาบาลผู้ป่วยนอก นุคนิยมและอุบัติเหตุ กลุ่มงานพยาบาล โรงพยาบาลตำรวจ ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

- ใบแสดงคำขอบพระคุณ เนื่องในโอกาสที่ได้รับเชิญไปเป็นผู้บรรยายพิเศษในการประชุมประจำปีสัปดาห์ของสโมสรโรตารีปทุมวัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๙ (เป็นที่มาของการตัดสินใจมอบรถยนต์ให้หน่วยเยี่ยมบ้าน โรงพยาบาลตำรวจ)

- ใบประกาศเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่าเป็นบุคคลที่สนับสนุนการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ สมควรได้รับการยกย่องจากกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๐

- ใบประกาศเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่าเป็นบุคคลผู้สร้างแรงบันดาลใจ ประเภทเล่าเรื่อง ในโครงการ “เรื่องเล่าเร้าคุณธรรม”

- ใบประกาศเกียรติบัตร เพื่อแสดงว่า ได้เข้าร่วมโครงการรูปแบบการพยาบาลในการสร้างเสริมการจัดการสุขภาพตนเองของประชาชน จากกระทรวงสาธารณสุข และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ปณิธานความดีที่ยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติงาน

- “เป็นพยาบาลมืออาชีพ “เข้าใจอย่างลึกซึ้ง เข้าถึงอย่างถ้วนหน้า พัฒนาอย่างต่อเนื่อง” เพื่อให้การดูแลผู้ป่วย ผู้สูงอายุ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส ด้วยหัวใจของความเป็นมนุษย์”

แนะนำตำราวจิตเด่น

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล พันตำรวจโท วิษณุ คำโนนม่วง
ตำแหน่ง สารวัตรสถานีตำรวจทางหลวง ๑
สังกัด กองกำกับการ ๖ กองบังคับการตำรวจทางหลวง กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง
เริ่มรับราชการ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒
วุฒิการศึกษาสูงสุด นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รวมระยะเวลาปฏิบัติราชการ (นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) ๑๑ ปี ๑๐ เดือน ๑๒ วัน

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองตน

- ยึดมั่นอุดมคติตำรวจเป็นหลักในการทำงาน เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา มีหลักธรรม และยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำรงชีวิต

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองคน

- ใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการปกครองคน มีหลักเหตุผลและความยุติธรรมเสมอภาค การเอาใจเขามาใส่ใจเรา รวมถึงการใช้ทั้งหลักนิติศาสตร์และรัฐศาสตร์ในการปกครอง

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองงาน

- ปฏิบัติงานตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาโดยเคร่งครัดมิให้บกพร่อง และในขณะเดียวกันก็มีวิสัยทัศน์ ความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเองในการทำงาน รวมถึงการประยุกต์องค์ความรู้ที่มีเพื่อให้งานสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนติดตามงานที่ได้สั่งการไปกับผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

- ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ได้นำข้าราชการตำรวจทางหลวงเข้าร่วมกิจกรรมสำคัญของสถาบันอย่างต่อเนื่อง ทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์จิตอาสา และให้ความรู้กับเด็กเยาวชนในสถานศึกษาให้รักในสถาบันหลักของประเทศ

- ชื่อสัตย์สุจริต มีจิตสำนึก และรับผิดชอบต่อหน้าที่ ได้รับรางวัลการบริหารจัดการจราจรดีเด่นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในการจัดการจราจรเทศกาลสำคัญ ตลอดจนคำชื่นชมจากประชาชนผ่านสื่อมวลชนในการทำงานในหน้าที่และงานจิตอาสา

- คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และมีจิตสาธารณะ เช่น ในห้วงน้ำท่วมใหญ่ ปี ๒๕๖๓ ที่จังหวัดนครราชสีมา ได้นำจิตอาสาตำรวจทางหลวงนครราชสีมาเข้าช่วยเหลือน้ำท่วม ๗ อำเภอที่ประสบเหตุน้ำท่วม โดยออกช่วยเหลือทุกวันตลอดระยะเวลา ๓๐ วัน ที่ประชาชนเดือดร้อน

- มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน เช่น จากการรวบรวมสถิติอุบัติเหตุในพื้นที่ พบว่าสาเหตุเกิดจากพฤติกรรมการขับขี่ จึงได้สร้างศูนย์เรียนรู้จราจรขึ้นที่ตำรวจทางหลวงนครราชสีมา นำเด็กเยาวชนมาเรียนรู้งานจราจร ฝึกขับขี่รถในถนนผ่านเครื่องหมายจราจรต่าง ๆ เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการขับขี่ จนประเทศญี่ปุ่นได้ความสนใจนำนักศึกษามาดูงานและสนับสนุนโครงการอย่างต่อเนื่อง

- ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของทางราชการ เช่น ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีในการครองตน ครองคน ครองงาน ในห้วงสถานการณ์โควิดออกช่วยเหลือชาวบ้านและข้าราชการตำรวจ ครอบครัวที่เดือดร้อน ทำให้ประชาชนในพื้นที่รักตำรวจทางหลวง มีส่วนร่วมในการทำงานมากขึ้น

ผลงานดีเด่น/ผลงานที่ได้รับรางวัล/ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อราชการและสังคม

- นำจิตอาสาตำรวจทางหลวงร่วมชมรมฮักเขาใหญ่ช่วยเหลือประชาชน มอบถุงยังชีพ เจลแอลกอฮอล์ หน้ากากอนามัย ให้ประชาชน ๓๒ อำเภอ ในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา ตลอดระยะเวลา ๓ เดือน

- นำจิตอาสาตำรวจทางหลวงนครราชสีมาร่วมชมรมฮักเขาใหญ่ช่วยเหลือประชาชนน้ำท่วม ๗ อำเภอ ในช่วงเดือนตุลาคม ๒๕๖๓

- สร้างศูนย์เรียนรู้จราจรตำรวจทางหลวงเพื่อปลูกจิตสำนึกจราจรแก่เด็กเยาวชนในพื้นที่

รางวัล/ประกาศเกียรติคุณที่ได้รับในระดับหน่วยงาน ชุมชน ประเทศ หรือนานาชาติ

- ป้องกันปราบปรามยาเสพติดดีเด่น สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๒๕๖๓
- สุดยอดตำรวจไทย ด้านจิตอาสา โดยสมาคมนักข่าวอาชญากรรมแห่งประเทศไทย
- รางวัลผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ดีเด่น จากสมาคมผู้สื่อข่าวจังหวัดนครราชสีมา
- รางวัลพัฒนาหน่วยดีเด่น และจัดการจราจรดีเด่น กองบังคับการตำรวจทางหลวง
- รางวัล TOP COP AWARDS 2020 ผลงานด้านจิตอาสา

แนะนำตำรวจดีเด่น

ยศ ชื่อตัว – ชื่อสกุล ร้อยตำรวจตรี ภาคพงศ์ ไชยมงคล

ตำแหน่ง รองสารวัตรป้องกันปราบปราม

สังกัด สถานีตำรวจนครบาลบึงกุ่ม กองบังคับการตำรวจนครบาล ๔ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

เริ่มรับราชการ เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๘

รวมระยะเวลาปฏิบัติราชการ (นับถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓) ๓๕ ปี ๗ เดือน

วุฒิการศึกษาสูงสุด ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองตน

• ประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในศีล ๕ ตามหลักธรรมของศาสนาพุทธ รับราชการและสร้างครอบครัวด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อดทน ประหยัด มัธยัสถ์ อดออม อยู่ในศีลธรรมอันดี และประพฤติตนอยู่ในระเบียบวินัย เชื้อฟุ้งผู้บังคับบัญชา ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยตลอดมา ทำให้ประสบผลสำเร็จในหน้าที่

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองคน

• เป็นผู้นำปฏิบัติประสานสัมพันธ์ โดยปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบ สร้างความสามัคคี มีความยุติธรรม และร่วมปฏิบัติงานจนครบทุกขั้นตอน ทำให้งานประสบผลสำเร็จในหน้าที่ราชการจนเป็นที่ชื่นชมของผู้บังคับบัญชา หน่วยเหนือ หน่วยงานข้างเคียง ชุมชน และเพื่อนร่วมงานโดยตลอดมา และเป็นแบบอย่างที่ดีเสมอมา จนเป็นที่รักใคร่ของเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการครองงาน

• ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาและงานที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผลสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก ทุ่มเทศดิปัญญา กำลังกาย กำลังใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน

ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วย ศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานอยู่เสมอ สร้างชื่อเสียงต่อ สถาบันตำรวจนครบาลปทุมธานี กองบังคับการตำรวจนครบาล ๔ กองบัญชาการตำรวจนครบาล และสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นชัดเจนในการปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรม

- ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เช่น ข้าฯ ได้สมัครและอุทิศตนเป็นข้าราชการ จิตอาสา “เราทำความดีเพื่อชาติ ศาสน์ กษัตริย์” ตามแนวทางพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และออกปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับหน่วยงาน องค์กร มูลนิธิ อาสาสมัครต่าง ๆ ตลอดจนร่วมกับประชาชนจิตอาสาในพื้นที่
- ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมีจิตสาธารณะ

ผลงานดีเด่น/ผลงานที่ได้รับรางวัล/ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อราชการและสังคม

- การปฏิบัติหน้าที่ด้านการป้องกันยาเสพติดดีเด่น และการประชาสัมพันธ์ดีเด่น
- การปฏิบัติหน้าที่ด้านจิตอาสาชุมชนมวลชนสัมพันธ์ และการมีส่วนร่วมของประชาชน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

รางวัล/ประกาศเกียรติคุณที่ได้รับในระดับหน่วยงาน ชุมชน ประเทศ หรือนานาชาติ

- รางวัลครูตำรวจ D.A.R.E. และการประชาสัมพันธ์ดีเด่น จากกองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๓ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๘
- รางวัลการป้องกันยาเสพติดดีเด่น จากกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๓๒ กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๓ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เมื่อ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๙
- รางวัลครูตำรวจ D.A.R.E. ดีเด่น จากโรงเรียนเบญจมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตปทุมธานี กรุงเทพมหานคร
- รางวัลการป้องกันยาเสพติดดีเด่น จากกองบัญชาการตำรวจนครบาล เมื่อ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๖๓

ปณิธานความดีที่ยึดถือเป็นหลักในการปฏิบัติงาน

- “มุ่งมั่น มีความซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ และเชื่อฟังคำสั่งของผู้บังคับบัญชา”

รายชื่อข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓
ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ส่วนภูมิภาค) จำนวน ๒๔ คน

๑. พลตำรวจตรี พุฒิพงศ์ ลีกุล	ตำรวจภูธรภาค ๔	จังหวัดขอนแก่น
๒. พลตำรวจตรี ชยุต มารยาทตรี	ตำรวจภูธรภาค ๑	จังหวัดปทุมธานี
๓. พลตำรวจตรี ชมชวิณ ประระณานนท์	ตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี	จังหวัดสุพรรณบุรี
๔. พันตำรวจเอก สัญชัย พิสัยพันธ์	สถานีตำรวจภูธรคง	จังหวัดนครราชสีมา
๕. พันตำรวจเอก ก้องชาติ เลี้ยงสมทรัพย์	ตำรวจภูธรจังหวัดบุรีรัมย์	จังหวัดบุรีรัมย์
๖. พันตำรวจเอก สิทธิพงษ์ พุทธิพงษ์	ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๗. พันตำรวจเอก ภาคภูมิ ปราบศรีภูมิ	สถานีตำรวจภูธรเมืองพิษณุโลก	จังหวัดพิษณุโลก
๘. พันตำรวจเอก พีรพัทธ บุญพุทธ	สถานีตำรวจภูธรดอกคำใต้	จังหวัดพะเยา
๙. พันตำรวจเอก สมพาน มุทาพร	ตำรวจภูธรจังหวัดร้อยเอ็ด	จังหวัดร้อยเอ็ด
๑๐. พันตำรวจเอก ธัชชัย ทิพนเตร	สถานีตำรวจภูธรโพหัก	จังหวัดราชบุรี
๑๑. พันตำรวจเอก อัทธชนม์ ช่างงาม	ตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ	จังหวัดศรีสะเกษ
๑๒. พันตำรวจเอก ภูวิศ ศิริพาณิช	สถานีตำรวจภูธรโพนพิสัย	จังหวัดหนองคาย
๑๓. พันตำรวจเอก หฤษฎ์ คำจุมพล	สถานีตำรวจภูธรกุดจับ	จังหวัดอุดรธานี
๑๔. พันตำรวจโท จิรายุ คชประดิษฐ์	สถานีตำรวจภูธรเมืองกาญจนบุรี	จังหวัดกาญจนบุรี
๑๕. พันตำรวจโท วิชัย ไชยอินคำ	สถานีตำรวจภูธรแม่สาย	จังหวัดเชียงราย
๑๖. พันตำรวจโท ธนาคาร อ่อนจันทร์	กองบังคับการตำรวจทางหลวง	จังหวัดเชียงใหม่
๑๗. พันตำรวจโท ไตรรัตน์ ชัยวรรณ	สถานีตำรวจภูธรหนองม่วงไข่	จังหวัดแพร่
๑๘. พันตำรวจโท ไพฑูรย์ อินทรพิบูลย์	สถานีตำรวจภูธรละงู	จังหวัดสตูล
๑๙. พันตำรวจโท องอาจ ศรีทอง	สถานีตำรวจภูธรพระสมุทรเจดีย์	จังหวัดสมุทรปราการ
๒๐. พันตำรวจตรี ภูสิษฐ์ ก้อนทอง	ตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรี	จังหวัดสิงห์บุรี
๒๑. ดาบตำรวจ สุรเชษฐ์ มีหิ้น	สถานีตำรวจภูธรคลองท่อม	จังหวัดกระบี่
๒๒. ดาบตำรวจ สิทธิชัย สิทธิชนชาติ	สถานีตำรวจภูธรสรรพยา	จังหวัดชัยนาท
๒๓. ดาบตำรวจ สุทธิณัฐ เล็งรอด	ตำรวจภูธรจังหวัดตรัง	จังหวัดตรัง
๒๔. ดาบตำรวจ มณัส พุ่มจันทร์	สถานีตำรวจภูธรปางมะผ้า	จังหวัดแม่ฮ่องสอน

รู้ว่าเป็นรถที่ถูกโจรกรรม ยังนำมาใช้... โทษถึงขั้นไล่ออก !

โดย นายปกครอง

สิ่งของมีค่าของใคร ใครก็หวง... หากหยิบฉวย หรือเอาไปโดยที่เจ้าของไม่ยินยอม มีความผิดอาญา ข้อหาลักทรัพย์ แต่ถ้ารู้ว่าเป็นของที่ถูกขโมยมา แต่ยังไม่รับมาครอบครองก็จะผิดข้อหา**รับของโจร !**

ครบเครื่องคดีปกครองในวันนี้ เป็นเรื่องราวของข้าราชการตำรวจที่ครอบครองรถซึ่งถูกโจรกรรมมา จึงถูกดำเนินคดีอาญาข้อหาลักทรัพย์หรือรับของโจร โดยผลคดีอาญาพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดีทั้งสองข้อหา แต่ในการดำเนินการทางวินัย... ตำรวจนายดังกล่าวได้รับคำสั่งลงโทษถึงขั้น**ไล่ออกจากราชการ**

ก่อนจะทราบผลของคดีว่าสุดท้ายแล้ว... คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการดังกล่าวจะชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ? มาดูที่มาที่ไปของคดีกันก่อน

ผู้ฟ้องคดีเป็นข้าราชการตำรวจ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ กองกำกับการสืบสวน ถูกร้องเรียนว่านำรถจักรยานยนต์ที่ถูกขโมยมาใช้ขับขี่โดยผิดกฎหมาย

ผู้บังคับการตำรวจภูธรได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงพบว่า มีมูลตามที่ร้องเรียน จึงตรวจยึดรถมาตรวจสอบสวนพบว่า รถจักรยานยนต์คันพิพาทใช้หมายเลขทะเบียนปลอม โดยหมายเลขทะเบียนที่แท้จริงมีนางปอเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ และอยู่ในสภาพถูกอายัดเพราะถูกคนร้ายโจรกรรมไป ซึ่งนางปอได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนแล้ว

ผู้ฟ้องคดีได้เข้ามาขอตัว พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหาลักทรัพย์หรือรับของโจร และถูกดำเนินคดีอาญา ซึ่งพนักงานอัยการจังหวัดมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานลักทรัพย์หรือรับของโจร เนื่องจากพยานหลักฐานไม่ชัดเจน

ต่อมาผู้บัญชาการศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้มีคำสั่งตามมติคณะกรรมการกัลป์กรอง

การพิจารณาสั่งลงโทษฯ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ เนื่องจากกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ตนเองได้รับประโยชน์ที่มีควรได้ กระทำหรือละเว้นการกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง และฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว คณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีมติยกอุทธรณ์ และให้แก้ไขคำสั่งเพื่อปรับฐานความผิดให้ถูกต้อง เพราะการกระทำผิดดังกล่าวไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยให้ลงโทษผู้ฟ้องคดีเป็นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็น**ผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง**ตามมาตรา ๓/๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ตนได้ครอบครองรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวเพื่อนำมาใช้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์เป็นการส่วนตัว จึงยื่นฟ้องคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑) และผู้บัญชาการศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒) ต่อศาลปกครอง ขอให้มีคำพิพากษาเพิกถอนคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ

พฤติการณ์การกระทำของผู้ฟ้องคดี ถือเป็นกรกระทำกรอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ ? และคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ?

ศาลปกครองสูงสุดวินิจฉัยว่า ขณะผู้ฟ้องคดีปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สถานีตำรวจภูธร จ. ผู้ฟ้องคดีได้ใช้รถจักรยานยนต์คันดังกล่าวโดยอ้างว่า ยืมมาใช้เป็น

ครั้งคราวจากเพื่อนตำรวจซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ที่สถานี ตำรวจเดียวกัน และได้ให้อยู่ตลอดมาแม้ผู้ฟ้องคดี ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองแล้ว โดยขณะที่ ผู้ฟ้องคดีใช้รถจักรยานยนต์คันดังกล่าวอยู่ที่อำเภอ จ. ไม่ได้ติดแผ่นป้ายทะเบียนเอาไว้ เมื่อนำมาใช้งานในพื้นที่ จังหวัดจึงได้นำแผ่นป้ายทะเบียนปลอมมาติดไว้ โดยอ้างว่า เพื่อความสะดวกในการใช้งานในจังหวัดและไม่เป็น ที่สงสัยของบุคคลอื่น ซึ่งจากการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อนข้าราชการตำรวจนายดังกล่าวให้ถ้อยคำ ว่าไม่เคยให้ผู้ฟ้องคดีขี่มใช้รถคันพิพาท และไม่มีข้อมูลว่า รถคันพิพาทถูกตรวจยึดอยู่ในสมุดบันทึกคุมรถตรวจยึด อีกทั้งผู้บังคับบัญชาไม่มีนโยบายในการอนุญาตให้ใช้ รถที่มีการตรวจยึดไว้เพื่อไปใช้ส่วนตัวหรือใช้ในงาน ปฏิบัติราชการแต่อย่างใด

พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีที่ครอบครองและใช้ รถจักรยานยนต์ซึ่งมีใช้ของตนเอง **ทั้งที่รู้ว่าเป็น รถจักรยานยนต์ของกลางที่ถูกโจรกรรมมา ซึ่งโดย สถานะของผู้ฟ้องคดีที่เป็นข้าราชการตำรวจย่อมอยู่ในวิสัยที่จะตรวจสอบหมายเลขทะเบียนรถ และชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ถูกต้องตาม กฎหมายได้ แต่ผู้ฟ้องคดีกลับจงใจที่จะละเลย ไม่ทำการตรวจสอบ** อันเป็นการกระทำที่ปล่อยให้เห็นถึง เจตนาที่จะครอบครองรถคันดังกล่าวไว้ใช้เพื่อประโยชน์ ของตนเอง โดยไม่คำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของตนตาม กฎหมาย ทั้งที่ตนเองเป็นเจ้าของหน้าที่ตำรวจซึ่งมีหน้าที่ ต้องเป็นผู้เคารพและรักษากฎหมายยิ่งกว่าบุคคลทั่วไป ซึ่งหากไม่มีการร้องเรียนจนนำไปสู่การตรวจสอบ ผู้ฟ้องคดีก็ยังคงครอบครองรถจักรยานยนต์คันดังกล่าว เป็นประโยชน์ส่วนตนอยู่ต่อไป

การกระทำของผู้ฟ้องคดีในฐานะที่เป็นข้าราชการ ตำรวจจึงทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อ ภาพพจน์และชื่อเสียงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของ ผู้ฟ้องคดี ทั้งยังทำให้ประชาชนขาดความเชื่อถือ

ศรัทธาต่อการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ จึงถือได้ว่าเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๓/๙(๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓/

ส่วนคดีอาญาถึงที่สุด โดยพนักงานอัยการมีคำสั่ง เต็ดขาดไม่ฟ้องผู้ฟ้องคดีนั้น การดำเนินการทางวินัย มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนและวิธีการสอบสวน แยกต่างหากจากการดำเนินคดีอาญา การรับฟังพยาน หลักฐานเพื่อจะลงโทษทางวินัย ผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ โดยพิจารณาจาก พยานหลักฐานและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาที่ ปรากฏในสำนวนการสอบสวน ไม่จำเป็นต้องปรากฏ พยานหลักฐานชัดเจนโดยปราศจากข้อสงสัยดังเช่น คดีอาญาจึงจะลงโทษได้ ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๒ ที่มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ. ๖๓/๐/๒๕๖๓)

คดีนี้ ... ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยยืนยัน ความผิดของผู้ฟ้องคดีในฐานะเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง จากกรณีครอบครองและใช้รถจักรยานยนต์ ซึ่งมีใช้ของตนเอง **ทั้งที่รู้ว่าเป็นรถจักรยานยนต์ ที่ถูกโจรกรรมมา** อันเป็นการกระทำที่ไม่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่ทำให้เกิดความเสียหาย อย่างร้ายแรงต่อภาพพจน์และชื่อเสียงของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ราชการ ซึ่งแม้คดีอาญาพนักงานอัยการจะมีคำสั่ง เต็ดขาดไม่ฟ้อง แต่การรับฟังพยานหลักฐาน เพื่อจะลงโทษทางวินัยไม่จำเป็นต้องปรากฏพยาน หลักฐานอย่างชัดเจนเช่นคดีอาญา ผู้บังคับบัญชา จึงสามารถใช้ดุลพินิจสั่งลงโทษผู้ถูกกล่าวหาได้ โดยพิจารณาจากพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ทางวินัย... นั้นเอง

(ปรึกษาคดีปกครองได้ที่สายด่วนศาลปกครอง ๑๓๕๕)

เช็กรู้เรื่อง... แก้ได้

โดย พันตำรวจเอกหญิง รวีวรรณ เจียมอนุกุลกิจ
นายแพทย์ (สบ ๕) กลุ่มงานสูตินรีเวชกรรม โรงพยาบาลตำรวจ

บทนำ

ความบกพร่องทางเพศ (Sexual dysfunction)

ความบกพร่องทางเพศเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญอย่างหนึ่ง หากปล่อยไว้อาจจะส่งผลกระทบต่อารดำรงชีวิตประจำวันทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ หรือนำไปสู่ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างคู่ครอง สาเหตุของโรคมักเกิดร่วมกันระหว่างโรคทางกายและปัญหาด้านจิตใจ สามารถพบได้ทั้งในเพศหญิงและเพศชาย โดยอาจจะมีสาเหตุและอาการที่แตกต่างกัน เช่น ในเพศหญิงวัยหมดประจำเดือน มีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน ทำให้ความต้องการทางเพศลดลง ร่วมกับในช่องคลอดแห้ง มีความหล่อลื่นน้อยลง จึงทำให้มีความรู้สึกเจ็บเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ทำให้ไม่ยอมกมีในที่สุด หรือฝ่ายชายที่อาจจะมีความสุขภาพ เช่น โรคประจำตัว ทำให้สมรรถภาพโดยรวมของร่างกายลดลง

สาเหตุมีหลากหลายมากอาจจะแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ดังนี้

- ปัญหาสุขภาพ ทั้งสุขภาพที่เกิดกับระบบสืบพันธุ์โดยตรง เช่น การไม่แข็งตัวและการหลั่งเร็วของเพศชาย การถึงจุดสุดยอดยาก และการที่ช่องคลอดแห้งในเพศหญิง การเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนที่มีผลให้ความต้องการทางเพศลดลงในวัยกลางคนและวัยสูงอายุของทั้งเพศชายและหญิง ปัญหาสุขภาพอื่น ๆ ที่อาจจะส่งผลทางอ้อมต่อการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ เช่น โรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน มะเร็ง รวมทั้งเรื่องข้อเสื่อม ปัญหาเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อสมรรถภาพร่างกายโดยรวมทำให้ไม่สามารถประกอบกิจกรรมได้เต็มความสามารถ

- ปัญหาด้านอารมณ์และสังคม ความสัมพันธ์และทัศนคติของคู่ขน ความเครียด ความเหน็ดเหนื่อย อยู่ในภาวะหดหู่ ซึมเศร้า รู้สึกตนเองด้อยค่า ไม่ได้ออกกำลังกาย หรือไม่ได้เอาอาหารที่ดี ดื่มน้ำน้อย การดำรงชีวิตที่เปลี่ยนไป เช่น การดื่มแอลกอฮอล์ หรือการสูบบุหรี่ สามารถส่งผลให้เสื่อมสมรรถภาพทางเพศได้ หรือผู้หญิงที่มีประสบการณ์ไม่ดีกับเพศสัมพันธ์ครั้งก่อน เช่น เจ็บมากจนฝังใจ หรือผู้ชายที่หลั่งเร็วจนหมดความมั่นใจ ก็ไม่ยอมกมีเพศสัมพันธ์อีก

วงจรการตอบสนองทางเพศ (Sexual Response Cycle)

๑. **ระยะความต้องการทางเพศ (Desire or Excitement Phase)** เป็นระยะที่เกิดขึ้นระหว่างที่มีความต้องการทางเพศหรือมีการเล้าโลม มีลักษณะที่จำเพาะหลายอย่าง กล้ามเนื้อมีการตึงตัวมากขึ้น หัวใจเต้นเร็วขึ้น การหายใจหายใจแรงและเร็วขึ้น ผิวหนังมีสีแดงมากขึ้น โดยเฉพาะที่หลังและหน้าอก หัวนมแข็งขึ้น ตั่งชันมากขึ้น

๒. **ระยะตื่นตัวทางเพศ (Arousal or Plateau Phase)** เป็นระยะที่การเปลี่ยนแปลงคล้ายระยะตื่นตัวแต่นานกว่าและต่อเนื่องกว่า ในผู้ชายอวัยวะเพศแข็งตัวเต็มที่ โดยจะเกิดอาการที่เรียกว่า vasocongestion หรืออาการที่มีเลือดไหลเอ่อเข้ามาในเนื้อเยื่อจนบวมเต่ง ส่วนในผู้หญิงอวัยวะเพศจะบวมเต่ง มีการขับสารหล่อลื่นในช่องคลอด เต้านมบวมเต่ง และหัวนมตั่งแข็งชูชัน อัตราการหายใจ อัตราการเต้นของหัวใจ และความดันโลหิตเพิ่มสูงขึ้น มีการหดเกร็งตัวของกล้ามเนื้อที่เท้า มือ และหน้า และมีการตึงตัวของกล้ามเนื้อทั่วร่างกาย

๓. **ระยะสุดยอดทางเพศ (Orgasm Phase)** กล้ามเนื้อมีการหดเกร็งเต็มที่ อัตราการเต้นของหัวใจ

ความดันโลหิต อัตราการหายใจจะถึงจุดสูงสุด และร่างกายมีการใช้ออกซิเจนอย่างมากและรวดเร็ว มีการหดเกร็งของกล้ามเนื้อที่เท้า มีการปลดปล่อยพลังงานเพศอย่างกะทันหัน พริ้งพริ้วและรวดเร็ว ในผู้ชายกล้ามเนื้อองคชาตจะเกร็งตัวเป็นจังหวะ และหลั่งน้ำอสุจิออกมา ในผู้หญิงกล้ามเนื้อของช่องคลอดจะมีการหดเกร็งและบีบตัว

๔. ระยะกลับสู่ภาวะปกติ (Resolution Phase)
ในระยะนี้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายจะเริ่มค่อย ๆ กลับเข้าสู่ภาวะปกติ ส่วนของร่างกายที่มีการบวม เกร็งแข็งก็จะเริ่มอ่อนตัวลง และสีก็จะกลับมาเป็นสีปกติของร่างกายส่วนนั้น ๆ ผู้ผ่านเข้ามาถึงระยะนี้จะมีความรู้สึกเป็นสุข สบายตัว มีความผูกพันใกล้ชิดกับคู่ของตน และมีอาการอ่อนล้า ด้วยผู้หญิงบางคนสามารถมี Orgasm ได้หลายครั้ง หากได้รับการปลุกเร้ากระตุ้นทางเพศอีก ในขณะที่ผู้ชายต้องใช้เวลาในการฟื้นตัวหลังไปถึงจุดสุดยอดแล้วนานกว่าผู้หญิง ระยะฟื้นตัวในเพศชายนี้เป็นระยะที่เซลล์ไม่ตอบสนองต่อการกระตุ้นหรือตอบสนองต่อการกระตุ้นน้อยมาก ซึ่งระยะเวลาที่ใช้ในการฟื้นตัวของเพศชายอาจเพิ่มขึ้นตามช่วงอายุที่มากขึ้นด้วย

ลักษณะอาการทางคลินิก

๑. ความผิดปกติในความต้องการทางเพศ

๑.๑ ภาวะความต้องการทางเพศน้อยเกินไป (hypoactive sexual desire disorder) เป็นภาวะที่พบได้ทั้งในเพศชายและเพศหญิง ผู้ป่วยจะมีความต้องการทางเพศน้อย แต่เมื่อมีความต้องการและได้รับการกระตุ้นเพียงพอ ก็อาจมีกิจกรรมทางเพศได้อย่างปกติ

๑.๒ ภาวะรังเกียจกิจกรรมทางเพศ (sexual aversion disorder) เป็นปัญหาทางเพศอีกแบบหนึ่งซึ่งมีความไม่ชอบกิจกรรมทางเพศ จึงทำให้ความต้องการทางเพศน้อยลง

๑.๓ ภาวะตรงกันข้ามคือความต้องการทางเพศ “มากเกินไป” มักไม่ค่อยเป็นปัญหา นอกจากความต้องการทางเพศของคู่สมรสไม่เท่ากันเท่านั้น

๒. ความผิดปกติในการตื่นตัวทางเพศ

(Excitement Phase)

ความผิดปกติในการตื่นตัวทางเพศ คือ การที่ร่างกายไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางเพศ โดยการเกิดการแข็งตัวและหลั่งน้ำหล่อลื่นของอวัยวะเพศ ความผิดปกติในระยะนี้มีดังต่อไปนี้

๒.๑ ภาวะองคชาตไม่แข็งตัว (male erectile dysfunction, “impotence”) เป็นภาวะที่องคชาตไม่มีการแข็งตัวหรือแข็งตัวไม่เต็มที่หรือแข็งตัวไม่นานพอ

๒.๒ ภาวะไม่ตื่นตัวทางเพศในเพศหญิง (female sexual arousal disorder) เป็นภาวะที่ไม่มีการตื่นตัวของอวัยวะเพศ และไม่มีการหลั่งน้ำหล่อลื่นออกมาหรือมีแต่ไม่เพียงพอ

๒.๓ ภาวะช่องคลอดหดรัศตัว (vaginismus) เป็นภาวะที่ช่องคลอดส่วนนอกอาจเกิดการหดรัศตัวอย่างรุนแรง ทำให้ไม่สามารถสอดใส่องคชาตได้

๒.๔ ภาวะเจ็บปวดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ (dyspareunia) เป็นภาวะที่เกิดได้ทั้งสองเพศ แต่ส่วนใหญ่มักเกิดในเพศหญิง DSM-IV จัดภาวะช่องคลอดหดรัศตัวและภาวะเจ็บปวดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ รวมกันเป็นภาวะความเจ็บปวดทางเพศ (sexual pain disorders)

๓. ปัญหาทางเพศในระยะมีความสุขสุดยอด

(Orgasmic Phase)

๓.๑ ภาวะไม่มีความสุขสุดยอดในเพศหญิง เป็นภาวะที่ในเพศหญิงไม่มีความสุขสุดยอด ทั้ง ๆ ที่มีการตื่นตัวทางเพศและได้รับการกระตุ้นอย่างเพียงพอแล้ว

๓.๒ การหลั่งอสุจิช้าเกินไปหรือไม่หลั่งเลย เป็นภาวะทำนองเดียวกับการไม่มีความสุขสุดยอดในเพศหญิงแต่เกิดในเพศชาย

๓.๓ การหลั่งอสุจิเร็วเกินไป (premature ejaculation) คือ ภาวะที่เพศชายไม่สามารถชะลอการหลั่งอสุจิ

๓.๔ การหลั่งอสุจิโดยไม่มีความสุข คือ การที่เพศชายมีการหลั่งอสุจิ แต่ไม่รู้สึกรู้สึกมีความสุขสุดยอด

๔. **ความผิดปกติในระยะกลับสู่ระยะพัก** (Resolution Phase) ปัญหาในระยะนี้พบได้น้อย แต่ก็ มีบ้าง ได้แก่

๔.๑ อาการปวดศีรษะหลังจากมีเพศสัมพันธ์ (postcoital headache)

๔.๒ ภาวะอารมณ์ไม่ดีหลังการมีเพศสัมพันธ์ (postcoital dysphoria)

๔.๓ นอกจากนี้ ในเพศชายอาจมีการ แข็งตัวขององคชาตค้างไว้ไม่ยอมอ่อนตัว (priapism) ซึ่งมักเป็นปัญหาที่เกิดจากโรคทางกาย

ในบทความนี้เบื้องต้นจะกล่าวถึงโรคเสื่อม สมรรถภาพทางเพศของเพศชายเป็นหลัก

เซ็กซ์เสื่อมในเพศชาย หรือโรคเสื่อมสมรรถภาพ ทางเพศ คือ (Erectile Dysfunction) คือ ภาวะที่ผู้ป่วย ไม่สามารถทำให้องคชาตแข็งตัว หรือแข็งตัวได้ไม่เพียงพอ ในการมีเพศสัมพันธ์อย่างพึงพอใจได้อุบัติการณ์ พบได้ประมาณร้อยละ ๕๐ ของชายอายุ ๔๐ - ๗๐ ปี มีปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศ และพบว่าเมื่ออายุ มากขึ้น อัตราการเกิดก็เพิ่มตาม

ปัจจัยที่เป็นสาเหตุของโรคเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ

๑. ปัจจัยทางจิตใจ พบว่าร้อยละ ๑๐ - ๓๐ ของผู้มีปัญหาหย่อนสมรรถภาพทางเพศมีปัญหาทาง จิตใจ จึงขาดสิ่งกระตุ้นที่จะทำให้เกิดการแข็งตัว ปัญหา เหล่านี้ ได้แก่ ความกลัว เช่น กลัวว่าจะไม่สามารถ ร่วมเพศได้ กลัวว่าอวัยวะเพศจะไม่แข็งตัว เมื่ออวัยวะ ไม่แข็งตัวก็ทำให้เกิดความกลัวมากขึ้น กลัวจะติดโรค ติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะโรคเอดส์ เป็นต้น รู้สึกผิดเกี่ยวกับเรื่องเพศ มีความเครียดหรือกังวลกับ ปัญหาเรื่องงาน ปัญหาเศรษฐกิจ หรือปัญหาครอบครัว

๒. ปัจจัยทางร่างกาย มีสาเหตุทางการหลายอย่าง ที่ทำให้เกิดโรคเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ได้แก่

๒.๑ ความผิดปกติทางระบบประสาท ถ้าเซลล์ประสาทที่ส่งสัญญาณหรือควบคุมการแข็งตัว ขององคชาตถูกทำลายไม่ว่าโดยอุบัติเหตุหรือโรคภัย ใช้เจ็บ ก็ทำให้เกิดปัญหาการแข็งตัวได้ เช่น การบาดเจ็บ

ต่อไขสันหลัง การผ่าตัดต่อมลูกหมาก เส้นเลือด ในสมองตีบหรือแตก เป็นต้น

๒.๒ ความผิดปกติของหลอดเลือด โรคที่ทำให้เกิดความผิดปกติของการไหลเวียนเลือดสู่องคชาต ได้แก่ โรคความดันโลหิตสูง โรคเบาหวาน ไขมันในเลือดสูง การสูบบุหรี่ เป็นต้น

๒.๓ ความเสียหายต่อโครงสร้างขององคชาต ที่เกิดจากการบาดเจ็บ การผ่าตัด หรือสาเหตุอื่น ๆ

๒.๔ การขาดแคลนฮอร์โมนเพศชาย เทสโทสเตอโรน ซึ่งมักพบในผู้สูงอายุหรือชายวัยทอง

๒.๕ การใช้ยาบางชนิดเป็นประจำที่ทำให้เกิด ปัญหาการแข็งตัว เช่น ยาขับปัสสาวะ ยาคลายเครียด ยารักษาโรคซึมเศร้า ยารักษาโรคความดันโลหิตสูง บางชนิดที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ยากลุ่มต้านเบต้า และสุรา อย่างไรก็ตาม ผลของยา มักเป็นชั่วคราวและกลับคืนสู่ปกติได้เมื่อหยุดใช้ยา ดังนั้น เมื่อพบแพทย์จึงต้องบอกถึงยาที่ใช้อยู่ด้วยเสมอ

การรักษา มีทั้งการใช้ยาและไม่ใช้ยา การรักษา ด้วยวิธีการไม่ใช้ยาเป็นส่วนสำคัญที่ต้องใช้การดูแล รักษาสม่ำเสมอ

แนวทางในการรักษาด้วยการไม่ใช้ยา มีดังนี้

๑. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เช่น การงดสูบบุหรี่ การออกกำลังกาย การลดน้ำหนัก

๒. การทำจิตบำบัด มีหลายขั้นตอนตั้งแต่

๒.๑ Permission การพูดคุยเพื่อให้ความมั่นใจ ว่าความคิด ความรู้สึก พฤติกรรม สิ่งที่ทำให้ผู้ป่วยวิตกกังวล เป็นเรื่องปกติและเข้าใจได้

๒.๒ Limited information มีการแนะนำ เฉพาะเจาะจงสำหรับผู้ชายและคู่นอนนั้น ๆ อาจจะมีการ แนะนำให้ใช้หนังสือในรายที่ความตื่นเต้นทางเพศลดลง

๒.๓ Specific suggestions เพื่อแก้ไขปัญหา เรื่องเพศให้ผู้ป่วย

๒.๔ Intensive therapy มักใช้ในกรณี ที่จิตแก้ไขได้ยาก โดยจำเป็นต้องส่งไปพบจิตแพทย์ เพื่อให้การรักษา

๓. การฝึกกล้ามเนื้ออุ้งเชิงกราน โปรแกรมฝึกควบคุมให้กล้ามเนื้ออุ้งเชิงกรานเกิดการหดรัดตัวซ้ำ ๆ ภายใต้การสอนของบุคลากรทางการแพทย์ นอกจากนี้จะช่วยเรื่องภาวะหย่อนสมรรถภาพทางเพศแล้วยังช่วยเรื่องของการหลังเร็วได้อีกด้วย

๔. อุปกรณ์กระบอกสูญญากาศ โดยใช้กระบอกครอบไปบนองคชาติ จากนั้นสูบลมอากาศออกเพื่อสร้างความดันลบรอบ ๆ ทำให้เลือดไหลเข้าอวัยวะเพศ จากนั้น จึงใช้วงแหวนรัดไว้บริเวณโคน และนำเอากะบอกออก และมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่มีวงแหวนรัดอยู่เพื่อทำให้องคชาติแข็งตัวจากการที่มีเลือดคั่งซึ่งไม่ควรรัดนานเกิน ๓๐ นาที

๕. การผ่าตัดใส่แกนอวัยวะเทียม โดยศัลยแพทย์ระบบทางเดินปัสสาวะ ในปัจจุบันมีแกนอวัยวะเทียมชนิดแบบพองได้ที่สามารถทำให้การแข็งตัวเป็นธรรมชาติมากขึ้น

๖. ทางเลือกอื่น ๆ การใช้คลื่นกระแทกที่องคชาติ (Low intensity Extracorporeal Shock Wave Therapy) เป็นการใช้คลื่นกระแทกไปที่ Corpora cavernosa และ Crus ขององคชาติ เพื่อทำให้มีเลือดไปเลี้ยงได้มากขึ้น

แนวทางในการรักษาด้วยการใช้ยา

มียาหลายชนิดที่นำมาใช้ในการรักษา ดังนี้

๑. Phosphodiesterase-5 Inhibitor Therapy ในปัจจุบันยารับประทานกลุ่ม PDE-5 inhibitor เป็นยาที่มีการใช้มากที่สุดในการรักษาการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ เป็นทางเลือกแรกในการรักษาในผู้ป่วยที่ไม่มีข้อห้ามใช้ (ผู้ป่วยที่มีข้อห้าม เช่น ผู้ที่ได้รับยา nitrate และ adrenergic blocker) ผลคือมีการคลายตัวของกล้ามเนื้อเรียบใน cavernosum แม้ยากลุ่มนี้จะมีโครงสร้างคล้ายกัน แต่ก็มีคุณสมบัติต่างกันในแง่ของความจำเพาะ เภสัชจลนศาสตร์ และอาการข้างเคียงยาในกลุ่มนี้ เช่น Sildenafil Tadalafil Vardenafil Avanafil

๒. กลุ่ม Aponorphine ออกฤทธิ์บริเวณศูนย์ควบคุมการแข็งตัวขององคชาติ

๓. กลุ่ม alpha blocker ได้แก่ yohimbine แต่เดิมเป็นยากระตุ้นความต้องการทางเพศ แต่ปัจจุบันพบว่าออกฤทธิ์ขยายหลอดเลือดที่ส่วนปลาย รวมทั้งองคชาติ ทำให้แข็งตัวได้

๔. Androgen ฮอริโมน ใช้ในกรณีที่ตรวจพบว่า มีระดับฮอริโมนเทสโทสเตอโรนต่ำลง อาจให้ในรูปแบบรับประทาน การฉีด การทาหรือเป็นแผ่นแปะผิวหนัง

เพศสัมพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิต การเสื่อมสมรรถภาพทางเพศมีแนวโน้มพบสูงขึ้นตามอายุ การพูดเรื่องเพศอาจจะเป็นเรื่องละเอียดอ่อนแต่บุคลากรทางการแพทย์เข้าใจและมองเป็นปัญหาสุขภาพชนิดหนึ่ง หากมีปัญหาควรรีบปรึกษาผู้เชี่ยวชาญทันที ไม่ควรอาย เพราะการรักษาแต่เนิ่น ๆ ย่อมให้ผลการรักษาที่ดีกว่า

เอกสารอ้างอิง

1. <https://my.clevelandclinic.org/health/articles/9119-sexual-response-cycle>
2. Kutcharin Phunikhomet al, Mechanisms of Penile Erection, Erectile Dysfunction and Treatment, Srinagarind Med J 2016; 31 (2) : 228-239
3. Masters WH, Johnson VE, Kolodney : Human Sexuality 5th Ed. Harper Collis College New York 1995.
4. [https://med.mahidol.ac.th/ramamentall/sites/default/files/public/pdf/ความผิดปกติทางเพศ\(SexualDisorders\).pdf](https://med.mahidol.ac.th/ramamentall/sites/default/files/public/pdf/ความผิดปกติทางเพศ(SexualDisorders).pdf)
5. สุจินต์ อิมเอิบสิน Non-Pharmacological Treatment of Erecile Disorder หนังสือรวบรวมบทความ Sexual Medicine เวชศาสตร์ทางเพศ 2020 : 222-242
6. สกกล สกมลพดุงเขตต์ Pharmacological Treatment of Erecile Disorder หนังสือรวบรวมบทความ Sexual Medicine เวชศาสตร์ทางเพศ 2020 : 222-242

โดย พันตำรวจเอก วัชรพงษ์ พนิธดำรง อาจารย์ (สบ ๔) กลุ่มงานอาจารย์ กองบัญชาการศึกษา

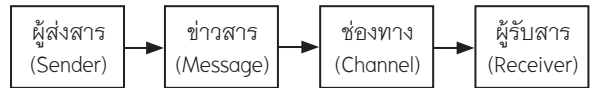
บทนำ

การบริหารงานตำรวจอย่างมีธรรมาภิบาล มีองค์ประกอบหลายประการ อาทิ การตอบสนองต่อผู้รับบริการอย่างรวดเร็ว การบริหารงานด้วยความโปร่งใส การสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม ล้วนแล้วแต่ต้องอาศัยศักยภาพในการสื่อสารที่ดีของบุคลากรในงานตำรวจ การสื่อสารสาธารณะกับประชาชนหรือผู้รับบริการ จึงต้องอาศัยหลักการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสม เพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพเชิงบวกกับกลุ่มเป้าหมายในการบังคับใช้กฎหมายของตำรวจ การบริหารการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทุกหน่วยจึงมีความสำคัญต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรตำรวจในภาพรวมของประเทศไทย ทั้งในด้านการให้สารสนเทศเพื่อป้องกันระงับภัยกับประชาชน และการปราบปรามผู้กระทำผิดด้วยการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ การบริหารการประชาสัมพันธ์เป็นมุมมองในการบริหารสื่อและสารในเชิงระบบที่จะต้องเข้าใจความต้องการของผู้รับสาร และมีการวางแผนการสื่อสารโดยขับเคลื่อนการปฏิบัติของสื่อประเภทต่าง ๆ ไปจนถึงประเมินผลการประชาสัมพันธ์เพื่อปรับปรุงเนื้อหาและสื่อให้ประชาชนในฐานะผู้รับสารเกิดการรับรู้และเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานตำรวจในการอำนวยความสะดวกดีธรรมของสังคม

กระบวนการการสื่อสาร

การสื่อสารมีรากศัพท์มาจากภาษาละตินคำว่า Communis ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Communicate ซึ่งแปลตามตัวอักษรว่า Make Common หมายถึง ทำให้มีสภาพร่วมกัน โดยความหมายนี้อธิบายได้ว่าเป็นการทำให้เกิดความเข้าใจร่วมกันตรงกัน กล่าวคือ มนุษย์มี

การสื่อสารซึ่งกันและกันก็เพื่อเข้าใจให้ตรงกันนั่นเอง นักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงกระบวนการการสื่อสาร (Communication Process) ที่แตกต่างกันไป โดยมี David Berlo กล่าวถึงกระบวนการการสื่อสารที่แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับในแวดวงการประชาสัมพันธ์ โดยประกอบไปด้วยองค์ประกอบ ๔ องค์ประกอบที่เป็นกระบวนการ ดังภาพนี้

ตัวแบบ S-M-C-R ของเดวิด เบอโล แสดงให้เห็นถึงกระบวนการการติดต่อสื่อสาร ซึ่งเริ่มต้นจากผู้ส่งสาร (Sender) อันอาจจะเป็นบุคคลหรือคณะบุคคลหรือองค์การที่เป็นแหล่ง (Source) ของข้อมูล ทำการกำหนดเนื้อหา (Content) หรือสารสนเทศ อันเป็นข้อมูลข้อสาร (Message) ที่จะสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมาย โดยอาศัยช่องทางการสื่อสารหรือสื่อ (Media) อันเป็นตัวกลางส่งผ่านไปยังผู้รับสาร (Receiver) เพื่อให้มีความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารนั่นเอง

สำหรับงานตำรวจ หน่วยงานตำรวจหรือเจ้าหน้าที่ตำรวจอยู่ในฐานะผู้ส่งสาร ต้องกำหนดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนผ่านทางช่องทางที่หลากหลาย ทั้งสื่อประเภทเก่า (Tradition Media) เช่น หนังสือพิมพ์ วารสาร และสื่อประเภทใหม่ (New Media) เช่น สื่อสังคมออนไลน์ สื่อดิจิทัล เป็นต้น เพื่อส่งผ่านเนื้อหาไปยังผู้รับสาร อันเป็นทั้งประชาชนในฐานะผู้รับบริการ หรือแม้แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่เป็นผู้ร่วมปฏิบัติงานด้วย

ความหมายของการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์เป็นงานที่มุ่งสร้างความสัมพันธ์

อันดีระหว่างบุคคลต่อบุคคล บุคคลต่อหน่วยงาน หรือระหว่างองค์การกับสังคมภายนอก และระหว่างสมาชิกภายในองค์การนั่นเอง เป้าหมายสำคัญคือให้ประชาชนเกิดจินตภาพที่ดีต่อองค์การ องค์การนั้นก็ดำเนินงานของตนในกรอบแห่งสังคมได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม คำว่า “การประชาสัมพันธ์” เป็นคำที่คนเข้าใจผิดกันมากคำหนึ่ง คือ เข้าใจสับสน ไขว้เขวไปทั้งในทางบวกและลบ ในทางลบที่หนักที่สุดก็เห็นจะเป็นเข้าใจว่าการประชาสัมพันธ์คือการโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) หรือล้างสมอง (Indoctrination) แต่ที่เบาลงหน่อยก็คือเข้าใจว่าเป็นการโฆษณา (Advertising) คล้ายกับคำว่า ไฮโค (Psycho) ซึ่งเป็นคำที่ความหมายค่อนข้างหนักไปทางลบในปัจจุบัน

จากการรวบรวมข้อมูลของนักวิชาการหลากหลายแง่มุม สามารถสรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์การหรือสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งหวังผลในความร่วมมือจากประชาชน รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจถึงนโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์การ โดยการเผยแพร่กระจายข้อมูลผ่านทางเครื่องมือสื่อสารต่าง ๆ ซึ่งต้องมีการวางแผนที่ดีและมีการกระทำอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อสร้างสรรค์และรักษาไว้ซึ่งความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนกับองค์การนั้น ๆ

ตำรวจในฐานะผู้ส่งสาร

ผู้ส่ง ผู้สื่อสาร หรือต้นแหล่งของการส่ง (Sender, Communicator or Source) เป็นแหล่งหรือผู้ที่นำข่าวสารเรื่องราว แนวความคิด ความรู้ ตลอดจนเหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งไปยังผู้รับซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่มชนก็ได้ ผู้ส่งนี้จะเป็นบุคคลเพียงคนเดียว กลุ่มบุคคล หรือสถาบัน โดยอยู่ในลักษณะต่าง ๆ ได้หลายอย่าง

การประชาสัมพันธ์ในงานตำรวจนั้น ผู้ส่งสารย่อมหมายถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานตำรวจ ไม่ว่า

จะเป็นหน่วยงานในระดับสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีกองสารนิเทศ กองตำรวจสื่อสาร ในฐานะที่มีบทบาทหน้าที่ผู้ส่งสาร ทั้งนี้ หน่วยงานอื่น ๆ ในระดับกองบัญชาการหรือกองบังคับการก็มีหน่วยงานรองรับด้านการประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกันไป เช่น กองบังคับการอำนวยการของแต่ละกองบัญชาการกำหนดให้มีฝ่ายอำนวยการอันเป็นหน่วยงานระดับกองกำกับการที่รับผิดชอบดูแลด้านการประชาสัมพันธ์ด้วย

ในแต่ละสถานีตำรวจมีการกำหนดให้งานธุรการเป็นผู้รับผิดชอบหลักต่อการประชาสัมพันธ์และสร้างสื่อรวมไปถึงกำหนดสารเพื่อการประชาสัมพันธ์นั่นเอง แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ ล้วนแต่มีบทบาทสำคัญต่อการเป็นผู้ส่งสาร (policeman as a sender) เช่น ตำรวจจราจร ตำรวจชุมชนมวลชนสัมพันธ์ เป็นต้น

เนื้อหาในการประชาสัมพันธ์

เนื้อหาของสารหรือเรื่องราวที่ส่งออกมา เช่น ความรู้ ความคิด ข่าวสาร บทเพลง ข้อเขียน ภาพ ฯลฯ เพื่อให้ผู้รับรับข้อมูลเหล่านี้ โดยที่ Cutlip (2013) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญของการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพไว้ ๗ ประการ อันมีความเกี่ยวข้องกับการกำหนดเนื้อหา (Content) ของการประชาสัมพันธ์ ดังนี้

๑. Credibility คือ ความน่าเชื่อถือของข่าวสาร ซึ่งขึ้นอยู่กับวิธีการส่งข่าวสารที่จะทำให้ผู้รับสารมีความเชื่อมั่นในข่าวสารที่ได้รับ

๒. Context คือ ถ้อยคำหรือกิริยาเป็นอรรถาธิบายของการติดต่อเผยแพร่ ควรจะต้องเหมาะสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม เป็นกันเอง และเปิดโอกาสให้ผู้รับสารได้มีส่วนร่วมด้วย

๓. Content คือ เนื้อหาของสาร ต้องสามารถสื่อความหมายให้แก่ผู้รับสารเข้าใจได้ดี

๔. Clarity คือ ความชัดเจนของข่าวสาร ต้องมีการจัดทำข่าวสารให้ง่ายต่อความเข้าใจ ซึ่งอาจทำเป็นหัวข้อโฆษณา (Themes) สัญลักษณ์ (Symbol) หรือ

คำขวัญเตือน (Slogan) แต่ต้องมีความหมายเข้าใจได้ง่าย

๕. Continuity คือ การต่อเนื่องและมีเรื่องที่แน่นอน โดยต้องไม่ขัดแย้งกัน และมีการทำซ้ำอยู่เสมอ เพื่อครองใจคน

๖. Channels คือ ช่องทางข่าวสาร ซึ่งผู้รับมีความคุ้นเคยและเชื่อมั่น โดยช่องทางของข่าวสารมีหลายชนิด แต่ละชนิดย่อมมีลักษณะในความสะดวกสำหรับการใช้ที่แตกต่างกัน

๗. Capability of Audience คือ ความสามารถของผู้รับสาร โดยต้องคำนึงถึงผู้รับสารว่าจะสามารถรับข่าวสารได้มากน้อยเพียงใด รวมถึงลักษณะในการรับข่าวสารที่รับได้ง่าย นิสัย และพื้นฐานความรู้ความเข้าใจของผู้รับอีกด้วย

เนื้อหาของสารที่นำไปประชาสัมพันธ์ในงานตำรวจ เช่น การป้องกันระวังภัยของประชาชน วิธีการหรือขั้นตอนการใช้บริการงานตำรวจ การบังคับใช้กฎหมาย หรือการปราบปรามอาชญากรรมของตำรวจ เป็นต้น โดยที่งานตำรวจต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ให้ชัดเจน เช่น เพื่อให้เกิดการรับรู้ เพื่อให้เกิดการตระหนัก เพื่อให้เกิดการปฏิบัติ เพื่อเป็นการกระตุ้น ทั้งนี้ ผลงานวิจัยของ Dhanda (2015) แสดงให้เห็นว่า ในประเทศอินเดียมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุกในหน่วยงานตำรวจ โดยมุ่งเน้นเนื้อหาสำคัญคือให้เกิดการแก้ไขภาพลักษณ์การไม่ซื่อสัตย์ของตำรวจอีกด้วย หรือแม้แต่งานวิจัยของ Graziano & Gauthier (2018) ที่ได้สรุปไว้ว่า ตำรวจแคลิฟอร์เนียกำหนดเนื้อหาของสารเพื่อให้ประชาชนรับรู้ถึงความชอบธรรมในการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยเลือกใช้สื่อต่าง ๆ ที่ประชาชนเข้าถึง เช่น รายการโทรทัศน์ของท้องถิ่น เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับงานตำรวจ เป็นต้น

ทั้งนี้ ในการบริหารงานตำรวจยุคใหม่การกำหนดเนื้อหาเพื่อการประชาสัมพันธ์ในงานตำรวจ ควรกำหนดให้มีความกระชับ ชัดเจน มีข้อเท็จจริง และอยู่ในรูปแบบที่สื่อสารได้ง่าย โดยอาจทำในรูปแบบกระดานสรุป

ข้อมูล (Dashboard) หรืออินโฟกราฟิก เป็นต้น

สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์

ช่องทางในการสื่อสาร ก็คือการที่จะส่งข่าวสาร โดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสาร ข้อมูล โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕ หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดู การสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น โดย Cutlip and Center (1978) ได้แบ่งสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ออกเป็น ๓ ประเภท ดังนี้

๑. สื่อสิ่งพิมพ์ (The Printed Media) ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่เป็นหน่วยงานจัดพิมพ์หรือเผยแพร่เอง หนังสือหรือสมุดคู่มือต่าง ๆ จดหมายและประกาศต่าง ๆ รวมไปถึงป้ายโฆษณา โปสเตอร์การโฆษณาองค์การหรือโฆษณาที่หน่วยงานซื้อพื้นที่หรือเวลาจากสื่อมวลชน ใบแทรกหรือสติ๊กเกอร์ที่ใส่ไว้ในวารสาร

๒. สื่อคำพูด ได้แก่ การประชุม การแสดงปาฐกถา การกล่าวสุนทรพจน์ หรือการพูดในที่ประชุมชน และการบอกต่อ

๓. สื่อภาพและเสียง ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ ภาพยนตร์หรือฟิล์มสไลด์ โทรทัศน์วงจรปิด การแสดงและนิทรรศการ เทศกาลหรือวันสำคัญทั้งจากหน่วยงานและสังคม

นอกจากนี้ ธนวุฒินัยโกวิท (๒๕๖๑) ยังได้แบ่งสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ออกเป็น ๒ ประเภทดังต่อไปนี้

๑. สื่อที่ควบคุมได้ หมายถึง สื่อที่นักประชาสัมพันธ์สามารถควบคุมได้ตั้งแต่การผลิตทั้งปริมาณและคุณภาพของตัวสื่อ โดยสามารถควบคุมได้ในการเผยแพร่ซึ่งประกอบไปด้วย

๑.๑ สิ่งพิมพ์ รวมถึงแผ่นพับ ใบปลิว จดหมายข่าว วารสารบุคลากร วารสารลูกค้า รายงานประจำปี และโปสเตอร์ รวมถึงประกาศบอร์ด เป็นต้น

๑.๒ สื่อบุคคล ได้แก่ บุคคลที่ได้รับเลือกเป็นผู้แทนของหน่วยงานในอันที่จะให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องนั้น ซึ่งอาจจะเป็นรูปแบบของการให้สัมภาษณ์

การประชุม แลกเปลี่ยน การอภิปราย ชี้แจง การสัมมนา หรือการฝึกอบรม เป็นต้น

๑.๓ สื่อโสตทัศน ได้แก่ สไลด์ วีดิทัศน์ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์วงจรปิด เป็นต้น

๑.๔ สื่อกิจกรรม นิทรรศการ การเปิดให้เยี่ยมชมโรงงาน การจัดกีฬา การประกวด หรือโครงการเพื่อสาธารณประโยชน์ เป็นต้น

๑.๕ สื่ออื่น ๆ ได้แก่ การให้สนับสนุนทางการเงิน การจัดทำของที่ระลึกหรือของชำร่วย การจัดทำป้ายข้างถนน เครื่องแบบบุคลากร หรือแม้แต่การโฆษณา เป็นต้น

๒. สื่อที่ควบคุมไม่ได้ หมายถึง สื่อที่นักประชาสัมพันธ์ไม่สามารถควบคุมได้ทั้งการผลิตและการเผยแพร่ แต่มีความสำคัญต่อการประชาสัมพันธ์เนื่องจากเป็นหน้าที่หลักของนักประชาสัมพันธ์ที่ต้องวางระบบการติดตามเนื้อหาข่าวสารที่สื่อเหล่านั้นได้เผยแพร่ออกไป หากมีข้อมูลที่คลาดเคลื่อนต้องรีบแก้ไข ซึ่งมีอยู่ ๒ ประเภท คือ

๒.๑ สื่อมวลชน ซึ่งเป็นสื่อที่มีอิสระและมีดุลพินิจในการเผยแพร่ข่าวสารประชาสัมพันธ์ให้แก่หน่วยงาน องค์กร หรือไม่เป็นสื่อมวลชนก็ตาม โดยสื่อมวลชนจะทำหน้าที่ในการเผยแพร่ข่าวสารที่มีคุณค่าหรือมีประโยชน์ต่อสังคม อย่างไรก็ตาม เราควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชน เพื่อทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีต่อการประชาสัมพันธ์ขององค์กร

๒.๒ สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีผู้แทนของหน่วยงานในการให้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ แต่เป็นบุคคลที่ผู้อื่นเชื่อว่าเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลข่าวสารในเรื่องนั้น โดยสื่อบุคคลนี้จะเป็นแหล่งข้อมูลและข้อเท็จจริงแก่บุคคล ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ทั้งบุคลากรและองค์กร หรือบุคคลอื่น

ทั้งนี้ การเลือกใช้สื่อหรือช่องทางในการสื่อสารของงานตำรวจมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากพฤติกรรมการใช้สื่อของประชาชนกลุ่มเป้าหมายมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ประชาชนที่อาศัยในชุมชน

ห่างไกลความเจริญอาจจะต้องสื่อสารทางวิทยุชุมชนหรือหอกระจายข่าว ในขณะที่ประชาชนที่มีพฤติกรรมการใช้สื่อออนไลน์สม่ำเสมอ นั้น องค์กรตำรวจจะต้องสื่อสารผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลหลากหลายรูปแบบ เช่น Youtube Tiktok LINE เป็นต้น แม้แต่หน่วยงานภาครัฐยุคใหม่โดยเฉพาะในประเทศจีนยังมีการนำโซเชียลมีเดีย อาทิ วีแชต เทนเซ็นต์ เพซบุ๊ก เพื่อสื่อสารไปยังผู้รับบริการอย่างแพร่หลายอีกด้วย (Kent & Li, 2020)

สำหรับภารกิจตำรวจของประเทศไทย การเลือกใช้สื่อตามพฤติกรรมผู้รับบริการมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเข้าถึงข่าวสารและการให้ข้อมูลย้อนกลับของผู้ใช้สาร โดยงานวิจัยของ ธเนศ เกษศิลป์ (๒๐๑๗) แสดงให้เห็นว่า ประชาชนเข้าถึงสื่อประชาสัมพันธ์ของตำรวจในด้านสถานีตำรวจลำปางผ่านทางสื่อใหม่ เช่น LINE Facebook และ เว็บไซต์ เป็นหลัก ซึ่งมีการเข้าถึงสื่อประชาสัมพันธ์ที่มากกว่าสื่อยุคเก่าอันเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ เช่น แผ่นพับ โบลเดอร์ เป็นต้น

ผู้รับสารในงานประชาสัมพันธ์

ผู้รับสาร (Receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสารโดยมีความสามารถในการ “การถอดรหัส” (decode) สารเป็นผู้ที่มีทัศนคติ ระดับความ และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรมเช่นเดียวหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่ง จึงจะทำให้การสื่อสารความหมายหรือการสื่อสารนั้นได้ผล ดังนั้น ในการติดต่อสื่อสารของบุคคลต่างชาติต่างภาษาจะต้องมีการศึกษาถึงกฎข้อบังคับ ทางศาสนาของแต่ละศาสนาด้วย

ในงานตำรวจผู้รับสารที่ส่งมาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจก็คือ ประชาชนในฐานะผู้รับบริการ เช่น สัญญาณมือในการอำนวยความสะดวกงานจราจรของตำรวจ การรับชมเนื้อหาข่าวของประชาชนผ่านรายการโปลิซ แชนแนล การฟังรายการวิทยุ สวพ.91 ของประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันผู้รับสารที่เป็นบุคคลหรือหน่วยงานภายในตำรวจก็คาดหวังประสิทธิภาพในการสื่อสารเช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นการรับรู้ระเบียบ ข้อบังคับ

ในงานตำรวจของบุคลากรภายในผ่านทางวารสารตำรวจ การรับรู้รายละเอียดผู้บังคับบัญชาระดับสูงผ่านทาง ไปสเตรอร์ฟังโครงสร้างองค์การ เป็นต้น

การประชาสัมพันธ์เชิงรุกในงานตำรวจ

การประชาสัมพันธ์เชิงรุก (Proactive Public Relations) คือ การประชาสัมพันธ์ที่มีการชี้แจงและให้ความรู้ความเข้าใจกับกลุ่มเป้าหมายโดยตรง โดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าก่อนที่จะมีกิจกรรมหรือเหตุการณ์ใด เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดการรับรู้ล่วงหน้า เกิดการยอมรับ และความร่วมมือกับองค์กร

ในการบริหารงานตำรวจที่คืนัน ผู้บริหารและบุคลากรงานตำรวจที่เกี่ยวข้องต้องมีการคาดการณ์สารสนเทศที่กลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มคาดหวังไว้ล่วงหน้า แล้วถึงกำหนดเนื้อหาและช่องทางการสื่อสารไปยังกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ เช่น ตำรวจต้องคาดการณ์ว่าประชาชนคงอยากทราบถึงแนวทางการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะฯ ดังนั้น องค์กรตำรวจจึงมีการกำหนดเนื้อหาเป็นรูปแบบอินโฟกราฟิกแสดงขั้นตอนการดำเนินงานของตำรวจ และสื่อสารผ่านช่องทางที่หลากหลายตามพฤติกรรมประชาชนให้เกิดการรับรู้และเข้าใจการทำงานของตำรวจ อันถือเป็นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกและสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กรตำรวจอีกด้วย

Koper, Lum, Wu & Fritz (2020) อธิบายไว้ว่าหน่วยงานตำรวจท้องถิ่นของสหรัฐอเมริกากำหนดเป้าหมายในการทำงานเชิงรุกด้วยการสื่อสารกับประชาชนโดยคาดการณ์ว่าประชาชนต้องการข้อมูลอะไรในด้านความปลอดภัย แล้วจึงกำหนดเครื่องมือในการสื่อสารไปยังประชาชนกลุ่มเป้าหมาย ขณะเดียวกันงานวิจัยของ Jafari & Bagalizadeh (2018) อธิบายไว้ว่าความเชื่อมั่นต่อการทำงานของตำรวจเกิดจากเทคนิคการสื่อสารอย่างจริงจังไปยังผู้รับสารของตำรวจ รวมไปถึงการสื่อสารที่รวดเร็วทันที่ทันใด อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพ

การบริหารการประชาสัมพันธ์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติตั้งแต่ระดับองค์การจนถึงระดับกองกำกับการต้องมีความเชื่อมโยงและเกี่ยวข้องสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างเป็นระบบ อาจกล่าวได้ว่า การบริหารงานประชาสัมพันธ์ต้องมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติอีกด้วย ทั้งนี้ Theaker (2020) กล่าวไว้ว่า กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ขององค์กรต้องถูกบรรจุเข้าไปในยุทธศาสตร์ในภาพรวมขององค์กร จะทำให้การบริหารงานในภาพรวมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หรือแผนงานตำรวจเพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับประชาชน แต่หากไม่มีแผนงานหรือกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์เพื่อบริหารการสื่อสารไปยังเป้าหมายแล้ว ยุทธศาสตร์การสร้างภาพลักษณ์ในภาพรวมคงจะไม่บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างแน่นอน

Broom & Sha (2013) กำหนดกระบวนการในการบริหารการประชาสัมพันธ์ไว้ จำนวน ๔ กระบวนการดังตารางนี้

กระบวนการประชาสัมพันธ์	กรอบและขั้นตอนการประชาสัมพันธ์
๑. การระบุปัญหา	๑. ปัญหา สิ่งที่เกี่ยวข้อง และโอกาส
	๒. การวิเคราะห์สถานการณ์ (ภายนอกและภายใน)
๒. การวางแผน	๓. เป้าหมายของโครงการ
	๔. กลุ่มเป้าหมาย
	๕. วัตถุประสงค์
๓. การสื่อสาร	๖. การเปลี่ยนแปลงที่ต้องการให้เกิดขึ้นตามวัตถุประสงค์
	๗. กลยุทธ์การสื่อสาร - การใช้สื่อ - การใช้สาร
๔. การประเมินผล	๘. การนำแผนงานไปปฏิบัติ - ผู้รับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ - ลำดับและช่วงเวลาของกิจกรรม - งบประมาณ
	๙. แผนการประเมินผล
	๑๐. ปฏิบัติการตอบกลับและการปรับแผน

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า การบริหารงานประชาสัมพันธ์มีกระบวนการเริ่มต้นตั้งแต่การระบุปัญหา ซึ่งต้องพิจารณาจากกรณีวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในหลากหลายมิติ แล้วจึงวางแผนการประชาสัมพันธ์ ซึ่งในการวางแผนเพื่อประชาสัมพันธ์จะต้องมีการกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการสื่อสารให้มีความชัดเจน จึงจะนำไปสู่การสื่อสารตามช่องทางและสารที่กำหนดไว้ ซึ่งการนำแผนงานไปปฏิบัติมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ของโครงการประชาสัมพันธ์อีกด้วย โดยในขั้นตอนสุดท้ายคือการประเมินผลการประชาสัมพันธ์ ซึ่งจะเป็นข้อมูลย้อนกลับไปสู่การปรับปรุงการบริหารงานประชาสัมพันธ์ต่อไป

บุคลากรในงานตำรวจที่รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์อันเป็นกลไกสำคัญต่อการบริหารการประชาสัมพันธ์นั้น จะต้องทำหน้าที่สำคัญมากมาย ทั้งนี้ รุ่งนภา พิตรปรีชา (๒๕๖๐) แบ่งหน้าที่งานประชาสัมพันธ์เป็น ๖ หน้าที่ คือ ๑) งานบริหารการประชาสัมพันธ์ ๒) งานสื่อมวลชน ๓) งานผลิตสื่อและจัดกิจกรรม ๔) งานวิจัย ๕) งานเขียนข่าว จัดทำต้นฉบับ สุนทรพจน์ และ ๖) งานฝึกอบรม ทั้งนี้ เพื่อให้งานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานตำรวจทุกระดับเป็นไปอย่างสอดคล้องและขับเคลื่อนไปในทิศทางที่เหมาะสม นอกจากนี้ Brazhenskaya & Chernobrodov (2019) ยังได้อธิบายไว้ว่า ตำรวจของประเทศรัสเซียและสหรัฐอเมริกาได้มีการวางแผนสำหรับการสื่อสารสาธารณะในการบังคับใช้กฎหมาย โดยที่ก่อนวางแผนขับเคลื่อนงานสื่อสารสาธารณะจะมีการรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติที่สำคัญมาเป็นพื้นฐานในการสื่อสารกับประชาชนด้วย ซึ่งถือเป็นหน้าที่หนึ่งของการวิจัยในขั้นตอนแรกของการบริหารงานประชาสัมพันธ์ด้วย

บทสรุป

การประชาสัมพันธ์เป็นการสื่อสารเชิงบวกเพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างองค์การหรือสถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง ในการสื่อสารเพื่อการ

ประชาสัมพันธ์ต้องอาศัยกระบวนการในการสื่อสารที่ประกอบไปด้วย ๔ องค์ประกอบ คือ ผู้ส่งสาร เนื้อหา ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร โดยตำรวจในฐานะผู้ส่งสารต้องมีความรู้และทักษะการสื่อความหมายที่ดี และรู้จักกำหนดเนื้อหาหรือสารสนเทศที่ต้องผ่านไปยังช่องทางหรือสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ ทั้งที่เป็นสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อดิจิทัลก็ตาม โดยส่งข่าวสารเชิงบวกไปยังประชาชนหรือผู้รับบริการที่เป็นผู้รับสาร

การประชาสัมพันธ์เชิงรุกในงานตำรวจถือเป็นการคาดการณ์สารสนเทศที่ประชาชนคาดหวังต่อการรับรู้ และตำรวจต้องมีบทบาทในการดำเนินงานการประชาสัมพันธ์ที่รวดเร็วตอบสนองต่อความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ การบริหารการประชาสัมพันธ์ประกอบไปด้วย ๔ ขั้นตอน คือ การระบุปัญหา การวางแผน การสื่อสาร และการประเมินผล โดยหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติต้องวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ และนำมาสู่การวางแผนการประชาสัมพันธ์ที่แสดงให้เห็นถึงแผนงาน โครงการ และกลุ่มเป้าหมาย หลังจากนั้นจึงดำเนินการสื่อสารด้วยการจัดทำเนื้อหาและผลิตสื่อ นำไปสู่การปฏิบัติตามที่วางแผนไว้ โดยมีการติดตามประเมินผลการประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบด้วย

แหล่งอ้างอิง

- ธนวุฒินัย โกววิท. (๒๕๖๑). หลักการวางแผนโครงการประชาสัมพันธ์ : แนวคิดและแนวทางปฏิบัติ. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ธเนศ เกษศิลป์. (2017). การประเมินผลการประชาสัมพันธ์โครงการสถานีตำรวจลำปางบูรณาการกระบวนการยุติธรรม รองรับประชาคมอาเซียน. *Journal of Criminology and Forensic Science*, 3 (2), 11–27.
- รุ่งนภา พิตรปรีชา. (๒๕๖๐). พลังแห่งการประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- Beshears, M. L. (2017). Effectiveness of police social media use. *American Journal of Criminal Justice*, 42 (3), 489–501.
- Brazhenskaya, N. E., & Chernobrodov, E. R. (2019). Mass Media as one of the Main Mechanisms of Forming a Police Officer Image. *Psychopedagogy in Law Enforcement*, 24 (3), 78.
- Broom, G. M., & Sha, B. L. (2013). *Cutlip and Center's effective public relations*. 11th edition. New Jersey : Prentice–Hall.
- Cutlip, S. M. (2013). *The unseen power : Public relations : A history*. Routledge.
- Cutlip, S. M., & Center, A. H. (1978). *Effective Public Relations*, Eaglewood.
- Dhanda, S. (2015). Police–public Relations in India. *Journal of Global Research & Analysis*, 4, 114.
- Graziano, L. M., & Gauthier, J. F. (2018). Media consumption and perceptions of police legitimacy. *Policing : An International Journal*.
- Jafari, A., & Bagalizadeh, P. (2018). the Role of Mass Media in Building People's Trust in the Police. *Society Culture Media*, 6 (25), 115–140.
- Kent, M. L., & Li, C. (2020). Toward a normative social media theory for public relations. *Public Relations Review*, 46 (1), 101857.
- Koper, C. S., Lum, C., Wu, X., & Fritz, N. (2020). Proactive policing in the United States: a national survey. *Policing: An International Journal*.
- Seitel, F. P. (2020). *Practice of public relations*. 14th edition. Pearson Education.
- Theaker, A. (2020). *The public relations handbook*. 6th edition. Routledge.

* * *

ความท้าทายว่าด้วยการโอนภารกิจด้านการอำนวยความสะดวก และปลอดภัยงานจราจรไปให้กรุงเทพมหานคร

โดย พันตำรวจโท ภาณุพงศ์ ภาณุตุลภิตติ
รองผู้กำกับการฝ่ายตำรวจสากลและประสานงานภูมิภาค ๒ กองการต่างประเทศ

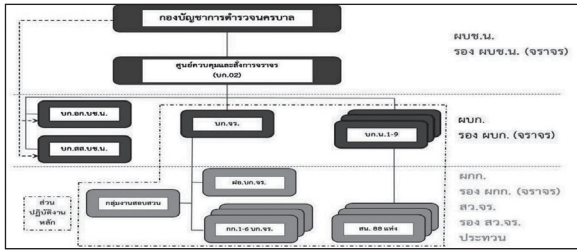
การกระจายอำนาจสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (Decentralization) ได้ถูกกล่าวถึงมาอย่างต่อเนื่องและต้องการให้มีผลลัพธ์เป็นรูปธรรมโดยเฉพาะตั้งแต่ภายหลังปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มาจนภายหลังมีการบัญญัติไว้เป็นส่วนหนึ่งในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ (ฉบับปัจจุบัน) ที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่บริหาร จัดการพัฒนาและแก้ไขการให้บริการ สาธารณะและสินค้าสาธารณะ ที่จะส่งเสริมระดับ คุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตการปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สำหรับเขตการปกครองอย่างกรุงเทพมหานคร นั้น งานจราจรถือว่าเป็นหนึ่งใน ๒๒ ภารกิจ ที่อยู่ในระหว่างการดำเนินการตามขั้นตอนการถ่ายโอนและแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ทั้งหมด ในบรรดาการปฏิรูปต่าง ๆ รวมทั้งหมด ๑๑ เรื่อง และขณะนี้การปฏิบัติรูปตำรวจก็ยังคงอยู่ระหว่างการดำเนินการทางนิติบัญญัติผ่านทางร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ซึ่งย่อมจะมีผลสืบเนื่องกับการถ่ายโอนภารกิจงานจราจรด้านการอำนวยความสะดวกและปลอดภัยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ถึงแม้ว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้จัดวางงานจราจรให้เป็นภารกิจด้านงานความมั่นคงและกิจการพิเศษ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องและสอดคล้องกับพันธกิจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเองโดยตรง

ในขณะที่ลักษณะของกรุงเทพมหานครอันเป็นศูนย์กลางการบริหารและเศรษฐกิจสังคมของประเทศ ที่แสดงบทบาทในเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ ในแบบ

เมืองเอกนคร (Urban Primacy) หรืออีกนัยหนึ่งคือ เมืองที่แสดงบทบาทอย่างสูงต่อการพัฒนาการเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และการกำหนดทิศทางของประเทศ จึงมีภาพสะท้อนด้วยปริมาณ การจราจรที่สะสมมา และสภาพการจราจรมีผลกระทบในวงกว้าง จึงส่งผลทำให้บทบาทของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่รับผิดชอบพื้นที่โดยตรงในที่นี้คือ กองบัญชาการตำรวจนครบาล (บช.น.) อันเป็นในส่วนงานจราจร ได้เข้ามามีบทบาทอย่างสูงมากด้วยเช่นกัน เนื่องจากการจราจรถือว่าเป็นโครงข่ายเชื่อมโยงการสัญจรตั้งเสมือนเส้นเลือดที่หล่อเลี้ยงกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมต่าง ๆ ไว้เป็นเนื้อเดียวกัน

การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยงานจราจรในบทบาทของเจ้าหน้าที่ตำรวจมีหลากหลายมิติและเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หลัก อันเป็นส่วนการบังคับใช้กฎหมายจราจรบนพื้นฐานของพระราชบัญญัติ หรือกฎหมายหลักอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการแสดงบทบาทอื่น ๆ เช่น การแสวงหาความร่วมมือด้านต่าง ๆ หรือการทำงานเชิงรุกด้านการรณรงค์ เป็นต้น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยในการขับขี่ของผู้ใช้รถใช้ถนน ย่อมทำให้การจราจรเป็นไปด้วยความสะดวกและไม่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดต่อเนื่อง โดยจะเห็นได้จากมีจำนวน ๑๒ จาก ๑๔ กองบังคับการ (บก.น.๑-๔, บก.จร., บก.อก. และ บก.สส.) ภายใต้สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล ที่เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับงานจราจร โดยอาศัยศูนย์ควบคุมและสั่งการจราจร (บก.๐๒) เป็นส่วนบังคับบัญชาหลักในการสั่งการในการบริหาร รวมถึงการจัดการจราจรในภาพรวม (แสดงดังรูป)

แผนผังการบริหารงานจราจรของกองบัญชาการตำรวจนครบาล (ที่มา : ผู้แต่ง)

ด้วยการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยในงานจราจรของกองบัญชาการตำรวจนครบาลภายใต้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นนิยามที่มีความหมายและขอบเขตที่ครอบคลุมกว้าง จึงเป็นความท้าทายที่จะเกิดขึ้นจากการที่ต้องถ่ายโอนภารกิจด้านการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยงานจราจรใน ๔ ประเด็นภารกิจหลักที่ต้องพิจารณา ได้แก่

๑. ภารกิจการอำนวยความสะดวกและอำนวยความสะดวกความสะดวกงานจราจรให้พระมหากษัตริย์ พระราชินี พระรัชทายาท ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ พระบรมวงศานุวงศ์ ผู้แทนพระองค์ และพระราชอาคันตุกะ ซึ่งปัจจุบันถือว่าเป็นภารกิจสูงสุดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ในส่วนของกองบัญชาการตำรวจนครบาลได้ปฏิบัติในการอำนวยความสะดวกด้านการจราจรและอำนวยความสะดวก เพื่อให้เป็นไปตามพระราชประสงค์และเป็นไปอย่างสมพระเกียรติควบคู่ไปด้วยกัน ซึ่งอยู่ภายใต้กฎหมาย ระเบียบ ข้อกำหนด และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวก พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นต้น

๒. ภารกิจการจัดการจราจร จากสภาพปัญหาการจราจรอันมีสภาพติดขัดที่เกิดจากปัญหาที่มีการสะสมในด้านต่าง ๆ ของกรุงเทพมหานคร โดยมีสาเหตุหลักมาจากฝั่งอุปทาน (Supply) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น โครงข่ายถนน ฝั่งเมือง เป็นต้น ยังไม่สามารถให้บริการและรองรับได้อย่างเพียงพอ และฝั่งอุปสงค์ (Demand) ด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น จำนวนประชากร

(แฝง) จำนวนรถยนต์เป็นต้นมีมากเกินไปการรองรับได้ ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องใช้หลักการบริหารจัดการจราจรเข้ามาดำเนินการการใช้ทรัพยากรฝั่งอุปทานที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและมีสมดุลมากที่สุด โดยอาศัยแนวทางในรูปแบบของระบบการขนส่งอัจฉริยะ (Intelligent Transport System : ITS) ทั้งในแง่การบริหารและจัดการจราจร พร้อมกับขีดความสามารถในการสร้างความปลอดภัยทางถนน แต่ทว่าในสถานการณ์ปัจจุบัน ITS นี้ยังเปรียบเสมือนห่วงโซ่ที่ยังขาดการเชื่อมโยงกันในส่วนที่จะสามารถตอบสนองภาวะ “อุปสงค์มากกว่าอุปทาน” ได้ ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรที่มีความเหมาะสมกับการปฏิบัติภารกิจในสภาพเช่นนี้ เนื่องจากมีความสามารถแก้ไขความท้าทายและรวบรวมเอกภาพการบริหารจัดการจราจรภายใต้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้แบบบูรณาการได้เป็นอย่างดี และปรับตัวสอดคล้องกับบริบทด้านจราจรของการเป็นเมืองขนาดใหญ่อย่างกรุงเทพมหานครและต่อเนื่องไปยังเขตปริมณฑลได้

๓. ภารกิจการบังคับใช้กฎหมาย ถือว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการบริหารจัดการจราจรจากทั้งหมด 3 E's โดยถือเป็น E ตัวสุดท้าย (Enforcement) ซึ่งกฎหมายจราจรที่ว่านี้เป็นของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรผู้ที่ทำหน้าที่อยู่บนท้องถนนตลอดเวลาเพื่อปฏิบัติหน้าที่บังคับใช้กฎหมายอันประกอบด้วย ๓ พระราชบัญญัติ ได้แก่ พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งจุดมุ่งหมายหลักของการบังคับใช้กฎหมายจราจรทั้ง ๓ พระราชบัญญัตินี้ ก็เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการขับขี่ของผู้ใช้รถใช้ถนน การทำให้การจราจรเป็นไปด้วยความสะดวก ไม่ก่อให้เกิดปัญหาการจราจรติดขัดจากการฝ่าฝืนกฎหมาย อีกทั้งป้องกันและลดอุบัติเหตุลดความสูญเสียอันเกิดมาจากอุบัติเหตุทั้งในแง่ของชีวิต ทรัพย์สิน และเศรษฐกิจ สังคม (คนและรถ) อีกทั้งเป็นการสร้างวินัยและมารยาทในการขับขี่ของผู้ใช้รถ

ใช้ถนนในการที่มาใช้โครงสร้างพื้นฐานและบริการ สาธารณะร่วมกัน (ถนนและสิ่งแวดล้อม) ควบคู่ไปกับ เทคโนโลยีในการบังคับใช้กฎหมายในรูปแบบต่าง ๆ ให้สอดคล้องกันอย่างบูรณาการ

๔. การพิจารณาปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จราจรในด้านอื่น ๆ ด้วยภารกิจที่ครอบคลุมงานภารกิจ หลายด้าน อันเนื่องมาจากเป้าหมายของภารกิจของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งรวมถึงกองบัญชาการ ตำรวจนครบาลที่ดูแลงานจราจรที่เป็นหน่วยงาน ที่ตั้งอยู่ในส่วนบังคับบัญชาเดียวกัน ในการควบคุม กำกับ ดูแล การทำงานด้านการป้องกันและปราบปราม ดูแลความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวก การช่วยเหลือด้านการสืบสวน พร้อมทั้งยังมีแนวคิด ที่ผสมผสานระหว่างสถานการณ์ด้านการจราจรและ สถานการณ์ด้านอื่น ๆ เช่น ความมั่นคง การบรรเทา สาธารณภัย หรือกิจการพิเศษต่าง ๆ เป็นต้น ควบคู่ไป ด้วยกัน อีกทั้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ จราจรนครบาลจะอยู่บนถนนและทางร่วมทางแยกตลอด เวลา จึงมีโอกาสเป็นผู้สังเกตพบหรือผู้ที่ประสบเหตุต่าง ๆ ได้มากกว่าตำรวจด้านอื่น ๆ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจาก หน่วยงานอื่น ๆ เทียบได้กับการสอดส่องเหตุต่าง ๆ ได้ ตลอดเวลา ซึ่งคล้ายกับการประยุกต์ใช้ในเชิงหลักการ ตำรวจสมัยใหม่ (Modern Policing) อีกด้วย

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าประเด็นภารกิจทั้ง ๔ ประการ ที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ผสมผสานกับสภาพการจราจรของ กรุงเทพมหานครที่มีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์แตกต่าง จากทฤษฎีและการปฏิบัติจากนานาประเทศ เนื่องจาก ลักษณะเมืองที่อาศัยการผสมผสานทั้งส่วนงานจราจร ควบคู่ไปกับการอำนวยความสะดวกจราจรและ ความปลอดภัยทางถนนเข้ากับด้านการป้องกันและ ปราบปราม เพื่อควบคุมอาชญากรรมในขณะเดียวกัน

ทำให้การถ่ายโอนภารกิจงานจราจรของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ โดยกองบัญชาการตำรวจนครบาล ไปยังกรุงเทพมหานคร จึงต้องพิจารณาในแง่มุมมองของ ภารกิจที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติรับผิดชอบอยู่อย่าง รอบด้านทั้งมิติและบริบทงานความมั่นคงและกิจการ พิเศษอีกด้วย ซึ่งการบังคับใช้กฎหมายภายใต้เอกภาพ เดียวกันถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารจัดการ งานจราจรในภาวะที่โครงสร้างพื้นฐานสาธารณะ ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งานหรือการรับบริการ ของประชาชนได้

การผสมผสานในส่วนงานบังคับใช้กฎหมาย จราจรโดยตรงและกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการอำนวยความสะดวก ยุติธรรมควบคู่ไปกับการอำนวยความสะดวกจราจรที่มี ส่วนเสริมซึ่งกันและกัน จึงมีความซับซ้อนในการแบ่งแยก ออกจากกัน โดยที่ยังคงต้องการรักษาระดับการ ให้บริการแก่ประชาชน (Level of Service : LOS) ในด้าน งานจราจรให้เป็นไปในระดับที่ดี ทำให้ความท้าทายใน การถ่ายโอนภารกิจนี้ได้สะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็น ที่งานจราจรต้องถูกวิเคราะห์และพิจารณาอย่าง รอบด้าน

อย่างไรก็ตาม การต่อสู้กับความท้าทายที่จะยก ระดับประสิทธิภาพการบริการประชาชนในการอำนวยความสะดวก และยกระดับความปลอดภัยงานจราจรนี้ รวมถึงภารกิจสูงสุดของสำนักงานตำรวจแห่งชาตินั้น มีข้อสังเกตที่ว่างานจราจรของกองบัญชาการ ตำรวจนครบาลยังคงมีศักยภาพและความพร้อมใน การดำเนินงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในด้านนี้ได้ แต่จำเป็นต้องมีการสนับสนุนจากระดับนโยบายลงสู่ผลที่เป็น รูปธรรม เพื่อการพัฒนาและปรับปรุงในหลาย ๆ ด้าน รวมถึงการยกระดับการนำเทคโนโลยีด้านการจราจร มาใช้งานสนับสนุนอย่างจริงจังและยั่งยืนต่อไป

กฎหมาย ระเบียบ คำสั่ง

กฎกระทรวง

แบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่น
ในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๙)

พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ นายกรัฐมนตรีออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๑๐) ของ (ก) ของ (๑๓) ในข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของ (๑๓) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๗) ศูนย์ฝึกอบรม ประกอบด้วย

- (๑) ฝ่ายอำนวยการ
- (๒) ฝ่ายฝึกอบรม
- (๓) ฝ่ายวิชาการ
- (๔) ฝ่ายวิทยบริการ”

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก (๘) ของ (ก) ของ (๑๒) ของ ๒. กองบัญชาการ ในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๔ ให้ยกเลิก (๑๒) ของ (ฐ) ของ (๑๒) ของ ๒. กองบัญชาการ ในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๗) ของ (๑๒) ของ ๒. กองบัญชาการ ในข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒

“(๗) ศูนย์ฝึกอบรม มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑) เป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมข้าราชการตำรวจ โดยเน้นการฝึกอบรมพัฒนาทักษะในภารกิจ ถวายความปลอดภัย อารักขาบุคคลสำคัญ การต่อต้านการก่อการร้าย การป้องกันปราบปรามอาชญากรรม เฉพาะด้านและอาชญากรรมองค์กร และทักษะทางยุทธวิธีและการปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒) บริหารและพัฒนาการศึกษาตามระเบียบแบบแผนและหลักสูตร ตลอดจนปรับปรุงพัฒนา หลักสูตรและระบบการเรียนการสอน

๓) ฝึกอบรมเพิ่มพูนความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของข้าราชการ ตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง

๔) ฝึกอบรมเฉพาะด้านเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้าย การป้องกันปราบปราม และการสืบสวนสอบสวนคดีอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ อาชญากรรมทางเทคโนโลยี การค้ามนุษย์ ความผิดเกี่ยวกับ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ความผิดเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค การปฏิบัติงานป้องกันปราบปรามทางน้ำ การอำนวยความสะดวกและจัดการจราจร และการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมบนทางหลวงและทางพิเศษ และความผิดอื่นที่เกี่ยวข้อง

๕) ติดต่อและประสานความร่วมมือกับสถาบันการศึกษาหรือองค์กรอื่น เพื่อมีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษาและการฝึกอบรมเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดทางอาญา การรักษา ความสงบเรียบร้อย การอำนวยความสะดวกและการรักษาความปลอดภัยของประชาชน

๖) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติมอบหมาย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรม ในสังกัด กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เพื่อเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมบุคลากรของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในภารกิจถวายความปลอดภัย อารักขาบุคคลสำคัญ และการปฏิบัติการป้องกันปราบปรามอาชญากรรมเฉพาะทาง ที่ต้องอาศัยความรู้ความเชี่ยวชาญพิเศษ รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมการแบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ของ ส่วนราชการในกองบังคับการในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจ ที่เพิ่มขึ้นและเหมาะสมกับสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การปฏิบัติการตามอำนาจหน้าที่ มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๔๕ ก หน้า ๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผล
ของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจมอบหมายเรื่องกล่าวหาที่ไม่ใช่ความผิดร้ายแรงหรือเป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐบางระดับให้หน่วยงานของรัฐ อาทิ พนักงานสอบสวน พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกร้องนั้นดำเนินการแทน หรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนได้ อีกทั้งตามมาตรา ๖๕ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมาย รายงานผลให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการและภายในกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ ประกอบมาตรา ๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และกรอบระยะเวลาดำเนินการและรายงานผลของหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ มาตราของกฎหมายที่กล่าวไว้ในระเบียบนี้ ให้หมายถึงมาตราของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เรื่องกล่าวหา” หมายความว่า เรื่องกล่าวหาที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายหรือส่งให้หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตดำเนินการแทน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และให้หมายความรวมถึง พนักงานสอบสวน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกร้องที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายหรือส่งเรื่องกล่าวหาให้ดำเนินการแทน หรือดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ หรือมาตรา ๖๔ แล้วแต่กรณี

“คณะกรรมการ ป.ป.ท.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

“พนักงานสอบสวน” หมายความว่า พนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้หมายความรวมถึงพนักงานสอบสวนคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษด้วย

ข้อ ๕ ให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการบังคับใช้หรือการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจตีความและวินิจฉัยชี้ขาด คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มอบหมายหรือส่งเรื่องกล่าวหาให้หน่วยงานของรัฐรับไปดำเนินการแทน ให้หน่วยงานของรัฐนั้นดำเนินการไปตามหน้าที่และอำนาจของตนโดยไม่ชักช้า และรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลในสารบบคดีและสารบบอิเล็กทรอนิกส์ตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานผลการดำเนินการ รวมทั้งการตรวจสอบรายงานผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ข้อ ๗ เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการหรือแนวทางที่จะทำให้การปฏิบัติตามระเบียบนี้มีประสิทธิภาพเกิดความรวดเร็ว สุจริตและเที่ยงธรรม หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีกลไกการควบคุมภายในและมีศูนย์กลางในการประสานความร่วมมือภายในองค์กรตามความเหมาะสม สำหรับติดตามผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาที่ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. และแจ้งกลไกการควบคุมดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการกำหนดมาตรการที่จะทำให้การปราบปรามการทุจริตเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ ให้หน่วยงานของรัฐรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับเรื่องกล่าวหาตามที่ได้รับมอบหมาย พร้อมข้อสังเกตต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณของทุกปีหรือตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

หมวด ๒

หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ส่วนที่ ๑

พนักงานสอบสวน

ข้อ ๙ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับเรื่องกล่าวหาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๖๑ หรือมาตรา ๖๓ แล้ว ให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๑๐ ในระหว่างดำเนินการสอบสวน หากปรากฏพยานหลักฐานตามสมควรว่ามีเหตุดังต่อไปนี้ให้รายงานข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานดังกล่าวให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาโดยเร็ว โดยยังไม่ต้องส่งเรื่องหรือสำนวนการสอบสวนคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) มีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ หรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน

รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือ ประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) เรื่องกล่าวหาที่ได้รับเป็นเรื่องที่มีลักษณะเป็นความผิดร้ายแรง หรือมีผู้กระทำความผิด หรือลักษณะความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้รายงาน

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณารายงานตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณา ให้พนักงานสอบสวนทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๑๑ เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวนเห็นว่า การสอบสวนเสร็จแล้วไม่ว่าจะมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือสั่งไม่ฟ้องก็ตาม ให้รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีความเห็น

เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องหรือคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง หรือกรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด ให้พนักงานสอบสวนแจ้งคำสั่งของพนักงานอัยการหรือผลคำพิพากษาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามข้อ ๑๑ วรรคหนึ่ง หรือมีกรณีเห็นว่า ผู้ถูกร้องอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกสำนวนการสอบสวนมาเพื่อดำเนินการได้ โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมด หรือนำผลการสอบสวนของพนักงานสอบสวนนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

การสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือการเรียกสำนวนการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้รวมถึงกรณีที่สำคัญการสอบสวนอยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ หรือกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งฟ้องหรือคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องตามข้อ ๑๑ วรรคสอง ด้วย

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ

ข้อ ๑๓ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับเรื่องกล่าวหาจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๖๒ แล้ว ให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของตนตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ข้อ ๑๔ ในระหว่างดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หากปรากฏหลักฐานตามสมควรว่ามีเหตุดังต่อไปนี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐรายงานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาโดยเร็ว โดยยังไม่ต้องส่งเรื่องหรือสำนวนคืนคณะกรรมการ ป.ป.ช.

(๑) มีผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน หรือมีผู้ดำรงตำแหน่งสูงกว่าอำนวยการระดับสูงหรือเทียบเท่า มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดไม่ว่าในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยกฎหมาย

(๒) เรื่องกล่าวหาที่ได้รับเป็นเรื่องที่มีลักษณะเป็นความผิดร้ายแรง หรือมีผู้กระทำความผิด หรือลักษณะความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นสมควรดำเนินการ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

(๓) เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้รายงาน

ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณารายงานตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จและมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ท. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๑๕ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาเรื่องกล่าวหาแล้วมีมติไม่รับหรือสั่งจำหน่ายเรื่อง หรือพิจารณาลำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าไม่มีมูล ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐรายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีมติ

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาลำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ไม่ว่าจะมิใช่ความผิดทางวินัยหรืออาญา ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีมติ พร้อมทั้ง ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตต่อไป

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง หรือมีกรณีเห็นว่าผู้ถูกร้องอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกเรื่องกล่าวหาหรือสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง มาเพื่อดำเนินการได้ โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมด หรือนำผลการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ท. นั้น ทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

ข้อ ๑๗ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. ส่งเรื่องพร้อมทั้งสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง รายงานเอกสาร และความเห็นไปยังพนักงานอัยการ หรือผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอน ตามข้อ ๑๕ วรรคสอง แล้ว ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติเห็นชอบตามความเห็นของพนักงานอัยการที่สั่งไม่ฟ้อง และกรณีที่ ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดในคดีที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล รวมทั้งกรณีที่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจ แต่งตั้งถอดถอนมีคำสั่งลงโทษทางวินัยตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติชี้มูล ให้สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐแจ้งให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบ

ส่วนที่ ๓

ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกร้อง

ข้อ ๑๘ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกร้องได้รับเรื่องกล่าวหาจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๖๔ แล้ว ให้ดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานบุคคล หรือตามหน้าที่และอำนาจของตน

ข้อ ๑๙ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งหรือถอดถอนของผู้ถูกร้องดำเนินการทางวินัยแล้วเสร็จ ให้รายงานผลการดำเนินการให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้มีคำสั่ง

ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ไม่เห็นด้วยกับผลการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หรือมีกรณีเห็นว่า ผู้ถูกร้องอาจไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือการดำเนินการนั้นจะไม่เที่ยงธรรม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจ สั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจเรียกเรื่องกล่าวหาหรือสำนวนการสอบสวนทางวินัยมาเพื่อดำเนินการได้

โดยจะดำเนินการไต่สวนใหม่ทั้งหมด หรือนำผลการสอบสวนทางวินัยของผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้ง หรือถอดถอนของผู้ถูกร้องนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนมาถือเป็นการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็ได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ การรายงานผลการดำเนินการตามระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับเรื่องกล่าวหาที่หน่วยงานของรัฐ ได้รับจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๔ นับแต่วันที่ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มีผลใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลตำรวจเอก วัชรพล ประสารราชกิจ

ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๕๔ ก หน้า ๓๐ วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๔)

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๓๐)

พ.ศ. ๒๕๖๔

ตามที่ได้มีประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ นั้น

เนื่องจากได้มีการออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๔ แก้ไขเพิ่มเติมการแบ่งส่วนราชการภายในกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยจัดตั้งศูนย์ฝึกอบรมเป็นหน่วยงานระดับกองบังคับการ แก้ไขอำนาจหน้าที่และการแบ่งส่วนราชการภายในกองบังคับการอำนวยการ และแก้ไขอำนาจหน้าที่ของกองบังคับการปฏิบัติการพิเศษในสังกัดกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ส่งผลให้การกำหนดเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของกองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ไม่สอดคล้องกับภารกิจที่เพิ่มขึ้นและสภาพของงานที่เปลี่ยนแปลงไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการดังกล่าวเสียใหม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๕ ของกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ นายกรัฐมนตรีจึงออกประกาศกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการในสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของกองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง ท้ายประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของส่วนราชการ (ฉบับที่ ๒๘) พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒ ให้กำหนดหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครองของกองบังคับการปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง โดยมีรายละเอียดตามบัญชีแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๓ ประกาศฉบับนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๑๕๕ ง หน้า ๖๑ วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

**บัญชีแสดงหน่วยงานและเขตอำนาจการรับผิดชอบหรือเขตพื้นที่การปกครอง
ของกองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง**

หน่วยงาน	สถานที่ตั้ง	เขตอำนาจการรับผิดชอบหรือ เขตพื้นที่การปกครอง
กองบังคับการ ปฏิบัติการพิเศษ	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กองกำกับการ ๑	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	กรุงเทพมหานคร
กองกำกับการ ๒	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	กรุงเทพมหานคร ตำรวจภูธรภาค ๑ และตำรวจภูธรภาค ๒
กองกำกับการ ๓	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	กรุงเทพมหานคร ตำรวจภูธรภาค ๓ และตำรวจภูธรภาค ๔
กองกำกับการ ๔	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	กรุงเทพมหานคร ตำรวจภูธรภาค ๕ และตำรวจภูธรภาค ๖
กองกำกับการ ๕	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	กรุงเทพมหานคร ตำรวจภูธรภาค ๗ และตำรวจภูธรภาค ๘
กองกำกับการ ๖	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	กรุงเทพมหานคร และตำรวจภูธรภาค ๙
กองกำกับการวิเคราะห์ข่าว และเครื่องมือพิเศษ	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กองกำกับการ ต่อต้านการก่อการร้าย	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร
กองกำกับการสายตรวจ	อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี	ทั่วราชอาณาจักร

ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เรื่อง กำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๔

ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ออกประกาศ เรื่อง กำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ กำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรไว้ ๒ แบบ คือ แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรสำหรับให้กับผู้ขับขี่ ดัด ผูก หรือแสดงไว้ที่รถ และแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรสำหรับส่งทางไปรษณีย์ นั้น

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรเพิ่มเติม อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๔๐ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จึงกำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรเพิ่มเติมไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓ ของประกาศสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง กำหนดแบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร พ.ศ. ๒๕๖๓ ฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓ แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร มี ๓ แบบ คือ

(๑) แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรสำหรับให้กับผู้ขับขี่ ดัด ผูก หรือแสดงไว้ที่รถ มีขนาดกว้าง ๑๔.๕ เซนติเมตร ยาว ๒๗ เซนติเมตร และมีรายละเอียดเป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

แบบใบสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีชุดละ ๔ แผ่น มีสีและวัสดุประเภทสังกะสีสำหรับการใช้งาน ดังนี้

(ก) แผ่นที่หนึ่ง เป็นสีขาว ใช้สำหรับให้กับผู้ขับขี่ ดัด ผูก หรือแสดงไว้ที่รถ

(ข) แผ่นที่สอง เป็นสีเหลือง ใช้สำหรับส่งให้หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เปรียบเทียบปรับคดีจราจร เพื่อทำการบันทึกข้อมูลใบสั่งในเครื่องคอมพิวเตอร์ของระบบสารสนเทศกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

(ค) แผ่นที่สาม เป็นสีชมพู ใช้สำหรับมอบให้พนักงานสอบสวน

(ง) แผ่นที่สี่ เป็นสีฟ้า ใช้สำหรับเป็นสำเนาฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับผู้ออกใบสั่ง

(๒) แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรสำหรับส่งทางไปรษณีย์มีขนาดกว้าง ๒๑ เซนติเมตร ยาว ๒๙.๗ เซนติเมตร มีรายละเอียดเป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

แบบใบสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีชุดละ ๒ แผ่น แผ่นที่หนึ่ง ใช้สำหรับส่งไปรษณีย์ให้กับผู้ขับขี่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองรถ แผ่นที่สองใช้สำหรับเป็นสำเนาฉบับเก็บไว้เป็นหลักฐานสำหรับผู้ออกใบสั่ง

(๓) แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจรแบบอิเล็กทรอนิกส์ ให้มีขนาดกว้าง ๕ เซนติเมตร ถึง ๘ เซนติเมตร ยาวไม่เกิน ๒๕ เซนติเมตร มีรายละเอียดเป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

แบบใบสั่งตามวรรคหนึ่ง ใช้สำหรับให้กับผู้ขับขี่ ติด ผูกหรือแสดงไว้ที่รถ โดยให้บันทึกหลักฐาน ข้อมูลการออกใบสั่งลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ของระบบสารสนเทศกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔
พลตำรวจเอก สุวัจน์ ไฉ่ยอดสุข
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๑๕๓ ง หน้า ๕๔ วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

[เอกสารแนบท้าย]
แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร
(ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

แบบที่ ๑
แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร
สำหรับให้กับผู้ขับขี่ ติด ผูก
หรือแสดงไว้ที่รถ

(ด้านหน้า)

ใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร

Traffic Ticket issued by Traffic Officer

เลขที่ใบสั่ง Traffic Ticket No. เล่มที่ Book No. เลขที่ No.

คำผู้ขับขี่(Driver's Name) : เลขประจำตัวประชาชน(D No) / เลขที่หนังสือเดินทาง (Passport No.) :

ใบอนุญาตขับขี่เลขที่/ฉบับที่ : วันอนุญาต Date of issue :

Driver's License No./Book No. : Province : Branch :

ใบขับขี่ Driver's License of Motorcycle Tricycle Automobile Truck รถอื่นๆ Others

ชนิด Type: Temporary Lifetime Public Private No. All types no. International

ออกให้โดยนายทะเบียน Issued by the Registrar of Bangkok Branch : Province : Branch :

ได้ขับขี่ Driver of: Motorcycle Private Car Other Vehicle Truck

ยี่ห้อ Marque : หมายเลขทะเบียนรถ License Plate no. Bangkok Province : จังหวัด

ป้ายทะเบียนสี License Plate Color: White Yellow Green Red Blue Others.....

กระทำผิดฐาน / Committing the following offenses:

- ๑. ขับรถ Driving
๒. หยุดรถ Stop
๓. จอดรถไว้ Parking
๔. อื่นๆ(Other)
ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจรสีแดง through a red light
ในลักษณะกีดขวางการจราจร in a manner of traffic obstruction
ในลักษณะกีดขวางการจราจร in a manner of traffic obstruction
ในลักษณะกีดขวางการจราจร in a manner of traffic obstruction
ไม่ชิดขอบทางด้านซ้าย not adjacent to the left-side curb
ฝ่าฝืนเครื่องหมายบนพื้นทาง in violation of symbols marked on road surface
ไม่ไกลขอบทางเดินรถด้านซ้าย not adjacent to the outermost left-hand side lane
ในเขตห้ามหยุด in the non-stop zone
บนทางเท้า on the footpath
ไม่ขนานติดขอบทาง not parallel and adjacent to the curb
ฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรห้าม in violation of traffic sign prohibiting
แฉงมือเข้าที่คับขัน overtaking another vehicle when entering congested area
รอสัญญาณแล้วแฉงมือ beyond the stop line when waiting for the traffic light
ในเขตห้ามจอด in the forbidden Zone
ซ้อนคัน Double parking

เหตุเกิดที่ ตรอก/ซอย(Place of incident/Alley) ถนน(Road) :

ตำบล/แขวง (Sub-district) อำเภอ/เขต(District) จังหวัด (Province) :

เมื่อวันที่(Date) เดือน(Month) พ.ศ.(Year) เวลา(at) น.(hrs.) :

หน่วยงานผู้ออกใบสั่ง: Traffic Ticket Issuing Unit

ที่อยู่: Address

โทร: Tel.

จำนวนปรับตามเกณฑ์ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนด จำนวน บาท

The amount of fine isBaht in accordance with regulation determined by Commissioner General of Royal Thai Police.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๐ วรรคสี่และมาตรา ๑๔๑ แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้ผู้ขับขี่ที่ออกใบสั่งหรือบุคคลที่

ได้รับใบสั่ง ไปชำระค่าปรับภายใน ๗ วันนับแต่วันที่ได้รับใบสั่งด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ระบุไว้ด้านหลังใบสั่งนี้

By virtue of Section 140 paragraph 4 and section 141 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019), driver,

owner, or possessor of the vehicle who has received the traffic ticket shall pay a fine with in 7 days upon receipt of the traffic ticket through any methods specified at the back of this traffic ticket.

ลงชื่อ (Signed)ผู้ออกใบสั่ง (Traffic Ticket Issuing Officer) รหัส (Code)

ยศ(Rank)ชื่อ(First Name)ชื่อสกุล(Last Name)

(ด้านหลัง)

วิธีการชำระค่าปรับ (How to Pay)

ผู้ได้รับใบสั่งอาจเลือกชำระค่าปรับด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

Persons receiving the traffic ticket may choose to do any of the following choices:

๑. ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่ง หรือตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบ ณ สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่ออกใบสั่ง หรือสถานีตำรวจทุกท้องที่ที่ราชอาณาจักร

1. Pay a fine in the amount and within the due date specified on the ticket at the police station or the agency issuing the ticket.

๒. ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่ง โดยการส่งธนาคติหรือตัวแลกเงินของธนาคารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน สั่งจ่ายให้แก่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพร้อมด้วยสำเนาใบสั่ง และส่งไปยังสถานีที่ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบสั่ง ทั้งนี้ สำหรับการชำระค่าปรับทางไปรษณีย์จะมีผลสมบูรณ์ต่อเมื่อได้มีการเรียกเก็บเงินแล้ว และหน่วยงานที่ได้รับค่าปรับจะส่งใบเสร็จรับเงินให้ผู้รับทางไปรษณีย์

2. Pay a fine in the amount specified on the ticket by sending money order or bill of exchange payable, enclose with a copy of the ticket via registered mail addressing the Commissioner General of Royal Thai Police, to the location specified on the ticket with in the due date. Hence, the payment status will remain pending until the transaction has been processed by a bank and the receipt has been issued and sent to the receiver by mail.

๓. ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบสั่งโดยวิธีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิต หรือวิธีการอื่น โดยผ่าน ธนาคารหรือหน่วยบริการชำระเงิน อาทิ ATM, INTERNET BANKING หรือหน่วยบริการรับชำระเงินที่มีเครื่องหมาย PTM ทั้งนี้สามารถชำระค่าปรับได้ภายหลังสงวนทำการนับจากวันที่ได้รับใบสั่งโดยเอกสารหรือรายงานอิเล็กทรอนิกส์ที่อาคารหรือหน่วยบริการรับชำระเงินออกให้ ถือว่าเป็นหลักฐานในการรับเงินค่าปรับ

3. Pay a fine in the amount and within given period of time specified on the ticket by electronic transaction, credit card, or other methods through a bank, ATM, INTERNET BANKING, or payment service provider when the "PTM" logo is displayed. Hence, the fine can be paid within 2 days after receiving the ticket. Document, or electronic report issued by the bank or payment service provider is considered as evidence of payment.

คำเตือน (Warning)

๑. เมื่อเจ้าพนักงานจราจรได้ติด ผูก หรือแสดงใบสั่งไว้ที่รถแล้ว ให้ถือว่าเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถ ได้รับใบสั่งเมื่อพ้นกำหนดสิบวันนับแต่วันดังกล่าวและให้สันนิษฐานว่าเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถนั้นเป็นผู้กระทำความผิดตามที่ระบุในใบสั่ง เว้นแต่จะโต้แย้งต่อพนักงานสอบสวนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบสั่งว่าผู้ตนเป็นผู้ขับขี่และผู้ยินยอมรับว่าตนเป็นผู้ขับขี่ หรือในกรณีที่ไม่ใช่โดยยอมรับว่าเป็นผู้ขับขี่ เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถ ซึ่งไม่ใช่นิติบุคคลจะต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานสอบสวนเชื่อว่าตนเองมิได้เป็นผู้ขับขี่ขึ้นตามมาตรา ๑๔๐/๑ แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

1. When the traffic officer has attached, tied, presented the ticket at a vehicle, or sent it by mail, it is considered that the owner or possessor of vehicle has received the ticket after 15 days since the above mentioned date, moreover, they are considered as offender regarding charges specified on such ticket unless they notify to inquiry officer within 30 days since receiving the ticket that another person drive save hide and such person admit it. If no one does, the owner or possessor of vehicle who are not a juristic person shall present evidences to the inquiry officer to proof that they are not a driver according to Section 140/1 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019).

๒. กรณีเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถที่ได้รับใบสั่งตามมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นนิติบุคคล ให้ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นมีหน้าที่แจ้งชื่อ ที่อยู่ พร้อมทั้งหลักฐานอื่นใดต่อพนักงานสอบสวนที่แสดงว่าผู้ใดเป็นผู้ขับขี่ในขณะที่พบการกระทำความผิดตามที่ระบุไว้ในใบสั่ง ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบสั่ง หากผู้แทนของนิติบุคคลไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว นิติบุคคลนั้นต้องระวางโทษปรับในอัตราห้าเท่าของโทษปรับสูงสุดที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นตามมาตรา ๑๖๐ จัตุฯ แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖

2. If the owner or possessor of vehicle receiving the traffic ticket according to section 140 paragraph 2 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019) is a juristic person, the representative of juristic person has a responsibility to notify name, address and evidences presenting that whoever is a driver of vehicle at the scene to inquiry officer within 30 days since receiving the ticket. If the representative does not notify within that period, such juristic person shall be fined five times of the maximum rate as prescribed for that offence according to section 160 quarter of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019)

๓. เมื่อผู้ได้รับใบสั่งชำระค่าปรับครบถ้วนถูกต้องแล้วคดีเป็นอันเลิกกัน และผู้ขับขี่ต้องถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและอธิบดีกรมการขนส่งทางบกกำหนด

3. Once the person receiving the traffic ticket pays a fine, the case will be dismissed and the demerit point shall be deducted in accordance with regulation, procedure, and condition determined by Commissioner General of Royal Thai Police and Director-General of Land Transportation.

๔. การไม่ชำระค่าปรับตามใบสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๕ แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท

4. Violation of not paying a fine within given period of time and without reasonable cause is prohibited according to Section 155 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979), and violator shall be fined not exceeding 1,000 baht.

แบบที่ ๒
แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร
สำหรับส่งทางไปรษณีย์

ประทับตราหน่วยงานที่ออก
ใบสั่งด้วยหมึก/ชาดสีแดง

ใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร
Traffic Ticket issued by Traffic Officer

ชื่อผู้ขับขี่ เจ้าของ หรือผู้ครอบครอง:

Name of driver, owner or possessor of vehicle

เลขประจำตัวประชาชน/ เลขที่หนังสือเดินทาง:

Identification No. / Passport No.

ที่อยู่:

Address

ข้อมูลรถ: ประเภท:

Vehicle Information: Type:

ยี่ห้อ: หมายเลขทะเบียนรถ:

Make: License Plate No.:

จังหวัด: สี:

Province: color:

ข้อหา:

Charge

เหตุเกิดที่ :

Place of incident

เมื่อวันที่ (Date).....เดือน (Month)..... พ.ศ.(Year).....

เวลา (at)น. (hrs.) รายละเอียด / พฤติการณ์ในคดี (Details of the incident)

ความเร็วที่กฎหมายกำหนด.....กม./ชม. ความเร็วที่ตรวจจับ.....กม./ชม.

Speed limit enforcement.....KMH, Vehicle speed detection.....KMH

ช่องทางเดินรถที่

Number of the lane

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๐ วรรคสี่และมาตรา ๑๔๑ แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๒๖ ให้ผู้ขับขี่เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองที่ได้รับใบสั่ง ไปชำระค่าปรับภายใน ระยะเวลาที่ระบุไว้ในสิ่งซึ่งวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่ระบุไว้ด้านหลังใบสั่งนี้

By virtue of section 140 paragraph 4 and section 141 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019), the driver, owner, or possessor of the vehicle who has received the traffic ticket shall pay a fine within the prescribed period of time through any methods specified at the back of this traffic ticket.

โปรดอ่านคำเตือนและวิธีการชำระค่าปรับด้านหลัง
(Please read the warning and how to pay a fine at the back of traffic ticket)

ผู้ออกใบสั่ง (Officer issuing traffic ticket)

ชื่อ : รหัส:

Name Code

ชื่อผู้ได้รับใบสั่ง:

Receiver's name

ที่อยู่ผู้ได้รับใบสั่ง:

Receiver's address

เลขที่ใบสั่ง

Traffic ticket no.

ค่าปรับตามเกณฑ์ที่ผู้บัญชาการ

ตำรวจแห่งชาติกำหนด

Amount of fine

ชำระค่าปรับภายในวันที่

Due date

คะแนนความประพฤติในการขับรถ

ที่ถูกตัดครั้งนี้

Current demerit points

สถานะใบอนุญาตขับขี่

Status of driver's license

หน่วยงานผู้ออกใบสั่ง :

Unit issuing traffic ticket

ที่อยู่ :

Address

โทร :

Tel.

พยานหลักฐาน
Evidence

(ด้านหลัง)

วิธีการชำระค่าปรับ (How to Pay)

ผู้ได้รับใบสั่งอาจเลือกชำระค่าปรับด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

Persons receiving the traffic ticket may choose to do any of the following choices:

1. ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่ง หรือตามจำนวนที่พนักงานสอบสวนเปรียบเทียบ ณ สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่ออกใบสั่ง หรือ สถานีตำรวจท้องที่ที่พระราชอาณาจักร
1. Pay a fine in the amount and within the due date specified on the ticket at the police station or the agency issuing the ticket.
2. ชำระค่าปรับตามจำนวนที่ระบุไว้ในใบสั่ง โดยการส่งธนบัตรหรือตั๋วแลกเงินของธนาคารโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน สั่งจ่ายให้แก่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพร้อมด้วยสำเนาใบสั่ง และส่งไปยังสถานที่ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบสั่ง ทั้งนี้ สำหรับการชำระค่าปรับทางไปรษณีย์จะมีผลสมบูรณ์เมื่อได้มีการเรียกเก็บเงินแล้ว และหน่วยงานที่ได้รับค่าปรับจะส่งใบเสร็จรับเงินให้ผู้รับทางไปรษณีย์
2. Pay a fine in the amount specified on the ticket by money order or bill of exchange payable, enclose with a copy of the ticket via registered mail addressing the Commissioner General of Royal Thai Police, to the location specified on the ticket within the due date. Hence, the payment status will remain pending until the transaction has been processed by a bank and the receipt has been issued and sent to the receiver by mail.
3. ชำระค่าปรับตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่ระบุไว้ในใบสั่งโดยวิธีการธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ บัตรเครดิต หรือวิธีการอื่น โดยผ่าน ธนาคารหรือหน่วยบริการชำระเงิน อาทิ ATM, INTERNET BANKING หรือหน่วยบริการรับชำระเงินที่มีเครื่องหมาย PTM ทั้งนี้สามารถชำระค่าปรับได้ภายหลังสองวันทำการนับจากวันที่ได้รับใบสั่งโดยเอกสารหรือรายงานอิเล็กทรอนิกส์ที่ธนาคารหรือหน่วยบริการรับชำระเงินออกให้ ถือว่าเป็นหลักฐานในการรับเงินค่าปรับ
3. Pay a fine in the amount and within given period of time specified on the ticket by electronic transaction, credit card, or other methods through a bank, ATM, INTERNET BANKING, or payment service provider where the "PTM" logo is displayed. Hence, the fine can be paid within 2 days after receiving the ticket. Document, or electronic report issued by the bank or payment service provider is considered as evidence of payment.

คำเตือน (Warning)

1. เมื่อเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถ ได้รับใบสั่งทางไปรษณีย์แล้ว ให้ถือว่าได้รับใบสั่งเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันดังกล่าว และให้สันนิษฐานว่าเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถนั้นเป็นผู้กระทำผิดตามที่ระบุไว้ในใบสั่ง เว้นแต่จะโต้แย้งต่อพนักงานสอบสวนในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบสั่งว่าผู้เป็นเจ้าของรถและผู้ขับขี่และผู้โดยสารในรถนั้นยอมรับว่าเป็นผู้ขับขี่ หรือในกรณีที่ไม่ใช่ผู้ขับขี่โดยยอมรับว่าเป็นผู้ขับขี่ เจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถซึ่งไม่ใช่ผู้ขับขี่จะต้องแสดงหลักฐานให้พนักงานสอบสวนเชื่อว่าตนเองมิได้เป็นผู้ขับขี่ขึ้นตามมาตรา ๑๔๐/๑ แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีโทษเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒
1. When the traffic officer has attached, tied, presented the ticket at a vehicle, or sent it by mail, it is considered that the owner or possessor of vehicle has received the ticket after 15 days since the above mentioned date, moreover, they are considered as offender regarding charges specified on such ticket unless they notify to inquiry officer within 30 days since receiving the ticket that another person drives save hide and such person admit if no one does, the owner or possessor of vehicle who are not a juristic person shall present evidences to the inquiry officer to proof that they are not a driver according to section 140/1 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019)
2. กรณีเจ้าของรถหรือผู้ครอบครองรถที่ได้รับใบสั่งตามมาตรา ๑๔๐ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีโทษเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นนิติบุคคล ให้ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นมีหน้าที่แจ้งชื่อ ที่อยู่ พร้อมทั้งหลักฐานอื่นใดต่อพนักงานสอบสวนที่แสดงว่าผู้ขับขี่ในขณะที่พบการกระทำผิดตามที่ระบุไว้ในใบสั่งภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับใบสั่ง หากผู้แทนของนิติบุคคลไม่แจ้งภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว นิติบุคคลนั้นต้องระวางโทษปรับในอัตราห้าเท่าของโทษปรับสูงสุดที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ตามมาตรา ๑๖๐ จัตวา แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีโทษเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒
2. If the owner or possessor of vehicle receiving the traffic ticket according to section 140, paragraph 2 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019) is a juristic person, the representative of juristic person has a responsibility to notify name, address, and evidences presenting that whoever is a driver of vehicle at the scene to inquiry officer within 30 days since receiving the ticket. If the representative does not notify within that period, such juristic person shall be fined five times of the maximum rate as prescribed for that offence according to section 160 quarter of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) as amended by Road Traffic Act (No.12) B.E.2562 (2019)
3. เมื่อผู้ได้รับใบสั่งชำระค่าปรับครบถ้วนถูกต้องแล้วคดีเป็นอันเลิกกัน และผู้ขับขี่ต้องถูกตัดคะแนนความประพฤติในการขับรถตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและอธิบดีกรมการขนส่งทางบกกำหนด
3. Once the person receiving the traffic ticket pays a fine, the case will be dismissed and the demerit point shall be deducted in accordance with regulation, procedure, and condition determined by Commissioner General of Royal Thai Police and Director-General of Land Transportation.
4. การไม่ชำระค่าปรับตามใบสั่งภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นความผิดตามมาตรา ๑๕๕ แห่ง พ.ร.บ.จราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งมีโทษเพิ่มเติมโดย พ.ร.บ.จราจรทางบก (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
4. Violation of not paying a fine within given period of time and without reasonable cause is prohibited according to section 155 of Road Traffic Act B.E.2522 (1979) and violator shall be fined not exceeding 1,000 baht

แบบที่ ๓
แบบใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร
(ใบสั่งอิเล็กทรอนิกส์)

กว้าง 5-8 ซม.

กรมตำรวจ
(Traffic Ticket Issuing Unit)

ใบสั่งเจ้าพนักงานจราจร
(Traffic Ticket)

เลขที่ใบสั่ง (Traffic Ticket No.)

ตัวผู้ขับขี่ (Driver's Name) :

เลขประจำตัวประชาชน (ID No.) / เลขที่หนังสือเดินทาง

(Passport No.).....

ได้ขับขี่ (Vehicle Type).....

ทะเบียนรถ (License Plate No.).....

เหตุเกิดที่ (Place of incident).....

วันที่ (dd/mm/yyyy)..... เวลา (at)..... น. (hrs.)

ข้อหา (offense(s)).....

ยาวไม่เกิน 25 ซม.

จำนวนค่าปรับตามที่ ผบ.ตร. กำหนด จำนวน

.....บาท (The amount of fine is..... Baht

in accordance with regulation determined by Commissioner
General of Royal Thai Police.)

ชำระค่าปรับภายในวันที่ (Due Date).....

ผู้ออกใบสั่ง (Traffic Ticket Issuing Officer)

.....รหัส (Code).....

ชำระเงิน
(Payment)

คำเตือนและข้อมูล
เพิ่มเติม
(Warnings and
additional
information)

ชำระเงิน
(Payment)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๔

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก (๓) ของข้อ ๒ แห่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ พ.ศ. ๒๕๖๓ ลงวันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๑๓๖ ง หน้า ๔๕ วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๔)

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

พ.ศ. ๒๕๖๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๘ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการควบคุมยาเสพติดให้โทษออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้ยาเสพติดให้โทษที่ระบุชื่อยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๖๒ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๑) กัญชา (cannabis) พืชในสกุล Cannabis และวัตถุดิบหรือสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพืชกัญชา เช่น ยาง น้ำมัน ยกเว้นวัตถุดิบหรือสารดังต่อไปนี้ เฉพาะที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตในประเทศ ไม่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

(ก) เปลือก ลำต้น เส้นใย กิ่งก้าน และราก

(ข) ใบ ซึ่งไม่มียอดหรือช่อดอกติดมาด้วย

(ค) สารสกัดที่มีสารแคนนาบินาไดโอด (Cannabidiol, CBD) เป็นส่วนประกอบและต้องมีสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol, THC) ไม่เกินร้อยละ ๐.๒ โดยน้ำหนัก

(ง) กากหรือเศษที่เหลือจากการสกัดกัญชาและต้องมีสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol, THC) ไม่เกินร้อยละ ๐.๒ โดยน้ำหนัก

(๒) กัญชง (hemp) พืชซึ่งมีชื่อทางวิทยาศาสตร์ว่า *Cannabis sativa* L. Subsp. *Sativa* อันเป็นชนิดย่อยของพืชกัญชา (*Cannabis sativa* L.) และวัตถุดิบหรือสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพืชกัญชง เช่น ยาง น้ำมัน ยกเว้นวัตถุดิบหรือสารดังต่อไปนี้ เฉพาะที่ได้รับอนุญาตให้ผลิตในประเทศ ไม่จัดเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

(ก) เปลือก ลำต้น เส้นใย กิ่งก้าน และราก

(ข) ใบ ซึ่งไม่มียอดหรือช่อดอกติดมาด้วย

(ค) สารสกัดที่มีสารแคนนาบินาไดโอด (Cannabidiol, CBD) เป็นส่วนประกอบและต้องมีสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol, THC) ไม่เกินร้อยละ ๐.๒ โดยน้ำหนัก

(ง) เมล็ดกัญชง (hemp seed), น้ำมันจากเมล็ดกัญชง (hemp seed oil) หรือสารสกัดจากเมล็ดกัญชง (hemp seed extract)

(จ) กากหรือเศษที่เหลือจากการสกัดกัญชงและต้องมีสารเตตราไฮโดรแคนนาบินอล (tetrahydrocannabinol, THC) ไม่เกินร้อยละ ๐.๒ โดยน้ำหนัก

(๓) พืชกระท่อม พืชซึ่งมีชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Mitragyna speciosa* (Korth.) Havil. และวัตถุหรือสารต่าง ๆ ที่มีอยู่ในพืชกระท่อม เช่น แอลคาลอยด์

(๔) พืชฝิ่น พืชซึ่งมีชื่อพฤกษศาสตร์ว่า *Papaver somniferum* L. และ *Papaver bracteatum* Lindl. หรือที่มีชื่ออื่นในสกุลเดียวกันที่ให้ฝิ่นหรือแอลคาลอยด์ของฝิ่น

(๕) เห็ดขี้ควายหรือพืชเห็ดขี้ควาย ซึ่งมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Psilocybe cubensis* (Earle) Singer หรือที่มีชื่ออื่นในสกุลเดียวกันที่ให้สาร psilocybin หรือ psilocin

การนำเข้าวัตถุหรือสารตามวรรคหนึ่ง (๑) (ก) (ข) (ค) และ (ง) และ (๒) (ก) (ข) (ค) (ง) และ (จ) ให้นำเข้าตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ ยกเว้นเปลือกแห้ง แกนลำต้นแห้ง เส้นใยแห้ง ของกัญชา และกัญชง

ข้อ ๓ กรณียาเสพติดให้โทษตามข้อ ๒ ที่เป็นสารควบคุมคุณภาพในการตรวจวิเคราะห์และควบคุมคุณภาพของการตรวจสารเสพติดในร่างกาย ซึ่งเป็นเครื่องมือแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องมือแพทย์ และต้องใช้ตามวัตถุประสงค์ของเครื่องมือแพทย์นั้น ให้ยกเว้นจากการเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕

ข้อ ๔ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

อนุทิน ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๗ ตอนพิเศษ ๒๕๐ ง หน้า ๓๓ วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๓)

คำสั่งกรมควบคุมโรค

ที่ ๙๗/๕/๒๕๖๔

เรื่อง การมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิด

ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงคำสั่งกรมควบคุมโรค ที่ ๑๗/๔๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้การดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นไปด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมควบคุมโรคจึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งกรมควบคุมโรค ที่ ๑๗/๔๖/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๓ เรื่อง การมอบหมายให้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๒ มอบหมายให้ข้าราชการสังกัดกรมควบคุมโรค ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ มีอำนาจเปรียบเทียบได้ทั่วราชอาณาจักร

- (๑.๑) รองอธิบดีกรมควบคุมโรค
- (๑.๒) ผู้อำนวยการกองควบคุมโรคและภัยสุขภาพในสถานะฉุกเฉิน
- (๑.๓) ผู้อำนวยการกองด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศและกักกันโรค
- (๑.๔) ผู้อำนวยการกองระบาดวิทยา
- (๑.๕) ผู้อำนวยการกองโรคติดต่อทั่วไป
- (๑.๖) ผู้อำนวยการกองโรคติดต่อหน้าโดยแมลง
- (๑.๗) ผู้อำนวยการกองวัณโรค
- (๑.๘) ผู้อำนวยการกองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์
- (๑.๙) ผู้อำนวยการสถาบันบำราศนราดูร
- (๑.๑๐) ผู้อำนวยการสถาบันป้องกันควบคุมโรคเขตเมือง
- (๑.๑๑) ผู้อำนวยการสถาบันราชประชาสมาสัย

(๒) ให้ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ ๑ - ๑๒ มีอำนาจเปรียบเทียบได้เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๓ มอบหมายให้ข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้ที่มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด
- (๒) นายแพทย์เชี่ยวชาญ (ด้านเวชกรรมป้องกัน)

ข้อ ๔ มอบหมายให้ข้าราชการสังกัดกรุงเทพมหานคร ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

- (๑) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย
- (๒) ผู้อำนวยการสำนักเทคนิค
- (๓) ผู้อำนวยการเขต
- (๔) หัวหน้าฝ่ายเทคนิค สังกัดสำนักงานเขต

ข้อ ๕ มอบหมายให้พนักงานสอบสวนสังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้เฉพาะในเขตท้องที่ที่ตนมีอำนาจหน้าที่ดูแลและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

ข้อ ๖ ให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายตามข้อ ๒ - ๕ มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๔
โสภาส การย์กวิณพงศ์
อธิบดีกรมควบคุมโรค

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๑๓๒ ง หน้า ๒๗/ วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๔)

ข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ และระเบียบคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรมว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดทำประมวลจริยธรรม ข้อกำหนดจริยธรรม และกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๓ ข้อ ๕ และข้อ ๑๓ (๑) ซึ่งบัญญัติให้องค์การที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรม จัดทำประมวลจริยธรรม และกำหนดให้มีกระบวนการรักษาจริยธรรมของหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบ ก.พ. ในฐานะองค์การกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนที่มีหน้าที่จัดทำประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน จึงกำหนดข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรม

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า รวบรวมถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ในกรณีที่เป็นข้าราชการส่วนภูมิภาค

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน พนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่นในหน่วยงานของรัฐที่อยู่ในความรับผิดชอบของ ก.พ.

“คณะกรรมการจริยธรรม” หมายความว่า คณะกรรมการจริยธรรมประจำส่วนราชการ และคณะกรรมการจริยธรรมประจำจังหวัด

หมวด ๒

กระบวนการรักษาจริยธรรม

ข้อ ๓ ให้ ก.พ. ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับ ติดตาม และดูแลการดำเนินการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน กระบวนการรักษาจริยธรรม และการประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางการนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล ให้มีผลต่อการพิจารณาให้คุณให้โทษ เช่น การประเมินผลการปฏิบัติราชการ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อน การโอน การย้าย หรือการให้ออกจากราชการ

(๓) กำหนดให้มีมาตรการจูงใจเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ข้าราชการมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี

(๔) กำหนดมาตรการที่ใช้บังคับกรณีข้าราชการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และระดับความร้ายแรงของโทษในกรณีมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๔ ให้ส่วนราชการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดให้มีผู้บริหารที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาจริยธรรมของข้าราชการประจำส่วนราชการ

(๒) กำหนดให้มีกลุ่มงานจริยธรรมโดยมีกรอบอัตรากำลังผู้ปฏิบัติงานที่เหมาะสม รวมถึงการจัดสรรงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านจริยธรรม

(๓) ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลให้ข้าราชการในสังกัดปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนหรือข้อกำหนดจริยธรรม

ในกรณีข้าราชการผู้ใดไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนหรือข้อกำหนดจริยธรรม แต่มิได้เป็นความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือความผิดอาญา ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือน หรือสั่งให้ผู้นั้นได้รับการพัฒนา หรือดำเนินการตามกระบวนการบริหารงานบุคคลของส่วนราชการนั้น

(๔) ให้ส่วนราชการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อ ก.พ. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ม.จ. กำหนดเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

หมวด ๓

กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

ข้อ ๕ ก.พ. มีหน้าที่ดำเนินการตามกระบวนการรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์และวิธีการ รวมถึงกลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

(๒) กำหนดมาตรการเพื่อใช้ในการบริหารงานบุคคล

(๓) กำหนดมาตรการจูงใจเพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้ข้าราชการมีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งมาตรการที่ใช้บังคับแก่ผู้ที่มีพฤติกรรมที่เป็นการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

(๔) จัดหลักสูตรการฝึกอบรม การเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้กับข้าราชการและประชาชน

(๕) รณรงค์ส่งเสริมและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๖) กำกับ ติดตาม และดูแลการดำเนินการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

(๗) ประเมินผลการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนของส่วนราชการที่อยู่ในกำกับ
เสนอต่อ ก.ม.จ.

(๘) ติความและวินิจฉัยปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนนี้

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.ม.จ. มอบหมาย

ข้อ ๖ ให้ ก.พ. โดยข้อเสนองานของหัวหน้าส่วนราชการ แต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมขึ้น เพื่อทำ
หน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำ สอดส่อง ดูแลและส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน
ติดตาม และประเมินผลการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรมของส่วนราชการ

คณะกรรมการจริยธรรม ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกหน่วยงาน ที่มีความรู้ความสามารถ มีประสบการณ์
และผลงานด้านการส่งเสริมจริยธรรม รวมถึงมีความเข้าใจในบทบาทภารกิจของส่วนราชการ โดยพิจารณา
จากบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ที่มีเกียรติ มีความซื่อสัตย์ สุจริต

(๒) กรรมการที่เป็นข้าราชการในส่วนราชการซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภท
อำนวยการที่ได้รับเลือกจากข้าราชการผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวนหนึ่งคน

(๓) กรรมการซึ่งเป็นข้าราชการในส่วนราชการที่ได้รับคัดเลือกจากข้าราชการของส่วนราชการนั้น
จำนวนสองคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกส่วนราชการ ซึ่งมาจากภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ภาคเอกชน สื่อมวลชน
รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน สถาบันการศึกษา ข้าราชการทหารหรือตำรวจที่ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าตำแหน่ง
ประเภทบริหารหรือตำแหน่งประเภทอำนวยการ ข้าราชการพลเรือนหรืออดีตข้าราชการพลเรือนที่เคยดำรง
ตำแหน่งประเภทอำนวยการหรือเทียบเท่าขึ้นไป และเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ หรือประสบการณ์ด้านการ
ส่งเสริมจริยธรรม ด้านกฎหมาย ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือด้านอื่นใด
อันจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติหน้าที่คณะกรรมการจริยธรรม โดยพิจารณาจากบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่า
เป็นผู้ที่มีเกียรติ มีความซื่อสัตย์ สุจริต จำนวนสองคน

(๕) รองหัวหน้าส่วนราชการที่ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบงานด้านจริยธรรม เป็นกรรมการและ
เลขานุการ

ข้อ ๗ คณะกรรมการจริยธรรม มีหน้าที่ดำเนินการตามกระบวนการรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการส่งเสริมจริยธรรมของ
ส่วนราชการ

(๒) ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับนโยบายการส่งเสริมจริยธรรม รวมถึงการพัฒนาจริยธรรมและ
การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลของส่วนราชการ

(๓) ส่งเสริม และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการบังคับใช้ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและ
ข้อกำหนดจริยธรรม

(๔) สอดส่อง ดูแลให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน พิจารณาให้ความเห็น
เมื่อมีกรณีร้องเรียนกล่าวหาหรือมีข้อสงสัยว่าข้าราชการในส่วนราชการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือฝ่าฝืน
จริยธรรม

(๕) เสนอมาตรการส่งเสริมหรือจูงใจเพื่อพัฒนาให้ข้าราชการในส่วนราชการมีพฤติกรรมเป็นแบบอย่างที่ดี และมาตรการดำเนินการกับข้าราชการในส่วนราชการที่มีพฤติกรรมฝ่าฝืนจรรยาบรรณ

(๖) เสริมสร้างการทำงานร่วมกันระหว่างข้าราชการในส่วนราชการ คณะกรรมการจริยธรรม และประสานความร่วมมือกับคณะกรรมการ องค์กรหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๗) รณรงค์ ส่งเสริมความเข้าใจต่อสาธารณะเกี่ยวกับประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการ ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมทางจริยธรรมของข้าราชการในส่วนราชการ

(๘) ตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอความเห็นต่อหัวหน้าส่วนราชการเมื่อมีกรณีร้องเรียนกล่าวหาหรือมีข้อสงสัยว่าข้าราชการในส่วนราชการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือฝ่าฝืนจรรยาบรรณ ในกรณีหัวหน้าส่วนราชการมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมหรือฝ่าฝืนจรรยาบรรณ ให้เสนอผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือขึ้นไปพิจารณา

(๙) ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการ

(๑๐) คุ้มครองและประกันความเป็นอิสระและเที่ยงธรรมของกลุ่มงานจริยธรรมของส่วนราชการ

(๑๑) คุ้มครองข้าราชการซึ่งปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนอย่างตรงไปตรงมามิให้ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจโดยไม่เป็นธรรมต่อผู้นั้น

(๑๒) ส่งเรื่องให้ ก.พ. พิจารณาวินิจฉัยในกรณี que เห็นว่าเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำคัญหรือมีผลกระทบในวงกว้างหลายส่วนราชการ

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.พ. หรือ ก.ม.จ. มอบหมาย

ข้อ ๘ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการประชุมคณะกรรมการจริยธรรมโดยอนุโลม

ข้อ ๙ การสรรหาและการแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๑๐ หัวหน้าส่วนราชการ มีหน้าที่ดำเนินการตามกระบวนการรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) กำกับ ดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรม ประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน และข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการ

(๒) กำหนดให้มีการประเมินพฤติกรรมทางจริยธรรมข้าราชการ และกำหนดหลักเกณฑ์การนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล

(๓) กำหนดนโยบายด้านจริยธรรมและแผนปฏิบัติการด้านจริยธรรมที่สอดคล้องกับภารกิจของส่วนราชการ เพื่อป้องกันและลดความเสี่ยงด้านจริยธรรม การกระทำผิดวินัย และปัญหาการทุจริต

(๔) เป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม ส่งเสริม สนับสนุน และยกย่องข้าราชการในส่วนราชการที่มีพฤติกรรมทางจริยธรรมเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณและอัตรากำลังเพื่อการขับเคลื่อนงานด้านจริยธรรมของส่วนราชการ

(๕) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการในส่วนราชการ

(๖) จัดให้มีมาตรการและกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อเสริมสร้างให้มีการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและข้อกำหนดจริยธรรม รวมทั้งกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของข้าราชการ ตลอดจนติดตามรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับพฤติกรรมเจ้าหน้าที่ของรัฐที่อาจขัดกับวินัยและจริยธรรมด้วย เพื่อใช้สำหรับการส่งเสริมจริยธรรมของข้าราชการในส่วนราชการ

(๗) สร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชน และประชาชน

(๘) รายงานและเปิดเผยข้อมูลการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการ

ข้อ ๑๑ ให้กลุ่มงานจริยธรรม มีหน้าที่ดำเนินการตามกระบวนการรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) พัฒนาระบบ เครื่องมือและกลไกที่จะสนับสนุนการส่งเสริมจริยธรรมในส่วนราชการ

(๒) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ความรู้ ฝึกอบรม และพัฒนาข้าราชการในส่วนราชการ ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความตระหนักในเรื่องคุณธรรม จริยธรรม

(๓) ให้คำปรึกษาแนะนำ เสนอแนะนโยบายและมาตรการด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และการยกระดับธรรมาภิบาล การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของส่วนราชการ รวมถึงแนวทางการนำพฤติกรรมทางจริยธรรมไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคลของส่วนราชการ

(๔) วิเคราะห์ข้อมูลด้านจริยธรรมเพื่อจัดการความเสี่ยงในเรื่องจริยธรรม การทุจริตและประพฤติมิชอบ

(๕) จัดทำข้อกำหนดจริยธรรม หรือพฤติกรรมที่ควรกระทำและไม่ควรกระทำของข้าราชการในส่วนราชการที่สอดคล้องกับบทบาทภารกิจของส่วนราชการ เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการบริหารงานบุคคล

(๖) ดำเนินการตามมาตรการหรือแผนปฏิบัติการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และต่อต้านการทุจริต เช่น การพัฒนาองค์กรคุณธรรม การส่งเสริมจริยธรรมและการเสริมสร้างวินัย การประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ

(๗) รณรงค์ ส่งเสริม ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนสร้างเครือข่ายและประสานความร่วมมือระหว่างส่วนราชการ ภาคเอกชน และประชาชน

(๘) รับและดำเนินการเกี่ยวกับข้อร้องเรียนกรณีมีการฝ่าฝืนจริยธรรม การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ และกำหนดกลไกในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงาน

(๙) ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานการปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและข้อกำหนดจริยธรรมเสนอต่อ ก.พ.

(๑๐) เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม และคณะกรรมการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๑๑) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.พ. หรือ ก.ม.จ. มอบหมาย

ข้อ ๑๒ การฝ่าฝืนจริยธรรมหรือไม่ปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนและข้อกำหนดจริยธรรมของส่วนราชการ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาดำเนินการตามมาตรการหรือดำเนินการตามกระบวนการบริหารงานบุคคล

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๓ เมื่อข้อกำหนดว่าด้วยกระบวนการรักษาจริยธรรม : กลไกและการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม
ข้าราชการพลเรือนมีผลใช้บังคับแล้ว ให้ส่วนราชการดำเนินการสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรม
ให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่ ก.พ. กำหนด

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการจริยธรรมและกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อน
วันที่ข้อกำหนดนี้ใช้บังคับ ให้คงปฏิบัติหน้าที่ต่อไป จนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการจริยธรรมและกลุ่มงาน
จริยธรรมตามข้อกำหนดนี้

ข้อ ๑๕ การดำเนินการกรณีมีการฝ่าฝืนจริยธรรมที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่ข้อกำหนดนี้ใช้บังคับ
ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นต่อไป จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

วิษณุ เครืองาม

รองนายกรัฐมนตรี

ประธาน ก.พ.

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๒๐๘ ง หน้า ๑๗ วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๖๔)

ประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๓๖ วรรคสาม บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีมาตรฐานทางจริยธรรม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นหลักในการกำหนดประมวลจริยธรรมสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานนั้น ๆ ซึ่งต้องไม่ต่ำกว่ามาตรฐานทางจริยธรรมดังกล่าว และพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ มาตรา ๕ ได้กำหนดมาตรฐานทางจริยธรรมซึ่งเป็นหลักเกณฑ์การประพฤติปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักสำคัญในการจัดทำประมวลจริยธรรมของหน่วยงานของรัฐ

เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบกับมติคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ และมติคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๖ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงกำหนดประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ข้าราชการตำรวจพึงปฏิบัติตนเพื่อรักษาจริยธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติและรักษาผลประโยชน์ของชาติ ปฏิบัติตามหลักศาสนาที่ตนนับถือ เคารพในความแตกต่างของการนับถือศาสนา ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย และเทิดทูนรักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของสำนักงานตำรวจแห่งชาติด้วยความโปร่งใส ไม่แสดงออกถึงพฤติกรรมที่มีนัยเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ที่มีความพร้อมรับการตรวจสอบและรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่ดี คำนึงถึงสังคม สิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน เคารพต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

(๓) กล้าตัดสินใจและยืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม กล้าคัดค้านและดำเนินการแก้ไขในสิ่งที่ไม่ถูกต้องตามอำนาจหน้าที่ ใช้ดุลพินิจในการปฏิบัติหน้าที่โดยปราศจากอคติ ไม่ยอมกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมเพียงเพื่อรักษาประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ ไม่คบหาหรือให้การสนับสนุนแก่ผู้ประพฤติผิดกฎหมาย ผู้มีอิทธิพล หรือผู้มีความประพฤติหรือมีชื่อในทางเลื่อมเลี้ยว อันอาจกระทบกระเทือนต่อความเชื่อถือศรัทธาของประชาชน และต้องวางตัวเป็นกลางในฐานะผู้รักษากฎหมายในกระบวนการยุติธรรม

(๔) คิดถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว มีจิตสาธารณะ ร่วมมือ ร่วมใจ และเสียสละในการทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม และสร้างสรรคให้เกิดประโยชน์สุขแก่สังคม

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ ประสิทธิภาพ และคุณภาพของงาน ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว เทียบธรรมทันต่อสถานการณ์ คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นที่ตั้ง รักษาผลประโยชน์ของรัฐ มีมาตรฐานการทำงานที่เป็นสากล พัฒนางานอย่างต่อเนื่อง เชื่อมมั่นในระบบการทำงานเป็นทีม ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเต็มใจ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรม ปราศจากอคติโดยยึดถือความเสมอภาค และไม่เลือกปฏิบัติ โดยการใช้ความรู้สึกพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจส่วนตัวต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอันเนื่องมาจากชาติกำเนิด เพศ ศาสนาหรือความเชื่อ เชื้อชาติ สัญชาติ อายุ การศึกษา ความเห็นทางการเมืองหรือความเห็นอื่น เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และยอมรับความแตกต่างของบุคคลหรือสถานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม และพึงวางตัวเป็นกลางทางการเมือง

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างด้วยการเป็นข้าราชการที่ดี รักษาภาพลักษณ์ของทางราชการและความเป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ พึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ประชาชน ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน ไม่อ้อแอ้หรือใช้อำนาจโดยปราศจากเหตุผล ดำเนินชีวิตอย่างเรียบง่ายโดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง พระบรมราโชวาท หลักคำสอนทางศาสนามาปรับใช้ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการ เคารพกฎหมาย และมีวินัย

ข้อ ๓ หากข้าราชการตำรวจผู้ใดจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติตามจรรยาวิชาซึ่งพาดตามกฎหมายหรือ ข้อบังคับอื่นใดที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ นอกจากจะต้องรักษาจริยธรรมตามที่บัญญัติไว้ในประมวลจริยธรรม ข้าราชการตำรวจนี้แล้ว จะต้องยึดมั่นในจรรยาวิชาซึ่งพาดด้วย

ข้อ ๔ การจัดทำแนวทางการปฏิบัติตนของข้าราชการตำรวจตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการข้าราชการตำรวจกำหนด

ข้อ ๕ ให้กรรมการ พนักงานราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และผู้ปฏิบัติงานอื่น ยึดถือปฏิบัติตามประมวลจริยธรรมข้าราชการตำรวจนี้ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป เล่ม ๑๓๘ ตอนพิเศษ ๒๐๔ ง หน้า ๕๑ วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๖๔)

คอลัมน์ คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๐ - ๑๓/๒๕๖๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๒๑/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ๓/๒๕๖๔

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๔

{	ศาลจังหวัดตาก ที่ ๑ ศาลจังหวัดนครพนม ที่ ๒	}	ผู้ร้อง
	ศาลแขวงเชียงราย ที่ ๓ ศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ที่ ๔		
{	-	}	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ หรือไม่

ศาลจังหวัดตาก ศาลจังหวัดนครพนม ศาลแขวงเชียงราย และศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ส่งคำโต้แย้งของจำเลย รวม ๔ คำร้อง (นายประเสริฐ กาหริ่มการ จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ๖๘/๒๕๖๓ หมายเลขแดงที่ อ ๒๕๘/๒๕๖๓ ของศาลจังหวัดตาก นายพิศาล บุญศิริ จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๓/๑๓/๒๕๖๓ ของศาลจังหวัดนครพนม นายสิริวิชัย เสรีวิวัฒน์ ที่ ๑ กับพวก รวม ๓ คน จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ๖๘๐/๒๕๖๓ ของศาลแขวงเชียงราย นางสาวอิสริย์ อภิสิริรุจิภาส จำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อ ๑๘๓๙/๒๕๖๓ ของศาลจังหวัดบุรีรัมย์) เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ข้อเท็จจริงตามหนังสือส่งคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสี่คำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง (เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๖๓)

พนักงานอัยการจังหวัดตะกั่วป่า เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นายประเสริฐ กาหริ่มการ เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัด ตะกั่วป่า ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ เนื่องจากจำเลยใช้เฟซบุ๊ก สร้างกลุ่มผู้ใช้เฟซบุ๊กชื่อว่า “วิ่งไล่ลุงพังงา” ใส่ภาพหน้าปกของกลุ่ม ดังกล่าวมีรูปและข้อความว่า “วิ่งไล่ลุง เจอกันแน่ ๑๒ มกราคม ๒๐๒๐” เชิญชวนให้ประชาชนมาร่วมชุมนุม มีผู้ใช้เฟซบุ๊กซึ่งเป็นสมาชิกในกลุ่มดังกล่าวโพสต์ข้อความว่า “สวัสดิ์ครับ ผู้สนใจเข้าร่วมกิจกรรมวิ่งไล่ลุงทุกท่าน ในนามคณะผู้จัดกิจกรรมขออภัยต่อเหตุการณ์ครั้งนี้ครับ สถานที่จัด : อุทยานพระนารายณ์ ตะกั่วป่า วัน/เวลา : ๑๒ มกราคม เวลา ๐๗.๐๐ น. ...” ใส่ภาพและข้อความว่า “วิ่ง ไล่ ลุง พังงา อาทิตย์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๓ เริ่ม ๐๗.๐๐ น. ลานพระนารายณ์ ถึง บขส ตะกั่วป่า รวม ๑.๕ ก.ม.” ต่อมาวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๓ จำเลย จัดการชุมนุมสาธารณะที่บริเวณลานพระนารายณ์ ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา อันเป็นที่ สาธารณะ โดยเขียนข้อความเพื่อเรียกร้องหรือแสดงความคิดเห็นทางการเมือง แสดงออกต่อประชาชนทั่วไป และบุคคลอื่นสามารถเข้าร่วมการชุมนุมนั้นได้ จึงเป็นการชุมนุมสาธารณะ จำเลยเป็นผู้จัดการชุมนุมโดยไม่แจ้ง การชุมนุมต่อหัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง เป็นการชุมนุมสาธารณะไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จำเลยยื่นคำโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ โดยมีเหตุผล สรุปดังนี้

๑. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง บัญญัติให้ถือว่า ผู้เชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ เป็นผู้ประสงค์ จะจัดการชุมนุมสาธารณะ เป็นบทบัญญัติจำกัดสิทธิและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การแสดงข้อความ และการติดต่อสื่อสารของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ การที่บุคคลแสดงข้อความเชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วม ชุมนุมโดยมิได้มีการขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียง หรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวก ในการชุมนุม หรือมิได้มีพฤติการณ์ใด ๆ ที่ทำให้ผู้อื่นเข้าใจว่าตนเป็นผู้จัดให้มีการชุมนุม ถือเป็นการใช้เสรีภาพ ในการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ผู้แสดงข้อความเชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมมิใช่ผู้ประสงค์ จะจัดการชุมนุมที่ต้องมีหน้าที่แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง นอกจากนี้ การที่มาตรา ๑๐ วรรคสอง กำหนดขอบเขตความหมายของผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุม กว้างมากเกินไป ไม่คำนึงถึงเจตนาแท้จริงของบุคคลว่าต้องการแสดงออกซึ่งความคิดเห็นหรือต้องการจัดการ ชุมนุม บทบัญญัติดังกล่าวส่งผลกระทบต่อเสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะหรือเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ของบุคคลที่ต้องการนัดหมายให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุม เนื่องจากอาจทำให้มีภาระต้องตกเป็นจำเลยในคดีอาญา และต่อสู้อยู่ในศาล เกิดความเกรงกลัวที่จะถูกดำเนินคดีและลงโทษทางอาญา ดังเช่นกรณีมีการฟ้องผู้ชุมนุม ที่โพสต์ข้อความเชิญชวนผู้อื่นไปร่วมชุมนุมต่อศาลแขวงภูเก็ตให้รับผิดชอบในฐานะผู้จัดการชุมนุม พระราชบัญญัติ การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔

๒. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๔ บัญญัติให้ถือว่าการชุมนุม สาธารณะที่ไม่แจ้งการชุมนุมตามมาตรา ๑๐ เป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทุกกรณีโดยไม่มี ข้อยกเว้น และไม่ได้รับบัญญัติหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานในการผ่อนผันการชุมนุมที่ไม่แจ้งการชุมนุมได้

บทบัญญัติดังกล่าวจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมสาธารณะโดยไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔ บัญญัติ อีกทั้งมาตรการตามบทบัญญัติดังกล่าวทำให้เกิดสภาพบังคับทางกฎหมายในลักษณะเป็นระบบ ขออนุญาตโดยปริยาย เนื่องจากการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๔ เจ้าพนักงานมีอำนาจ ประกาศให้ผู้ชุมนุมเลิกชุมนุมตามมาตรา ๒๑ ได้ จึงกระทบต่อเสรีภาพในการชุมนุมของบุคคล เพียงเพราะเหตุ ที่เกิดจากความบกพร่องในการแจ้งการชุมนุมของผู้จัดการชุมนุมเท่านั้น ทั้งนี้ผู้จัดการชุมนุมที่ไม่แจ้งการชุมนุมต้อง มีความรับผิดชอบตามกฎหมายแยกต่างหากจากการชุมนุมอยู่แล้ว ประกอบกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีความเห็นว่าบทบัญญัติที่กำหนดให้การไม่แจ้งการชุมนุมหรือแจ้งไม่ทันก่อนเริ่มชุมนุมไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง มีผลเป็นการชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น เป็นบทบัญญัติที่ถือเอาการขออนุญาตเป็นหลัก ซึ่งเสรีภาพ ในการชุมนุมไม่มีความจำเป็นต้องขออนุญาต ทั้งศาลรัฐธรรมนูญเคยมีคำวินิจฉัยที่ ๑๑/๒๕๕๙ วินิจฉัยว่า การกำหนดให้ประชาชนต้องขออนุญาตเพื่อชุมนุมบนทางหลวงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เนื่องจากจำกัดเสรีภาพ ในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธเกินจำเป็น ดังนั้น พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๔ ละเมิดต่อสาระสำคัญของสิทธิและเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธของบุคคลใน ที่สาธารณะขัดต่อหลักความได้สัดส่วน ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔

๓. พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๒๘ กำหนดโทษปรับทางอาญา ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทกรณีผู้จัดการชุมนุมสาธารณะไม่แจ้งการชุมนุมหรือไม่แจ้งการชุมนุมก่อนเริ่มการชุมนุม ไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง บทบัญญัติดังกล่าวแม้ไม่ได้กำหนดโทษจำคุก แต่ส่งผลร้ายต่อบุคคลซึ่งอยู่ในสถานะ ผู้กระทำความผิดทางอาญาหลายประการ เช่น การเป็นผู้ต้องหาที่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือ ต้องถูกควบคุมตัวไว้ ไม่นานสี่สิบแปดชั่วโมง การต้องคำพิพากษาว่ามีความผิดย่อมมีประวัติอาชญากรรมซึ่งส่งผลเสียต่อการสมัครงาน ในหน่วยงานของรัฐหรือการขออนุญาตเดินทางเข้าเมืองในต่างประเทศ เป็นต้น ทั้งที่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย ดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพียงเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเตรียมการอำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัย แก่ผู้ชุมนุมและประชาชน ทั้งที่มีมาตรการอื่นที่จำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลน้อยกว่าการกำหนดโทษทาง อาญา คือ การกำหนดโทษปรับทางปกครอง การกำหนดเป็นความผิดทางอาญา ควรใช้กับความผิดร้ายแรง เพื่อลงโทษผู้กระทำความผิดที่ชั่วร้ายและป้องกันอาชญากรรมเท่านั้น เมื่อการกำหนดโทษทางอาญาตามมาตรา ๒๘ ทำให้บุคคลเกิดความกลัวไม่กล้าใช้เสรีภาพในการชุมนุม ขณะที่ประโยชน์ที่สังคมได้รับคือการอำนวยความสะดวกเท่านั้น จึงส่งผลร้ายแก่บุคคลอย่างร้ายแรงและไม่ได้สัดส่วนกับประโยชน์สาธารณะที่สังคมได้รับ ทั้งทำให้การชุมนุมโดยฉับพลัน หรือ Flash Mob ซึ่งเป็นการชุมนุมที่มีระยะเวลาสั้น ไม่อาจเกิดขึ้นได้อย่างสิ้นเชิง เพราะไม่สามารถแจ้งการชุมนุมล่วงหน้าก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมงได้ เป็นการสร้างภาระแก่ ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมบางลักษณะเกินสมควรแก่เหตุ พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพในการชุมนุมขัดต่อหลักความได้สัดส่วน ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ ประกอบมาตรา ๔๔

ศาลจังหวัดตะกั่วป่าเห็นว่า จำเลยได้แย้งว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ ซึ่งจะใช้บทบัญญัติ แห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

คำร้องที่สอง (เรื่องพิจารณาที่ ๒๑/๒๕๖๓)

พนักงานอัยการจังหวัดนครพนม เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นายพิศาล บุพศิริ เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัด นครพนม ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๔ มาตรา ๑๐

มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๔ เนื่องจากจำเลยโพสต์ข้อความในเฟซบุ๊กเชิญชวนให้ประชาชนมาร่วมชุมนุมว่า “วิ่ง – ไล่ – ลุง ๑๒ มกราคม ๒๐๒๐ นครพนม ทะเลสาบเดี่ยว เวลา ๐๖.๐๐ น. ณ ลานพญาศรีสัตตนาคราช # มาพ้อกันเด้อ” ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๓ จำเลยจัดการชุมนุมสาธารณะที่ลานพญาศรีสัตตนาคราช ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม อันเป็นที่สาธารณะ มีการแสดงออกทางการเมืองต่อประชาชนทั่วไปซึ่งบุคคลอื่นสามารถเข้าร่วมการชุมนุมนั้นได้ เป็นการชุมนุมสาธารณะ จำเลยเป็นผู้จัดการชุมนุม โดยไม่แจ้งการชุมนุมต่อหัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่า ยี่สิบสี่ชั่วโมง เป็นการชุมนุมสาธารณะไม่ชอบด้วยกฎหมาย

จำเลยยื่นคำโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ โดยแสดงเหตุผลเช่นเดียวกับคำร้องที่หนึ่ง

ศาลจังหวัดนครพนมเห็นว่า จำเลยโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ ซึ่งจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

คำร้องที่สาม (เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๖๓)

พนักงานอัยการคดีศาลแขวงเชียงราย เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นายสิริวิชญ์ เสรีธิวัฒน์ เป็นจำเลยที่ ๑ กับพวก รวม ๗ คน ต่อศาลแขวงเชียงราย ขอให้ลงโทษจำเลยทั้งเจ็ดตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๔ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ โดยเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จำเลยทั้งเจ็ดซึ่งเป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมร่วมกัน จัดการชุมนุมเพื่อกระตุกมโนสำนึกของสมาชิกวุฒิสภาที่มาจากการสรรหาในการโหวตเลือกนายกรัฐมนตรี อันเป็นการจัดการชุมนุมสาธารณะบริเวณลานหน้าอนุสาวรีย์พ่อขุนเม็งรายมหาราช ตำบลเวียง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย โดยไม่แจ้งการชุมนุมต่อหัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง

จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ แกล้งแนวทางการสืบพยานบุคคลมาเบิกความโต้แย้งการตีความและบังคับใช้พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ว่า มาตรา ๔ ในส่วนของคำนิยามการชุมนุมสาธารณะที่ไม่มีการกำหนดจำนวนบุคคล และมาตรา ๑๐ เกี่ยวกับการแจ้งการชุมนุมของผู้จัดการชุมนุมสาธารณะ และการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีอำนาจประกาศกำหนดวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะ ขัดต่อหลักนิติธรรม เพิ่มภาระและจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔

ศาลแขวงเชียงรายเห็นว่า คำแถลงของจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ เป็นกรณีที่จะใช้พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ เกี่ยวกับคำนิยามการชุมนุมสาธารณะ และมาตรา ๑๐ เกี่ยวกับการแจ้งการชุมนุมสาธารณะ บังคับแก่คดี ซึ่งจำเลยทั้งเจ็ดโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ และมาตรา ๑๐ ขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ ซึ่งจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีความวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

คำร้องที่สี่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๖๔)

พนักงานอัยการจังหวัดบุรีรัมย์ เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นางสาวอิสริย์ อภิลิธิรุจิภาส เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๘ โดยเมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๓ จำเลยเป็นผู้จัดการชุมนุมในที่สาธารณะ ได้จัดการชุมนุมและเชิญชวนบุคคลทั่วไปให้เข้าร่วมชุมนุมในกิจกรรม “วิ่งไล่ลุง” อันเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อคัดค้านการบริหารประเทศของรัฐบาล พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ณ สวนสาธารณะเฉลิมพระเกียรติ ตำบลสตึก อำเภอสตึก จังหวัดบุรีรัมย์ อันเป็นที่สาธารณะ โดยไม่ได้แจ้งแก่หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะตามกำหนดเวลาและตามที่กฎหมายกำหนด อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย

จำเลยยื่นคำโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ โดยแสดงเหตุผลเช่นเดียวกับคำร้องที่หนึ่งเฉพาะในส่วนบทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๘

ศาลจังหวัดบุรีรัมย์เห็นว่า จำเลยโต้แย้งว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ ซึ่งจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินั้น จึงส่งคำโต้แย้งดังกล่าวต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับหนังสือส่งคำโต้แย้งทั้งสี่ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง หรือไม่ เห็นว่า คำร้องที่หนึ่ง (เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๖๓) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ คำร้องที่สอง (เรื่องพิจารณาที่ ๒๑/๒๕๖๓) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ คำร้องที่สาม (เรื่องพิจารณาที่ ๒๖/๒๕๖๓) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ และมาตรา ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๔๔ และคำร้องที่สี่ (เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๖๔) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ บทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่ศาลจังหวัดตะกั่วป่า ศาลจังหวัดนครพนม ศาลแขวงเชียงราย และศาลจังหวัดบุรีรัมย์จะใช้บังคับแก่คดี เมื่อจำเลยทั้งสี่คำร้องโต้แย้งพร้อมด้วยเหตุผลว่าบทบัญญัตินี้มาก่อนกรณีเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง จึงมีคำสั่งรับไว้พิจารณาวินิจฉัย

คำร้องที่สี่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็นประเด็นเดียวกัน ศาลรัฐธรรมนูญให้รวมการพิจารณาเข้าด้วยกัน โดยให้เรื่องพิจารณาที่ ๒๑/๒๕๖๓ เป็นสำนวนคดีหลัก และเพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำความเห็นและจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญ

นายกรัฐมนตรีมีความเห็นว่าประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เป็นการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะ และการขอผ่อนผันสำหรับกรณีที่ไม่อาจแจ้งการชุมนุมภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิดความสะดวกแก่ผู้แจ้งและเป็นข้อมูลแก่ผู้รับแจ้ง การกำหนดวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี

ดังกล่าว อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น กรณีเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๔

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองที่ประเทศไทยเป็นภาคีได้รับรองไว้ในข้อ ๒๑ ให้การประชุมโดยสงบและปราศจากอาวุธเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานซึ่งรัฐสามารถตรากฎหมายจำกัดการใช้สิทธิดังกล่าวได้ เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การคุ้มครองสาธารณสุขหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น เนื่องจากการชุมนุมในที่สาธารณะจะมีผลเป็นการรอนสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่นที่จะใช้ที่สาธารณะและมีความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นได้ ผู้จัดการชุมนุม ผู้ร่วมชุมนุม และหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยมีหน้าที่โดยปริยายต้องร่วมกันบริหารจัดการความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการชุมนุมสาธารณะดังกล่าว สำหรับพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง กำหนดให้ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมมีหน้าที่ต้องแจ้งการประชุมเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ชุมนุมและบุคคลอื่นที่อาจได้รับผลกระทบจากการชุมนุมสาธารณะ และผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมหมายรวมถึงผู้เชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ รวมทั้งผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียง หรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุม เนื่องจากการกระทำของบุคคลดังกล่าวเป็นการเชิญชวนให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุม บุคคลดังกล่าวจึงมีหน้าที่ในการแจ้งและบริหารการประชุมให้เป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธ ส่วนมาตรา ๑๔ กำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดความชัดเจนว่าการชุมนุมกรณีใดเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ชอบหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย และกำหนดกรอบการใช้ดุลพินิจของเจ้าพนักงานในการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย เพื่อให้ผู้ชุมนุมเลิกการประชุม สำหรับมาตรา ๒๘ เป็นบทกำหนดโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ไม่มีระวางโทษจำคุก เนื่องจากเป็นความผิดไม่รุนแรงถึงขนาดต้องได้รับโทษจำคุก กรณีไม่แจ้งการประชุมสาธารณะหรือจัดการชุมนุมสาธารณะขึ้นหลังจากได้รับหนังสือแจ้งว่าไม่มีเหตุอันสมควรที่จะผ่อนผันกำหนดเวลา มีอัตราโทษเช่นเดียวกัน ระวางโทษดังกล่าวมีความเหมาะสมและได้สัดส่วนกับความผิดอื่นในพระราชบัญญัตินี้

ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีความเห็นว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดทำคู่มือแผนการดูแลการประชุมสาธารณะตามพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อให้หน่วยปฏิบัติใช้เป็นแนวทางในการควบคุมดูแลการประชุมสาธารณะ โดยวิธีการหรือแนวปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประชุมสภาฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง ผู้จัดการชุมนุมมีหน้าที่แจ้งการประชุม หากไม่แจ้งการประชุมต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตามมาตรา ๒๘ กรณีผู้ถูกกล่าวหายินยอมชำระค่าปรับ เป็นอำนาจของพนักงานสอบสวนเปรียบเทียบได้ หรือกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยินยอมชำระค่าปรับ จะต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยออกหมายเรียกผู้ต้องหาเพื่อมารับทราบข้อกล่าวหาและทำสำนวนการสอบสวนต่อไป สำหรับวิธีการหรือแนวปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ กรณีมีการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานดูแลการประชุมสาธารณะจะดำเนินการตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติจะหลีกเลี่ยงการใช้กำลัง หากมีความจำเป็นให้ใช้กำลังเท่าที่จำเป็น เหมาะสม ได้สัดส่วนตามสถานการณ์ และจะดำเนินการดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์และรวบรวมพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้วพบว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด พนักงานสอบสวนจะขอให้ศาลออกหมายจับผู้ต้องหา หากศาลยกคำร้องขอออกหมายจับ พนักงานสอบสวนจะออกหมายเรียกผู้ต้องหา

มาทำการสอบสวนต่อไป และไม่พบรายงานสภาพปัญหาในการบังคับใช้ของหน่วยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘

เลขานุการวุฒิสภาจัดส่งสำเนาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาจัดทำพระราชบัญญัติ การชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ สรุปได้ว่า มาตรา ๔ ในส่วนนิยามของคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” ไม่ได้กำหนดจำนวนขั้นต่ำของผู้เข้าร่วมการชุมนุมไว้เนื่องจาก เป็นที่เข้าใจโดยทั่วไปว่า “การชุมนุม” หมายถึง การเข้ามารวมกัน เมื่อบุคคลเข้ามารวมกันไม่ว่าจำนวนเท่าใดต้องมี กรอบการใช้สิทธิเสรีภาพดังกล่าว มาตรา ๑๐ ที่กำหนดให้ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะมีหน้าที่แจ้ง การชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง เพื่อให้ผู้รับแจ้งซึ่งเป็นหัวหน้าสถานีตำรวจ ที่มีหน้าที่ดูแลการชุมนุมสาธารณะและคุ้มครองความสะดวกของประชาชนทราบเท่านั้น ไม่ใช้การขออนุญาต เพื่อชุมนุมสาธารณะ รวมทั้งกำหนดให้วิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดต้องเป็น วิธีที่สะดวกแก่ผู้แจ้งและต้องแจ้งผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ด้วย มาตรา ๑๔ ที่กำหนดกรณีที่ทำให้ถือว่าเป็น การชุมนุมสาธารณะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งรวมถึงการชุมนุมสาธารณะที่ไม่แจ้งการชุมนุมตามมาตรา ๑๐ เป็นการกำหนดขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานในการประกาศให้เลิกการชุมนุมหรือร้องขอต่อศาล เพื่อมีคำสั่งให้เลิกการชุมนุมตามมาตรา ๒๑ ต่อไป และมาตรา ๒๘ ที่กำหนดโทษทางอาญาสถานเบาไว้เพียงระวางโทษ ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทเท่านั้น เพื่อให้การบริหารจัดการการชุมนุมสาธารณะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการชุมนุมสาธารณะร่วมกันบริหารความเสี่ยงในการชุมนุมสาธารณะ พร้อมทั้งมีความ รับผิดชอบและเคารพต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำโต้แย้งของจำเลยทั้งสองที่คัดค้าน คำวินิจฉัยและข้อมูลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเอกสารประกอบแล้วเห็นว่า คดีเป็นปัญหาข้อกฎหมายและมีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงยุติการไต่สวนตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๕๘ วรรคหนึ่ง กำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การตรากฎหมายที่มีผลเป็นการจำกัด สิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในกรณีรัฐธรรมนูญมิได้บัญญัติ เงื่อนไขไว้ กฎหมายดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคล เกินสมควรแก่เหตุ และจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้ รวมทั้งต้องระบุนเหตุผลความจำเป็นในการ จำกัดสิทธิและเสรีภาพไว้ด้วย” วรรคสอง บัญญัติว่า “กฎหมายตามวรรคหนึ่ง ต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง” มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการ สื่อความหมายโดยวิธีอื่น การจำกัดเสรีภาพดังกล่าวจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่ง กฎหมายที่ตราขึ้นเฉพาะเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษา ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน” วรรคสอง บัญญัติว่า “เสรีภาพทางวิชาการย่อมได้รับความคุ้มครอง แต่การใช้เสรีภาพนั้นต้องไม่ขัดต่อหน้าที่ของปวงชนชาวไทยหรือ ศีลธรรมอันดีของประชาชน และต้องเคารพและไม่ปิดกั้นความเห็นต่างของบุคคลอื่น” มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง

บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การจำกัดเสรีภาพตามวรรคหนึ่งจะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ตราขึ้น เพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น”

สำหรับพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้สิทธิชุมนุมสาธารณะให้ชัดเจนและโดยสอดคล้องกับกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมืองที่ประเทศไทยเป็นภาคี ทั้งนี้ เพื่อให้การชุมนุมสาธารณะเป็นไปด้วยความสงบเรียบร้อย ไม่กระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของชาติ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ตลอดจนสุขอนามัยของประชาชนหรือความสะดวกของประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะ และไม่กระทบกระเทือนสิทธิและเสรีภาพและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น โดยมาตรา ๔ บัญญัติว่า “ในพระราชบัญญัตินี้ “การชุมนุมสาธารณะ” หมายความว่า การชุมนุมของบุคคลในที่สาธารณะเพื่อเรียกร้อง สนับสนุน คัดค้าน หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงออกต่อประชาชนทั่วไป และบุคคลอื่นสามารถร่วมการชุมนุมนั้นได้ ไม่ว่าการชุมนุมนั้นจะมีการเดินขบวนหรือเคลื่อนย้ายด้วยหรือไม่” มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ผู้ใดประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะ ให้แจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมง” วรรคสอง บัญญัติว่า “ให้ถือว่าผู้เชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ รวมทั้งผู้ขออนุญาตใช้สถานที่หรือเครื่องขยายเสียง หรือขอให้ทางราชการอำนวยความสะดวกในการชุมนุมเป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะตามวรรคหนึ่ง” วรรคสาม บัญญัติว่า “การแจ้งการชุมนุมสาธารณะต้องระบุวัตถุประสงค์ และวัน ระยะเวลา และสถานที่ชุมนุมสาธารณะตามวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดซึ่งต้องเป็นวิธีที่สะดวกแก่ผู้แจ้ง และต้องให้แจ้งผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ด้วย” มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า “การชุมนุมสาธารณะที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖ หรือไม่แจ้งการชุมนุมตามมาตรา ๑๐ หรือที่ผู้แจ้งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้รับแจ้งหรือที่ผู้รับแจ้งมีคำสั่งห้ามการชุมนุมตามมาตรา ๑๑ หรือที่จัดขึ้นหลังจากที่ผู้อื่นคำขอได้รับหนังสือแจ้งว่าไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะผ่อนผันกำหนดเวลาตามมาตรา ๑๒ ให้ถือว่าเป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย” และมาตรา ๒๘ บัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท”

เสรีภาพในการชุมนุมเป็นหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีพัฒนาการมาจากเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลแต่ละคนขยายไปสู่การแสดงความคิดเห็นของกลุ่มบุคคล และเป็นช่องทางหรือเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารความคิดเห็นทางการเมือง สังคม และวัฒนธรรม ประชาชนสามารถแสดงออกซึ่งความต้องการและข้อเรียกร้องหรือสะท้อนปัญหาความเดือดร้อนของตนไปยังรัฐบาลและสังคม อันเป็นพื้นฐานของสังคมประชาธิปไตยที่ยอมรับการแสดงความคิดเห็นของบุคคล ดังนั้น เสรีภาพในการชุมนุมย่อมเป็นหลักประกันว่าบุคคลสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ วัน ระยะเวลา สถานที่ และวิธีการของการชุมนุมได้โดยอิสระ และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการชุมนุม เช่น การเตรียมการ การรวมตัว การเข้าร่วมชุมนุม การดูแลการชุมนุมได้เอง อย่างไรก็ตาม เสรีภาพในการชุมนุมย่อมต้องมีขอบเขตและข้อจำกัดเช่นเดียวกับเสรีภาพอื่น ๆ ที่ต้องคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนและประโยชน์ของสังคมส่วนรวมควบคู่กันไป เพราะการใช้เสรีภาพอย่างไม่มีขอบเขตอาจกระทบต่อเสรีภาพของบุคคลอื่นได้เช่นกัน รัฐธรรมนูญรับรองและคุ้มครองเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธไว้ในมาตรา ๔๔ โดยมีข้อยกเว้นให้รัฐสามารถจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมดังกล่าวได้ โดยตราเป็นกฎหมายซึ่งต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ คือ เพื่อรักษา

ความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น สอดคล้องกับบทติการระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง ข้อ ๒๑ ที่ว่า “สิทธิในการชุมนุมโดยสงบย่อมได้รับการรับรอง การจำกัดการใช้สิทธินี้จะกระทำมิได้ นอกจากจะกำหนดโดยกฎหมายและเพียงพอที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงของชาติ หรือความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย การสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น” นอกจากนี้ การตรากฎหมายจำกัดเสรีภาพในการชุมนุมต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ กล่าวคือ ต้องไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุและจะกระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของบุคคลมิได้อีกด้วย

ข้อโต้แย้งที่ว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ หรือไม่ เห็นว่า บทนิยามคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อให้ทราบว่าการชุมนุมของบุคคลในลักษณะใดเป็นการชุมนุมสาธารณะที่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของกฎหมายเท่านั้น มิใช่เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการชุมนุมสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล แม้บทนิยามดังกล่าวไม่ได้กำหนดจำนวนของผู้ชุมนุมไว้ แต่โดยสภาพหรือลักษณะของการชุมนุมย่อมเป็นที่เข้าใจโดยทั่วไปว่า “การชุมนุม” หมายถึง การเข้ามารวมกันของบุคคล หรือมีความหมายโดยทั่วไป หมายถึง ที่ประชุมของกลุ่มบุคคลที่มีจุดประสงค์เพื่อประโยชน์บางประการร่วมกัน ประกอบกับการชุมนุมมิได้ขึ้นอยู่กับจำนวนบุคคลขั้นต่ำที่เข้าร่วมกันชุมนุม เพียงแต่เป็นการรวมกันของบุคคลในที่สาธารณะโดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันเพื่อเรียกร้อง สนับสนุน คัดค้าน หรือแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยแสดงออกต่อประชาชนทั่วไป และบุคคลอื่นสามารถร่วมการชุมนุมนั้นได้ มิใช่เป็นหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการชุมนุมสาธารณะที่จะมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคล พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ ในส่วนบทนิยามคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔

ส่วนข้อโต้แย้งที่ว่าพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ หรือไม่ เห็นว่า มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งการชุมนุมสาธารณะ โดยกำหนดให้ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะต้องแจ้งการชุมนุมต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่าสี่สิบสี่ชั่วโมง อันมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนที่อาจได้รับผลกระทบจากการชุมนุมสาธารณะ การดูแลการชุมนุมสาธารณะและการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง รวมทั้งเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกและคุ้มครองผู้ชุมนุมด้วย โดยกำหนดให้หัวหน้าสถานีตำรวจแห่งท้องที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะซึ่งเป็นผู้รับแจ้งการชุมนุม เป็นเจ้าพนักงานดูแลการชุมนุมสาธารณะโดยมีหน้าที่สำคัญ ได้แก่ (๑) อำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่จะใช้ที่สาธารณะอันเป็นสถานที่ชุมนุม (๒) รักษาความปลอดภัย อำนวยความสะดวก หรือบรรเทาเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่นซึ่งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถานที่ชุมนุม (๓) รักษาความปลอดภัยหรืออำนวยความสะดวกแก่ผู้ชุมนุมในสถานที่ชุมนุม (๔) อำนวยความสะดวกในการจราจรและการขนส่งสาธารณะในบริเวณที่มีการชุมนุมและบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการชุมนุมน้อยที่สุด และ (๕) กำหนดเงื่อนไขหรือมีคำสั่งให้ผู้จัดการชุมนุม ผู้ชุมนุม หรือผู้ที่อยู่ในสถานที่ชุมนุมต้องปฏิบัติตามเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) บทบัญญัติมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการบริหารจัดการการชุมนุม

สาธารณณะก่อนที่จะเริ่มมีการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงซึ่งมีใช้ระบบการขออนุญาต แต่เป็นระบบการแจ้งล่วงหน้าเพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารปฏิบัติตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ อำนาจความสะดวกและจัดการให้การชุมนุมเป็นไปโดยเรียบร้อย ดังเห็นได้จากมาตรา ๑๑ ที่กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะไว้ว่าเมื่อได้รับแจ้งแล้ว ให้ผู้รับแจ้งส่งสรุปลงสาระสำคัญในการชุมนุมสาธารณะให้ผู้แจ้งทราบภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้ง โดยผู้รับแจ้งมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้แจ้งแก้ไขภายในเวลาที่กำหนดหรือมีอำนาจออกคำสั่งห้ามชุมนุมเฉพาะกรณีที่มีการชุมนุมสาธารณะที่ได้รับแจ้งนั้นอาจขัดต่อมาตรา ๗ หรือมาตรา ๘ เท่านั้น ผู้แจ้งการชุมนุมมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือผู้รับแจ้งขึ้นไปหนึ่งชั้น ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะไม่สามารถแจ้งการชุมนุมได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตามมาตรา ๑๒ กำหนดให้แจ้งการชุมนุมพร้อมคำขอผ่อนผันกำหนดเวลาดังกล่าวได้ การกำหนดระยะเวลาที่ต้องแจ้งการชุมนุมล่วงหน้าก่อนเริ่มการชุมนุมไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงมีความมุ่งหมายเพียงเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องของจัดเตรียมความพร้อมและวางแผนในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนและการดูแลการชุมนุมสาธารณะให้เป็นไปอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ลดความเสี่ยงที่อาจจะทำให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในบ้านเมืองหรือรักษาความมั่นคงของรัฐ คุ้มครองความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น โดยเฉพาะการประชาสัมพันธ์เพื่อให้ประชาชนทราบถึงสถานที่ที่ใช้ในการชุมนุมและช่วงเวลาที่มีการชุมนุม ตลอดจนคำแนะนำเกี่ยวกับเส้นทางจราจรหรือระบบการขนส่งสาธารณะเพื่อให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากการชุมนุมน้อยที่สุด อันเป็นวัตถุประสงค์ของกฎหมายฉบับนี้ การกำหนดมาตรการทางกฎหมายดังกล่าวเป็นไปอย่างพอเหมาะพอควรแก่กรณีและได้สัดส่วนกันระหว่างมาตรการทางกฎหมายดังกล่าวกับการเปิดโอกาสให้บุคคลสามารถใช้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธได้

สำหรับพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่มีความมุ่งหมายในการกำหนดลักษณะหรือความหมายของ “ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะ” ให้ชัดเจน เนื่องจากการกระทำของบุคคลดังกล่าวเป็นการเชิญชวนให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมโดยทราบข้อมูลเกี่ยวกับการชุมนุมสาธารณะ จึงต้องมีหน้าที่ในการแจ้งต่อผู้รับแจ้งก่อนเริ่มการชุมนุมเพียงยี่สิบสี่ชั่วโมง การกำหนดให้ผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะเป็นผู้มีหน้าที่แจ้งการชุมนุมล่วงหน้าโดยเร็ว เพื่อให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเตรียมความพร้อมและวางแผนในการคุ้มครองความสะดวกของประชาชนและการดูแลการชุมนุมสาธารณะ เพราะถ้าไม่มีผู้ใดแสดงตัวว่าเป็นผู้ประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะชัดเจนด้วยการแจ้งต่อผู้รับแจ้ง เจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมไม่อาจทราบได้ว่าจะติดต่อหรือประสานงานกับผู้ใดได้นอกจากผู้ที่แสดงออกหรือมีพฤติการณ์ดังกล่าวเท่านั้น เพื่อให้การชุมนุมสาธารณะเป็นไปโดยสงบและปราศจากอาวุธ การปกปิดเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ให้ทราบว่าจะให้มีการชุมนุมสาธารณะที่ใดและเมื่อใด ย่อมส่อไปในทางทำให้การชุมนุมสาธารณะไม่เป็นไปตามที่รัฐธรรมนูญคุ้มครอง ประกอบกับวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะสามารถกระทำได้โดยสะดวกตามที่มาตรา ๑๐ วรรคสามบัญญัติไว้ มิได้เป็นการเพิ่มภาระหรือจำกัดสิทธิเสรีภาพของผู้เชิญชวนหรือนัดให้ผู้อื่นมาร่วมชุมนุมในวันระยะเวลา สถานที่ที่กำหนดไม่ว่าจะด้วยวิธีการใด ๆ จนเกินสมควรแก่เหตุ

ส่วนพระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๐ วรรคสาม เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับวิธีการแจ้งการชุมนุมสาธารณะโดยให้ระบุวัตถุประสงค์ วัน ระยะเวลา และสถานที่ชุมนุมสาธารณะตามวิธีการที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ซึ่งต้องเป็นวิธีที่สะดวกแก่ผู้แจ้งและต้องให้แจ้งผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศได้ด้วยนั้น จึงเป็นกรณีที่ฝ่ายนิติบัญญัติมอบอำนาจให้ฝ่ายบริหารออกกฎหมายลำดับรอง เพื่อให้

สามารถกำหนดรายละเอียดของวิธีการแจ้งและวิธีการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องให้มีความชัดเจน ครบถ้วนสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยให้ฝ่ายบริหารมีดุลพินิจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายละเอียดตามสภาวการณ์ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวิธีการแจ้งการประชุมสมาคมฯ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ข้อ ๓ กำหนดการแจ้งความประสงค์จะจัดการชุมนุมสาธารณะให้ดำเนินการโดยวิธีหนึ่งวิธีใด ดังต่อไปนี้ (๑) แจ้งโดยตรงต่อผู้รับแจ้ง (๒) แจ้งทางโทรสาร (๓) แจ้งทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ มีความสะดวกและไม่ได้เพิ่มภาระจนเกินสมควรต่อผู้มีหน้าที่แจ้งการประชุม

ดังนั้น แม้บทบัญญัติมาตรา ๑๐ จำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุม โดยสงบและปราศจากอาวุธของบุคคลอยู่บ้าง แต่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔

สำหรับข้อโต้แย้งที่ว่าพระราชบัญญัติการประชุมสมาคมฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๑๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ หรือไม่ เห็นว่า การที่มาตรา ๑๔ กำหนดลักษณะการประชุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งรวมถึงการประชุมสาธารณะที่ไม่แจ้งการประชุมตามมาตรา ๑๐ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เจ้าพนักงานดูแลการประชุมสาธารณะสามารถดำเนินการตามมาตรา ๒๑ โดยการประกาศให้ผู้ชุมนุมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา ๑๔ เลิกการประชุมภายในระยะเวลาที่กำหนด หากผู้ชุมนุมไม่ปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว ให้เจ้าพนักงานดูแลการประชุมสาธารณะร้องขอต่อศาลแพ่งหรือศาลจังหวัดที่มีเขตอำนาจเหนือสถานที่ที่มีการชุมนุมสาธารณะเพื่อมีคำสั่งให้ผู้ชุมนุมเลิกการประชุมสมาคมฯ บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ดังกล่าวมีความมุ่งหมายกำหนดลักษณะของการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการตามกฎหมายในการดูแลความสงบและความปลอดภัยของการชุมนุม ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพของมาตรการต่าง ๆ ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของบ้านเมือง นอกจากนี้ การที่ผู้จัดการชุมนุมไม่แจ้งการประชุม ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไม่สามารถจะเริ่มดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจที่กฎหมายกำหนดไว้ในการคุ้มครองความสงบของประชาชน ไม่สามารถประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เกิดจากการชุมนุม รวมถึงเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องใช้เวลาเพียงพอที่จะดำเนินการวางแผนหรือเตรียมความพร้อมเพื่อไม่ให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อนเสียหายจนยากต่อการแก้ไขเยียวยาในภายหลัง การชุมนุมสาธารณะที่จัดขึ้นโดยปราศจากการรับรู้ของเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจก่อให้เกิดความไม่สะดวกแก่ประชาชนหรืออาจทำให้ผู้ชุมนุมได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากความไม่ปลอดภัยที่อาจเกิดขึ้น จึงมีความจำเป็นที่ต้องกำหนดให้การชุมนุมสาธารณะที่ไม่แจ้งการประชุมตามมาตรา ๑๐ เป็นการชุมนุมสาธารณะที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แม้บทบัญญัติมาตรา ๑๔ ในส่วนที่เกี่ยวกับการแจ้งการประชุมสมาคมฯตามมาตรา ๑๐ จำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธอยู่บ้าง แต่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔

ส่วนข้อโต้แย้งที่ว่า พระราชบัญญัติการประชุมสมาคมฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๒๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔ หรือไม่ เห็นว่า การที่มาตรา ๒๘ กำหนดบทลงโทษทาง

อาญาซึ่งรวมถึงกรณีการจัดการชุมนุมโดยไม่แจ้งตามมาตรา ๑๐ ให้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการลงโทษผู้กระทำความผิดทางอาญา โดยโทษปรับสำหรับผู้กระทำความผิด เป็นมาตรการเพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนและคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่นรวมถึงผู้ชุมนุมด้วย การกำหนดโทษปรับดังกล่าวเป็นมาตรการลงโทษที่พอเหมาะพอควรแก่กรณีสำหรับการกระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรง ส่วนการที่ไม่กำหนดระวางโทษขั้นต่ำไว้ ทำให้ศาลสามารถใช้ดุลพินิจในการกำหนดโทษได้ตามความเหมาะสมแก่พฤติการณ์แต่ละคดี อัตราโทษดังกล่าวได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด แม้บทบัญญัติมาตรา ๒๘ ในส่วนการลงโทษผู้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ จำกัดเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและเสรีภาพในการชุมนุม โดยสงบและปราศจากอาวุธอยู่บ้าง แต่เป็นไปตามเงื่อนไขของรัฐธรรมนูญ ไม่ขัดต่อหลักนิติธรรม ไม่เพิ่มภาระหรือจำกัดเสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ และไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ทั้งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการชุมนุมสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๔ บทนิยามคำว่า “การชุมนุมสาธารณะ” มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๒๘ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๔ และมาตรา ๔๔

นายวรวิทย์ กังคศิเทียม
ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายปัญญา อุดชาชน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดม สิทธิวิรัชธรรม
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายวิรุพท์ แสงเทียน
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจิรนิติ หะวานนท์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายนภดล เทพพิทักษ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(ราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๘ ตอนที่ ๕๑ ก หน้า ๒๖ วันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔)

เรื่อง ยักยอก, ผิดสัญญาทางแพ่ง, การเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหาย

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๓๓๑/๒๕๖๒

(พนักงานอัยการจังหวัดแม่สอด โจทก์ นางสาว ว. โจทก์ร่วม นาง ก. จำเลย)

อาญา ยักยอก (ม.๓๕๑๒)

วิธีพิจารณาความอาญา การเรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหาย (ม.๔๓)

โจทก์ร่วมมอบทัณฑ์โทษให้จำเลยไปขายโดยกำหนดราคาขั้นต่ำไว้ จำเลยจะขายในราคาที่สูงกว่าก็ได้ จำเลยเพียงแต่มีหน้าที่นำเงินตามราคาที่โจทก์ร่วมกำหนดไว้มาชำระคืนให้แก่โจทก์ร่วมเท่านั้น ลักษณะเช่นนี้ จำเลยย่อมมีสิทธิขายทัณฑ์โทษอย่างเป็นทางการของตนเอง หากใช้เป็นตัวแทนไปขายในนามของโจทก์ไม่ แม้จะมี ข้อตกลงให้ค่าตอบแทนแก่จำเลยในอัตราร้อยละ ๓ ของเงินที่ขายทัณฑ์โทษได้ ก็ไม่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่าง โจทก์ร่วมกับจำเลยเปลี่ยนแปลงไป เมื่อจำเลยขายทัณฑ์โทษได้แล้วไม่ส่งเงินให้แก่โจทก์ร่วมจนครบถ้วน ถือได้ว่า จำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาทางแพ่งต่อโจทก์ร่วมเท่านั้น การกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานยักยอกทรัพย์สิน เมื่อพนักงานอัยการเป็นโจทก์ฟ้องจำเลยในความผิดฐานยักยอกเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ของโจทก์ร่วม และขอให้จำเลยคืนเงินดังกล่าวแก่โจทก์ร่วมด้วยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๓ ดังนี้ แม้จำเลยไม่ได้กระทำความผิดฐานยักยอก แต่จำเลยรับว่าต้องคืนเงินดังกล่าวให้แก่โจทก์ร่วม ศาลย่อมมี อำนาจพิพากษาให้จำเลยคืนเงินดังกล่าวให้แก่โจทก์ร่วมตามที่พนักงานอัยการโจทก์ขอได้ หากจำต้องให้ โจทก์ร่วมไปฟ้องเรียกเงินดังกล่าวจากจำเลยเป็นคดีแพ่งอีกไม่

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๑ และให้จำเลยคืนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหาย

จำเลยให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา นางสาว ว. ผู้เสียหายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๑ วรรคแรก จำคุก ๑ ปี และให้จำเลยคืนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์ร่วม

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

โจทก์และโจทก์ร่วมฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงที่คู่ความมิได้โต้เถียงกันในชั้นฎีการับฟังเป็นยุติว่า เมื่อวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๑ จำเลยทำบันทึการยืมทัณฑ์โทษไซ้หนู ขนาด ๓๙ กะรัต ๑ เม็ด ราคา ๒๕๐,๐๐๐ บาท ทัณฑ์โทษยาว ๒ เม็ด ราคา ๕๕๐,๐๐๐ บาท ทัณฑ์โทษกึ่งซี่งรูปสี่เหลี่ยม ๑ เม็ด ราคา ๑๘๐,๐๐๐ บาท จากโจทก์ร่วมไปขายเป็นเงิน

๙๔๐,๐๐๐ บาท ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จำเลยโอนเงินชำระราคาทับทิมให้แก่โจทก์ร่วม ๒๐๐,๐๐๐ บาท และวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ จำเลยโอนเงินชำระราคาทับทิมให้แก่โจทก์ร่วมอีก ๒๐๐,๐๐๐ บาท จากนั้นจำเลยนำเช็คธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สาขาประจักษ์ศิลปาคม ๑ จำนวน ๒ ฉบับ ฉบับแรก ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ สั่งจ่ายเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และฉบับที่สอง ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ สั่งจ่ายเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งลูกค้าจำเลยนำมาชำระหนี้แก่จำเลย ส่งมอบให้แก่โจทก์ร่วม แต่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงิน จากนั้นจำเลยจึงสั่งจ่ายเช็คธนาคารกสิกรไทย ๕ ฉบับ ฉบับละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่โจทก์ร่วม ฉบับแรกสั่งจ่ายวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๑ ฉบับที่สองวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๑ ฉบับที่สามวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ฉบับที่สี่วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๑ และฉบับที่ห้าวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ แต่ธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินทั้งห้าฉบับเช่นกัน ต่อมาวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๑ โจทก์ร่วมเข้าร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแม่สอดให้ดำเนินคดีแก่จำเลยในข้อหาภัยยกยอกทรัพย์

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมว่า จำเลยกระทำความผิดฐานยกยอกตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นหรือไม่ เห็นว่า ตามบันทึกการเยี่ยมเอกสารหมาย จ.๑ ซึ่งระบุจำเลยเยี่ยมทับทิมไปจากโจทก์ร่วมนั้น มีการระบุงราคาทับทิมแต่ละรายการไว้อย่างชัดเจน แม้โจทก์ร่วมจะเบิกความว่า การที่จำเลยนำทับทิมดังกล่าวไปขายนั้น หากลูกค้าต่อรองราคาจำเลยต้องแจ้งโจทก์ร่วมก่อน แต่โจทก์ร่วมกลับเบิกความตอบนายจำเลยถามค้านรับว่า จำเลยเคยรับพลอยจากโจทก์ร่วมไปขายซึ่งมีการทำบันทึกการเยี่ยมเช่นเดียวกับบันทึกการเยี่ยมเอกสารหมาย จ.๑ โดยโจทก์ร่วมมีความประสงค์จะได้รับเงินตามที่ระบุไว้ในบันทึกการเยี่ยมเอกสารหมาย จ.๑ เท่านั้น จำเลยจะนำทับทิมดังกล่าวไปขายแก่ผู้ใดและขายในราคาเท่าใด โจทก์ร่วมไม่สนใจและไม่รับรู้ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้ว่า โจทก์ร่วมมอบทับทิมให้แก่จำเลยเพื่อให้จำเลยนำไปขาย โดยโจทก์ร่วมกำหนดราคาขั้นต่ำไว้ จำเลยจะขายในราคาที่สูงกว่าก็ได้ จำเลยเพียงแต่มีหน้าที่ต้องนำเงินตามราคาที่โจทก์ร่วมกำหนดไว้มาชำระคืนให้แก่โจทก์ร่วมเท่านั้น ลักษณะเช่นนี้จำเลยย่อมมีสิทธิขายทับทิมอย่างเป็นทางการของตนเอง หากใช้เป็นตัวแทนไปขายในนามของโจทก์ร่วมไม่ แม้จะมีข้อตกลงให้ค่าตอบแทนแก่จำเลยในอัตราร้อยละ ๓ ของเงินที่ขายทับทิมได้ ก็ไม่ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างโจทก์ร่วมกับจำเลยเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับข้อเท็จจริงได้ความว่า โจทก์ร่วมยอมรับชำระหนี้บางส่วนจากจำเลย ตามพฤติการณ์ของโจทก์ร่วมแสดงให้เห็นว่า โจทก์ร่วมประสงค์จะได้รับเงินที่ได้จากการขายทับทิมคืนเท่านั้น การที่จำเลยไม่ส่งมอบคืนเงินให้แก่โจทก์ร่วมจนครบถ้วนเช่นนี้ ถือได้ว่าจำเลยเป็นฝ่ายผิดสัญญาทางแพ่งต่อโจทก์ร่วมเท่านั้น การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดฐานยกยอกทรัพย์ตามฟ้องโจทก์ จึงไม่จำต้องวินิจฉัยพยานหลักฐานจำเลย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๖ วินิจฉัยว่าการกระทำของจำเลยไม่เป็นความผิดฐานยกยอกนั้นชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์และโจทก์ร่วมฟังไม่ขึ้น

สำหรับคำขอให้จำเลยคืนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ที่ยังไม่ได้คืนแก่โจทก์ร่วมนั้น เห็นว่า ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๔๓ คดียกยก ถ้าผู้เสียหายมีสิทธิที่จะเรียกร้องทรัพย์สินหรือราคาที่สูงสูญเสียไปเนื่องจากการกระทำผิดคดี เมื่อพนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีก็ให้เรียกทรัพย์สินหรือราคาแทนผู้เสียหายได้ ดังนั้น คดีนี้เมื่อพนักงานอัยการได้เป็นโจทก์ฟ้องจำเลยในความผิดฐานยกยอกเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ของโจทก์ร่วม และขอให้จำเลยคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้โจทก์ร่วมด้วยแล้ว แม้จำเลยไม่ได้กระทำความผิดฐานยกยอก แต่เมื่อจำเลยรับว่าต้องคืนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่โจทก์ร่วมแล้ว ศาลฎีกาย่อมมีอำนาจพิพากษาให้จำเลยคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่โจทก์ร่วมตามที่พนักงานอัยการโจทก์ขอได้ หากจำต้องให้โจทก์ร่วมไปฟ้องเรียกเงินจำนวนดังกล่าวจากจำเลยเป็นคดีแพ่งอีกไม่

พิพากษาแก่เป็นว่า ให้จำเลยคืนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท แก่โจทก์ร่วม นอกจากนี้ก็ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๖

(ปกรณ์ วงศาโรจน์ ประทีป อ่าววิจิตรกุล เอกศักดิ์ อันตรปกรณ์)

เรื่อง การชี้ตัวผู้ต้องหา

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๓๕๔/๒๕๖๓

(พนักงานอัยการจังหวัดสงขลา โจทก์ นาย จ. จำเลย)

วิธีพิจารณาความอาญา การรวบรวมพยานหลักฐาน (ม.๑๓๑)
การชี้ตัวผู้ต้องหา (ม.๑๓๓ วรรคห้า)
ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้จำเลย (ม.๒๒๓ วรรคสอง)

ตามภาพสเกตช์คนร้ายเป็นภาพของคนวัยหนุ่มซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้เสียหายบอกพันตำรวจโท ธ. ว่าคนร้ายเป็นชายฉกรรจ์ แต่ภาพของจำเลยขณะถ่ายภาพขอมีบัตรประชาชนอายุ ๕๑ ปี เป็นวัยกลางคนค่อนข้างแก่ทางชรามีลักษณะต่างวัยกันมาก นอกจากนั้นผู้เสียหายก็เปิดความตอบคำถามด้านด้วยว่า ในการชี้ภาพนั้นใช้เวลาหลายชั่วโมง ซึ่งเป็นเรื่องที่ผิดปกติ หากผู้เสียหายสามารถจดจำคนร้ายได้ชัดเจนและสามารถยืนยันได้อย่างแน่นอนจริง พยานหลักฐานโจทก์มีลักษณะขัดแย้งกันและเป็นพิรุธในหลายจุด เมื่อประมวลวิเคราะห์เข้าด้วยกันแล้ว ยังไม่มีน้ำหนักมั่นคงพอและเป็นที่ยสงสัยตามสมควรว่าจำเลยเป็นคนร้ายหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๓ วรรคสอง

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๓, ๙๑, ๓๐๙, ๓๑๓ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔, ๖๓, ๖๔ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔, ๖, ๙, ๑๐, ๑๓, ๕๒ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ และนับโทษจำเลยคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๙๙ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม.๔๑/๒๕๖๐ ของศาลอาญา

จำเลยให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวเกี่ยวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ระหว่างพิจารณาโจทก์ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย ๑๒๖,๙๐๐ บาท จำเลยให้การคดีส่วนแบ่งขอให้ยกคำร้อง

ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง และยกคำร้องขอเรียกค่าสินไหมทดแทน

โจทก์อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐๙ วรรคสอง (เดิม), ๓๑๓ (๒) (๓) วรรคหนึ่ง (เดิม) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ (๑) (เดิม), ๙ วรรคหนึ่ง, ๑๐ วรรคหนึ่ง, ๕๒ วรรคหนึ่ง (เดิม) พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๖๓ วรรคหนึ่ง, ๖๔ วรรคหนึ่ง การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ความผิดฐานร่วมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปโดยมีอาวุธและใช้กำลังประทุษร้ายข่มขู่ผู้อื่นให้กระทำการใด ไม่กระทำการใด หรือจ่ายอมต่อสิ่งใดโดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ จนผู้ถูกข่มขู่ต้องกระทำการนั้น หรือจ่ายอมต่อสิ่งนั้น ฐานร่วมกันใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่ ฐานร่วมกันค้ามนุษย์โดยได้กระทำร่วมกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้ายหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่น

เพื่อให้ได้มาซึ่งค่าไถ่ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๒๐ ปี
ฐานสมคบตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ จำคุก ๒ ปี ฐานร่วมกันนำหรือพา
คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยฝ่าฝืนกฎหมาย จำคุก ๓ ปี ฐานร่วมกันให้คนต่างด้าวเข้าพักอาศัยหรือ
กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อให้คนต่างด้าวพ้นจากการจับกุม จำคุก ๑ ปี รวมจำคุก ๒๖ ปี ให้นำโทษจำเลย
ต่อจากโทษจำคุกของจำเลยที่ ๙๙ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ คม.๔๑/๒๕๖๐ ของศาลอาญา ให้จำเลยชดใช้
ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเป็นเงิน ๑๒๖,๙๐๐ บาท ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ
นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า นายมุฮัมหมัด ผู้เสียหายเป็นคนต่างด้าวเชื้อชาติ
โรฮีนจา สัญชาติเมียนมา เกิดที่รัฐยะไข่ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ขณะอายุ ๑๐ ปี ได้ย้ายไปอยู่ที่รัฐชิตกัม
หรือมอลดีตันด์ สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ เมื่อวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ พันตำรวจโท ธนูศิลป์
กับพวก จับกุมนายอนัส จำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๖๕๖/๒๕๕๔ ของศาลชั้นต้น ขณะขับรถกระบะ
หมายเลขทะเบียน บค 7557 สตุล มีนางมยุรี และผู้เสียหายนั่งอยู่ในรถด้วย พร้อมยึดรถกระบะคันดังกล่าว
และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๒ เครื่อง เป็นของกลาง

มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า จำเลยกระทำความผิดตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาหรือไม่ เห็นว่า โจทก์
นำสืบความเป็นมาเกี่ยวกับคดีนี้ว่าเริ่มจากการที่มีผู้นำตัวผู้เสียหายและกลุ่มชาวโรฮีนจาที่ต้องการไปทำงานที่
ประเทศมาเลเซียไปควบคุมไว้และเรียกเงินตอบแทนจากญาติเป็นค่าไถ่ โดยกรณีของผู้เสียหายสามารถไถ่ตัว
มาได้และเจ้าพนักงานตำรวจจับผู้ที่เกี่ยวข้องได้จึงมีการขยายผลเกี่ยวกับคนที่ควบคุมตัวผู้เสียหาย ผู้เสียหาย
ยืนยันว่าจำเลยเป็นหนึ่งในคนร้ายที่ควบคุมตัวผู้เสียหายก่อนได้รับอิสรภาพ เจ้าพนักงานตำรวจจึงจับจำเลย
ซึ่งข้อเท็จจริงในส่วนนี้ได้ความจากพันตำรวจโท ธนูศิลป์ ซึ่งทำการสืบสวนเกี่ยวกับขบวนการค้ามนุษย์ว่า
ได้นำผู้เสียหายไปชี้ที่เกิดเหตุบริเวณที่ถูกกักขัง พบของบรรจุน้ำยาโรครัดที่มีอักษรเลือนรางเฉพาะในส่วน
นามสกุลระบุว่า “โต๊ะดิน” ตรวจสอบเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้วพบว่า มีแต่นามสกุล “โต๊ะดิน” จึงมีการตรวจสอบจาก
นายทะเบียนราษฎร พบจำนวน ๑,๐๐๐ คน จำกัดเฉพาะในตำบลเกาะปูกู อำเภอเมืองสตุล จังหวัดสตุล เหลือ
๒๐๐ คน เมื่อคัดแยกเป็นเฉพาะชายฉกรรจ์ตามคำบอกเล่าของผู้เสียหายได้จำนวน ๖๐ คน แล้วจึงพิมพ์ภาพ
ออกมาให้ผู้เสียหายชี้ภาพ ในขณะนั้นผู้เสียหายเบิกความยืนยันว่า จากกลุ่มคนร้ายที่ควบคุมตัวได้ โดยเป็นชาว
โรฮีนจา ๘ คน และชาวไทย ๘ คน จำเลยเป็นคนถือปืนยาวควบคุม แต่เมื่อมีการสอบคำให้การผู้เสียหายโดย
ร้อยตำรวจเอก ศตวรรษ ก็ไม่มีการระบุชัดเจนเกี่ยวกับรายละเอียดของคนร้าย คงมีรายละเอียดแต่เพียงว่า
คนควบคุมใช้อาวุธปืนเป็นอาวุธประจำกาย เมื่อมีการสอบสวนครั้งต่อมาโดยพันตำรวจโท ชำนาญ จึงมีการระบุ
เกี่ยวกับคนร้ายที่เป็นคนไทย แต่ผู้เสียหายก็ให้การไว้ว่าไม่สามารถบอกตำหนิรูปพรรณได้ เพียงแต่กล่าวว่า
หากพบเห็นอีกครั้ง สามารถจำได้ ในขณะที่สามารถบอกตำหนิรูปพรรณคนร้ายที่เป็นชาวโรฮีนจาได้ กรณีจึงไม่เป็น
ที่แน่นอนว่าเบาะแสที่มาของคนร้ายที่มีจำเลยรวมอยู่ด้วยนั้นเป็นผลมาจากการประมวลหาข้อเท็จจริงของ
พันตำรวจโท ธนูศิลป์ ดังที่กล่าวมา หรือมาจากข้อเท็จจริงในส่วนของผู้เสียหาย หากมีการจดจำคนร้ายได้แน่นอน
ชัดเจน พันตำรวจโท ธนูศิลป์ คงใช้เป็นข้อมูลในการสืบหาตัวคนร้ายหรือกำหนดขอบเขตเป้าหมายให้แคบลงกว่า
การสืบสวนจากเบาะแสของบรรจุน้ำยาดังกล่าว การสังเกตสภาพคนร้ายก็กระทำเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓
ก่อนการชี้ภาพเพียง ๑ วัน ทั้ง ๆ ที่ข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการได้ตัวผู้เสียหายมาแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม

๒๕๕๗/ ในการชี้ภาพผู้เสียหายก็เปิดความยืนยันว่าเป็นภาพจำเลย แต่ก็ปรากฏว่ามีลักษณะต่างวัยกันมาก โดยตามภาพสเกตช์เป็นภาพของคนวัยหนุ่มซึ่งสอดคล้องกับที่ผู้เสียหายบอกพันตำรวจโท ธนุศิลป์ ว่าคนร้ายเป็นชายฉกรรจ์ แต่ภาพของจำเลยเป็นวัยกลางคน ค่อนข้างแก่ชรา โดยขณะถ่ายภาพขอมีบัตรประชาชนอายุ ๕๑ ปี นอกจากนี้ผู้เสียหายก็เปิดความตอบคำถามค้านด้วยว่า ในการชี้ภาพนั้นใช้เวลาหลายชั่วโมง ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ไม่ผิดปกติหากสามารถจดจำคนร้ายได้ชัดเจนและสามารถยืนยันได้อย่างแน่นอน พยานหลักฐานโจทก์มีลักษณะขัดแย้งกันและเป็นพิรุธในหลายจุด เมื่อประมวลวิเคราะห์เข้าด้วยกันแล้ว กรณียังไม่พยานหลักฐานพอและเป็นที่ยังสงสัยตามสมควรว่าจำเลยเป็นคนร้ายในคดีนี้หรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยให้แก่จำเลย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดคดีใช้ค่าสินไหมทดแทนตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษา ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาของจำเลยฟังขึ้น

พิพากษากลับให้ยกฟ้อง และยกคำร้องขอเรียกค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมในส่วนแบ่งทั้งสามศาลให้เป็นพับ

(สุพิศ ปราณีตพลกรัง ประสิทธิ์ เจริญถาวรโกคา อนันต์ เสนอคุ้ม)

เรื่อง การกระทำชำเราเด็กซึ่งมิใช่สามีหรือภริยาของตน, การยกปัญหาข้อเท็จจริงขึ้นว่ากันโดยชอบ
ในศาลล่าง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๔๐/๒๕๖๓

(พนักงานอัยการจังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ นาย ป. จำเลย)

แพ่งและพาณิชย์	การสมรส	(ม.๑๔๕๗)
อาญา	กระทำชำเราเด็ก	(ม.๒๓๗/๓)
	พรากรเด็ก	(ม.๓๑๑๓)
วิธีพิจารณาคความแพ่ง	วิธีการอุทธรณ์	(ม.๒๒๕ วรรคหนึ่ง)
	ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์มาใช้ในชั้นฎีกา	(ม.๒๕๒)
วิธีพิจารณาคความอาญา	ให้นำบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความแพ่งมาใช้บังคับ	(ม.๑๕)
	วิธีการอุทธรณ์	(ม.๑๙๕)
	ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์มาใช้ในชั้นฎีกา	(ม.๒๒๕)

คำว่า “ซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน” ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗/๓ วรรคแรก หมายถึง การเป็นภริยาหรือสามีกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งต้องเป็นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๔๕๗ ที่บัญญัติว่า “การสมรสตามประมวลกฎหมายนี้จะมีได้เฉพาะเมื่อได้จดทะเบียนแล้วเท่านั้น” เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายที่ ๑ และจำเลยได้จดทะเบียนสมรสกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้เสียหายที่ ๑ และจำเลยจึงยังมีใช้ภริยาหรือสามีกัน

จำเลยฎีกาว่า เมื่อผู้เสียหายที่ ๑ ยินยอมไปกับจำเลย จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานพรากรเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๑ วรรคสาม นั้น เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายที่จำเลยเพียงยกขึ้นอ้างในชั้นฎีกา มิได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง และไม่เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยที่จะยกขึ้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง จึงต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๒๕ ส่วนที่จำเลยฎีกาว่าแม้จำเลยให้การรับสารภาพ แต่โจทก์มิได้นำพยานหลักฐานมาสืบประกอบให้ได้ความชัดว่า จำเลยสอดใส่อวัยวะเพศของจำเลยเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๑ หรือผู้เสียหายที่ ๑ เป็นผู้ใช้อวัยวะเพศของจำเลยสอดใส่กระทำกับอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๑ เองนั้น จำเลยมิได้นำสืบต่อสู้ในศาลชั้นต้น ทั้งมิได้อุทธรณ์ในประเด็นดังกล่าว จำเลยเพียงยกข้อเท็จจริงนี้ขึ้นต่อสู้ในชั้นฎีกา จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง ทั้งยังไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัย ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง และ ๒๕๒ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาคความอาญา มาตรา ๑๕

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑, ๒๓๗/๓, ๒๔๓ ทวิ,
๓๑๑

จำเลยให้การรับสารภาพ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗/๓ วรรคหนึ่งและ

วรรคสาม, ๒๔๓ ทวิ วรรคสอง (เดิม), ๒๔๓ ทวิ วรรคสอง, ๓๑๑๗ วรรคสาม (เดิม), ๓๑๑๗ วรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ขณะกระทำความผิดจำเลยมีอายุ ๑๔ ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๖ฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร จำคุกกระทงละ ๒ ปี ๖ เดือน รวม ๓ กระทง เป็นจำคุก ๖ ปี ๑๘ เดือน ฐานพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจาร กับฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยเด็กนั้นยินยอม เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยเด็กนั้นยินยอม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกกระทงละ ๓ ปี ๖ เดือน รวม ๓ กระทง เป็นจำคุก ๙ ปี ๑๘ เดือน ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีซึ่งมิใช่ภริยาตนโดยเด็กนั้นยินยอมอีก ๑ กระทง จำคุก ๓ ปี ๖ เดือน และฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาของตนโดยเด็กนั้นยินยอม ๒ กระทง จำคุกกระทงละ ๒ ปี เป็นจำคุก ๔ ปี รวมโทษทุกกระทงแล้วเป็นจำคุก ๒๒ ปี ๔๒ เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๑๑ ปี ๒๑ เดือน ข้อหาอื่นให้ยก

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดข้อหาพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจารตามฟ้อง ข้อ ๑.๕ และความผิดข้อหาพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารตามฟ้อง ข้อ ๑.๖ นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โดยคงให้ลงโทษจำเลยตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นคือฐานพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจารตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๑๗ วรรคสาม ๒ กระทง เมื่อลดมาตราส่วนโทษกระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๖ และลดโทษให้อีกกระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงจำคุกกระทงละ ๑ ปี ๓ เดือน รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๒ ปี ๖ เดือน ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคสาม ๔ กระทง ลดมาตราส่วนโทษกระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๖ และลดโทษให้อีกกระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงจำคุกกระทงละ ๑ ปี ๙ เดือน รวม ๔ กระทง เป็นจำคุก ๔ ปี ๓๖ เดือน ฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่ง ๒ กระทง ลดมาตราส่วนโทษกระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๖ และลดโทษอีกกระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงจำคุกกระทงละ ๑ ปี รวม ๒ กระทง เป็นจำคุก ๒ ปี รวมโทษทุกกระทงแล้วเป็นจำคุก ๘ ปี ๔๒ เดือน

จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เด็กหญิง ช. ผู้เสียหายที่ ๑ ขณะเกิดเหตุตามฟ้อง ในวันที่ ๑๓ และ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ และวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายที่ ๑ มีอายุ ๑๒ ปีเศษ และขณะเกิดเหตุตามฟ้อง ในวันที่ ๘ และ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ผู้เสียหายที่ ๑ มีอายุ ๑๓ ปีเศษ ขณะเกิดเหตุผู้เสียหายที่ ๑ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ อยู่ในความปกครองดูแลของ

ผู้เสียหายที่ ๒ ซึ่งเป็นบ้่า ก่อนเกิดเหตุประมาณ ๒ เดือน ผู้เสียหายที่ ๑ รู้จักและชอบพอกับจำเลย ต่อมาวันที่ ๑๓ และ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐ เวลากลางวัน จำเลยติดต่อบุคคลหมายกับผู้เสียหายที่ ๑ ทางแอปพลิเคชันไลน์ในโทรศัพท์เคลื่อนที่ และขั้บรถจักรยานยนต์ไปรับผู้เสียหายที่ ๑ ที่หน้าโรงเรียน และในซอยข้างบ้านผู้เสียหายที่ ๒ ตามลำดับ จากนั้นจำเลยขั้บรถพาผู้เสียหายที่ ๑ ไปที่คอนโดมิเนียม และพาผู้เสียหายที่ ๑ ขึ้นไปที่ห้องพักของจำเลย แล้วจำเลยกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๑ โดยผู้เสียหายที่ ๑ ยินยอมทั้ง ๒ วัน รวม ๒ ครั้ง หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๖๐ วันที่ ๔, ๘ และ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำเลยกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๑ โดยผู้เสียหายที่ ๑ ยินยอมอีก ๔ ครั้ง โดยในวันที่ ๔, ๘ และ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐ จำเลยไปพบผู้เสียหายที่ ๑ ที่บ้านของผู้เสียหายที่ ๒ และกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๑ ในห้องนอนของผู้เสียหายที่ ๑ ภายในบ้านของผู้เสียหายที่ ๒ สำหรับความผิดข้อหาพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจารตามฟ้องข้อ ๑.๗ และ ๑.๗ กับความผิดข้อหาพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารตามฟ้องข้อ ๑.๘ และ ๑.๑๐ ซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์ไม่อุทธรณ์ ความผิดดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น และความผิดข้อหาพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจารตามฟ้องข้อ ๑.๕ และความผิดข้อหาพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารตามฟ้องข้อ ๑.๖ ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษายกฟ้อง โจทก์ไม่ฎีกา ความผิดดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ส่วนความผิดข้อหาพาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเพื่อการอนาจารตามฟ้องข้อ ๑.๒ และ ๑.๔ นั้น ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ยังคงพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คู่ความมิได้ฎีกา ความผิดข้อหาดังกล่าวจึงเป็นอันยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑

คดีนี้มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการแรกว่า จำเลยมีความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคแรก ตามฟ้องข้อ ๑.๑๐ และ ๑.๑๑ และฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคสาม ตามฟ้องข้อ ๑.๔, ๑.๖ และ ๑.๘ หรือไม่ เห็นว่า คำว่า “ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตน” ตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคแรก หมายถึงการเป็นภริยาหรือสามีกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งต้องเป็นไปตามบทบัญญัติของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๕ ครอบครัว ลักษณะ ๑ เรื่อง การสมรส ซึ่งตามมาตรา ๑๔๕๗ บัญญัติว่า “การสมรสตามประมวลกฎหมายนี้จะมีได้เฉพาะเมื่อได้จดทะเบียนแล้วเท่านั้น” เมื่อไม่ปรากฏว่าผู้เสียหายที่ ๑ และจำเลยได้จดทะเบียนสมรสกันโดยชอบด้วยกฎหมาย ผู้เสียหายที่ ๑ และจำเลยจึงยังมีใช้ภริยาหรือสามีตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว จำเลยกระทำชำเราผู้เสียหายที่ ๑ ในขณะที่ผู้เสียหายที่ ๑ อายุไม่เกินสิบสามปี และในขณะที่ผู้เสียหายที่ ๑ อายุเกินสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี จึงเป็นความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตน และฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคแรกและวรรคสาม ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยฎีกาในทำนองว่าประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ มิได้บัญญัติสาระสำคัญของการพรากรที่ว่าแม่เด็กนั้นจะยินยอมหรือสมัครใจผู้นั้นก็มีความผิดไว้โดยแจ้ชัด เทียบเคียงกับประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๘ ที่ได้บัญญัติสาระสำคัญไว้ด้วยว่า “โดยผู้เยาว์นั้นไม่เต็มใจไปด้วย” เมื่อผู้เสียหายที่ ๑ ยินยอม จำเลยจึงไม่มีความผิดฐานพรากรเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากผู้ปกครองหรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ วรรคสาม ตามฟ้องข้อ ๑.๑ และ ๑.๓ นั้น เป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมายที่จำเลยเพ็งยกขึ้นอ้าง

ในชั้นฎีกา มิได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๒๒๕ ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัยให้ และที่จำเลยฎีกาท่านองว่า แม้จำเลยให้การรับสารภาพ แต่โจทก์มิได้นำพยานหลักฐานมาสืบประกอบให้ได้ความชัดว่า จำเลยสอดใส่อวัยวะเพศของจำเลยเข้าไปในอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๑ หรือผู้เสียหายที่ ๑ เป็นผู้ใช้อวัยวะเพศของจำเลยสอดใส่ กระทำกับอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๑ เอง การกระทำของจำเลยจึงมิใช่การกระทำซ้ำเราตามความหมายของประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๓๗ วรรคสอง อันจะเป็นความผิดตามฟ้องข้อ ๑.๔, ๑.๖, ๑.๘, ๑.๑๐ และ ๑.๑๑ นั้น โจทก์ก็มีผู้เสียหายที่ ๑ เป็นพยานเบิกความยืนยันว่า ผู้เสียหายที่ ๑ และจำเลยมีเพศสัมพันธ์กัน โดยจำเลยใช้อวัยวะเพศของจำเลยสอดใส่ในอวัยวะเพศของผู้เสียหายที่ ๑ ในขณะที่กำลังมีเพศสัมพันธ์กันนั้น จำเลยให้การรับสารภาพ และมีได้นำสืบต่อผู้ซึ่งมิได้อุทธรณ์ในประเด็นดังกล่าว จำเลยเพิกยกข้อเท็จจริงขึ้นต่อสู้ในชั้นฎีกา จึงเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงที่มีได้ยกขึ้นว่ากันมาแล้วโดยชอบในศาลล่างทั้งสอง ทั้งยังไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยด้วย ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง และ ๒๕๒ ที่แก้ไขใหม่ ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕ ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัยให้

มีปัญหาคือต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยประการสุดท้ายว่า มีเหตุสมควรรอกการลงโทษจำคุกให้แก่จำเลยหรือไม่ เห็นว่า ขณะเกิดเหตุจำเลยมีอายุ ๑๘ ปีเศษ อยู่ในวัยที่โตพอที่จะรู้ผิดชอบชั่วดีแล้ว ได้กระทำซ้ำเราผู้เสียหายที่ ๑ หลายครั้ง ในขณะที่ผู้เสียหายที่ ๑ เป็นนักเรียนมีอายุเพียง ๑๒ ปี ถึง ๑๓ ปีเศษ อยู่ในวัยที่อ่อนเยาว์ขาดความยับยั้งชั่งใจ โดยจำเลยมิได้ตั้งใจจะอยู่กินหรือยกย่องผู้เสียหายที่ ๑ เป็นภริยา แต่เป็นการกระทำเพื่อสนองความใคร่ของตนเอง สร้างความเสื่อมเสียติดตัวให้แก่ผู้เสียหายที่ ๑ ทั้งยังมีผลกระทบต่อการใช้ชีวิตต่อไปในสังคมภายนอกด้วย เป็นการขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน พฤติการณ์แห่งคดีถือได้ว่าเป็นเรื่องร้ายแรง แม้จำเลยจะชดใช้เงินเพื่อบรรเทาผลร้ายแก่ผู้เสียหายทั้งสอง และผู้เสียหายทั้งสองแถลงไม่ติดใจเอาความแก่จำเลย และจำเลยมีภาระเลี้ยงดูบุคคลในครอบครัวก็ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรอกการลงโทษให้แก่จำเลย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๑ พิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยโดยไม่รอกการลงโทษมานั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทุกข้อฟังไม่ขึ้น

พิพากษายืน

(นิรัตน์ จันทพัฒน์ สมเกียรติ ตั้งสกุล ลันติ วงศ์รัตนานนท์)

คอรัปชั่น
คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๖๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากร ในทะเบียนประวัติอาชญากร
ของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ ถึง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้ลบทำลาย คัดแยก และห้ามใช้ข้อมูลประวัติอาชญากร

กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๒.๓๔/๐๘๑๔ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึง ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ได้ตรวจสอบประวัติผู้ที่ใช้ชื่อ ชื่อสกุล นาย ก. พบมีประวัติต้องหาคดีอาญา จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

คดีอาญาที่ ๑๗๕๖/๒๕๕๘ ข้อหา ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (น้ำกระท่อม) ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ปรากฏผลคดี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชุมพรได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๓/๒๕๕๘ สั่งยุติคดีและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งรายการประวัติดังกล่าวอยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ ข้อ ๑ ในมติที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เรียบร้อยแล้ว

คดีอาญาที่ ๖๖๑/๒๕๖๐ ข้อหา ขับรถเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ปรากฏผลคดี ศาลจังหวัดชุมพรได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๕๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๒๕/๒๕๖๐ จำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งคดีดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์

การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ และกองทะเบียนประวัติอาชญากร ได้บันทึกผลคดีถึงที่สุดไว้ในสารบบเรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๔ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการปฏิเสธการลบข้อมูลประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอให้กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลบทำลาย คัดแยก และห้ามใช้ข้อมูลประวัติอาชญากร จากกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ โดยให้เหตุผลว่า ทะเบียนประวัติอาชญากรเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเป็นผู้เก็บรักษา ซึ่งใช้ทะเบียนประวัติอาชญากรในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เช่น การเพิ่มโทษ บวกโทษ เป็นต้น เมื่อเหตุแห่งการเพิ่มโทษ บวกโทษได้พ้นระยะเวลาแล้ว ถือว่าข้อมูลประวัติการกระทำผิดของผู้อุทธรณ์ก็หมดหมดความจำเป็นที่จะต้องจัดเก็บในทะเบียนประวัติอาชญากรแล้ว และปัจจุบันพบว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ใช้ดุลพินิจในการนำทะเบียนประวัติอาชญากรมาใช้ในการบริการหน่วยงานภาครัฐอื่น ๆ รัฐวิสาหกิจ และภาคเอกชน อันถือได้ว่าเป็นการใช้อำนาจทางปกครองที่กระทบสิทธิและเสรีภาพของเจ้าของทะเบียนประวัติอาชญากร อันเป็นการใช้ดุลพินิจที่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ได้ตรวจสอบประวัติผู้ใช้ชื่อ ชื่อสกุล นาย ก. พบมีประวัติต้องหาคดีอาญา จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ๑. คดีอาญาที่ ๑๗๕๖/๒๕๕๔ ข้อหา ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (น้ำกระท่อม) ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ปรากฏผลคดี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชุมพรได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๓/๒๕๕๔ สั่งยุติคดีและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ซึ่งรายการประวัตินี้ดังกล่าวอยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ ข้อ ๑ ในมติที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เรียบร้อยแล้ว ๒. คดีอาญาที่ ๖๖๑/๒๕๖๐ ข้อหา ขับรถเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ปรากฏผลคดี ศาลจังหวัดชุมพรได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๕๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๒๕/๒๕๖๐ จำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งคดีดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ และกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้บันทึกผลคดีถึงที่สุดไว้ในสารบบเรียบร้อยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่ลบหรือทำลายข้อมูลประวัติอาชญากรดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กองทะเบียนประวัติอาชญากรรมมีหนังสือ ส่วนที่สด ที่ ดช ๐๐๓๒.๓๔/๑๒๖๘ ลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔ ส่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาปฏิเสศการลบข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้อุทธรณ์มาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลการปฏิเสศการลบข้อมูลประวัติอาชญากรรมของผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ดังนี้

๑. กองทะเบียนประวัติอาชญากรรมมีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการเป็นกองบังคับการหรือส่วนราชการอย่างอื่นในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับงานทะเบียนประวัติอาชญากรรม จัดเก็บลายพิมพ์นิ้วมือผู้ต้องหาหรือบุคคล การตรวจสอบประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องหาและบุคคล งานวิชาการด้านการทะเบียนประวัติอาชญากรรมและการตรวจสอบลายพิมพ์นิ้วมือ ประสานงานด้านการทะเบียนประวัติอาชญากรรม การจัดเก็บสารบบลายพิมพ์นิ้วมือ และการตรวจสอบประวัติการทำความผิดของผู้ต้องหาและบุคคลกับหน่วยงานวิทยาการตำรวจที่เกี่ยวข้อง ตรวจสอบประวัติบุคคลเพื่อประกอบการเดินทางไปต่างประเทศ เป็นต้น

๒. ข้อมูลประวัติการกระทำผิดหรือประวัติอาชญากรรมที่จัดเก็บในฐานข้อมูลของกองทะเบียนประวัติอาชญากรรม ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมได้จัดให้มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและจัดระบบการจัดเก็บข้อมูลประวัติการกระทำผิดไว้เพื่อให้การดำเนินการของหน่วยงานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และมีการยกเลิกการจัดเก็บหรือลบบข้อมูลข่าวสารเมื่อหมดความจำเป็น ตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. การจัดเก็บประวัติการกระทำผิดของผู้ต้องหา มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวน การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม รวมทั้งเพื่อสนับสนุนข้อมูลให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ส่วนการตรวจสอบประวัติการต้องหาคดีอาญานั้น ก็เพื่อที่จะต้องการทราบว่าผู้ต้องหาเคยต้องหาหรือต้องโทษมาก่อนหรือไม่ และนำไปประกอบสำนวนการสอบสวน การวินิจฉัยคดี หรือการฟ้องเพิ่มโทษ รวมทั้งการตรวจสอบที่มีกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการกำหนดคุณสมบัติให้มีการตรวจสอบประวัติสำหรับการบรรจุเข้ารับราชการในหน่วยงานภาครัฐ และหน่วยงานเอกชนขอให้มีการตรวจสอบประวัติพนักงานก่อนบรรจุเข้าทำงาน และหากผลการดำเนินคดีถึงที่สุดตายโดยอยู่ในเงื่อนไขการนำข้อมูลประวัติแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม กองทะเบียนประวัติอาชญากรรมจะดำเนินการนำข้อมูลประวัติแยกออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากรรม โดยเจ้าของประวัติไม่ต้องมายื่นคำร้องขอแต่อย่างใด

๔. สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางระเบียบปฏิบัติในการพิจารณานำข้อมูลประวัติผู้ต้องหาที่ไม่มี ความจำเป็น แยกออกจากสารบบของกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมตามมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีระเบียบที่เกี่ยวข้องคือ ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ

๕. สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์ กองทะเบียนประวัติอาชญากรรมชี้แจงดังนี้

๕.๑ กองทะเบียนประวัติอาชญากรรมได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ยื่นเรื่องขอให้ลบบทำลาย คัดแยก และห้ามใช้ประวัติอาชญากรรม ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๖๔ และกองทะเบียนประวัติอาชญากรรมได้ตรวจสอบประวัติผู้ที่ใช้ชื่อ ชื่อสกุล นาย ก. พบมีประวัติต้องหาคดีอาญา จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๕.๑.๑ คดีอาญาที่ ๑๗/๕๖/๒๕๕๔ ขอให้ร่วมกันมีयाเสพติดให้โทษประเภท ๕ (น้ำกระท่อม) ถูกจับกุมเมื่อวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ปราบกฏผลคดี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชุมพรได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๓/๒๕๕๔ สั่งยุติคดีและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งรายการประวัติดังกล่าวอยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร และคณะกรรมการพิจารณาคัดแยก แผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือและบัญชีประวัติออกจากสารบบหรือฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ มีมติเห็นชอบให้นำข้อมูลประวัติการกระทำผิดของผูุ้ทธธรณ์ออกจากสารบบ ทะเบียนประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ ข้อ ๑ เรียบร้อยแล้ว และกรณีดังกล่าว กองทะเบียนประวัติอาชญากรได้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง โดยเคร่งครัด โดยหากมีการตรวจสอบประวัติ มาয়ังกองทะเบียนประวัติอาชญากร ก็จะไม่เปิดเผยรายการประวัติให้แก่หน่วยงานที่ขอตรวจสอบทราบแต่อย่างใด

๕.๑.๒ คดีอาญาที่ ๖๖๑/๒๕๖๐ ขอให้ ชัชรเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) ถูกจับกุม เมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ ที่สถานีตำรวจภูธรเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ปราบกฏผลคดี ศาลจังหวัดชุมพรได้มี คำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๕๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๒๕/๒๕๖๐ จำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งคดี ดังกล่าวไม่อยู่ในหลักเกณฑ์การคัดแยกประวัติออกจากฐานข้อมูลประวัติอาชญากร ตามระเบียบสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๓๒ การพิมพ์ลายนิ้วมือ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๖๑ บทที่ ๔ การคัดแยกและทำลายแผ่นพิมพ์ลายนิ้วมือ และรายการประวัติหรือบัญชีประวัติ และกองทะเบียนประวัติอาชญากรได้บันทึกผลคดีถึงที่สุดในสารบบเรียบร้อยแล้ว

๖. ข้อมูลประวัติการกระทำผิดของผูุ้ทธธรณ์ถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการดำเนินการของส่วนราชการต้องเป็นไปตามกฎหมาย และการเปิดเผยต้องเป็นไปตามมาตรา ๒๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าว การจัดเก็บข้อมูลของผูุ้ทธธรณ์ จึงเป็นไปเพื่อการดำเนินงานภายใต้วัตถุประสงค์ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เพื่อการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดอาญาและการสืบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗ เพื่อการสืบสวนคดีอาญาที่ให้อำนาจไว้ โดยกองทะเบียนประวัติอาชญากรมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการที่กำหนดให้มีหน้าที่รับผิดชอบ และจัดเก็บข้อมูลประวัติการกระทำผิดที่เกิดขึ้นสำหรับสนับสนุนการปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานต่าง ๆ ดังนั้น การจัดเก็บข้อมูลประวัติของผูุ้ทธธรณ์จึงเป็นไปตามอำนาจหน้าที่ในบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ไม่ลบข้อมูลประวัติอาชญากรของผูุ้ทธธรณ์ที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้จัดเก็บหรือไม่นั้น เห็นว่า ประวัติการกระทำผิดของบุคคลที่ถูกจัดเก็บอยู่ในทะเบียนประวัติอาชญากร ของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประกอบด้วยประวัติการกระทำผิดและลายพิมพ์นิ้วมือของบุคคล ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลหรือสิ่งบอกลักษณะอื่น

ที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ อันถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๒๕ วรรคสาม บัญญัติว่า “ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า” และมาตรา ๒๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติว่า “ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร ...” ข้อเท็จจริงในกรณีนี้รับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีประวัติต้องหาคดีอาญาจำนวน ๒ คดี ได้แก่ คดีอาญาที่ ๑๗๕๖/๒๕๕๔ ข้อหา ร่วมกันมียาเสพติดให้โทษประเภท ๕ (น้ำกระท่อม) ปราบกฏผลคดี ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชุมพรได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๒๕๐/๒๕๕๔ คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๓/๒๕๕๔ สั่งยุติคดีและจำหน่ายคดีออกจากสารบบความ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๐ และคดีอาญาที่ ๖๖๑/๒๕๖๐ ข้อหา ขับรถเสพยาเสพติดให้โทษ (ยาบ้า) ปราบกฏผลคดี ศาลจังหวัดชุมพรได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขดำที่ ๑๓๕๑/๒๕๖๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๓๒๕/๒๕๖๐ จำคุก ๔ เดือน ปรับ ๑๐,๐๐๐ บาท โทษจำคุกรอการลงโทษ ๒ ปี คุมประพฤติ ๑ ปี (คดีถึงที่สุดแล้ว) เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ซึ่งกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีการบันทึกข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชุมพร ดังนั้น ข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเก็บ จึงเป็นข้อมูลประวัติที่ถูกต้องตามจริงเป็นไปตามคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชุมพรและศาลจังหวัดชุมพรดังกล่าว การที่บุคคลใดจะใช้สิทธิร้องขอให้หน่วยงานรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนในส่วนตัวได้ จะต้องปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในส่วนนั้นไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ตามมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ที่กองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จัดเก็บไว้ เป็นข้อมูลที่ถูกต้องตามที่แท้จริง ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอให้ลบประวัติอาชญากรออกจากฐานข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากรของกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้

อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บข้อมูลประวัติอาชญากรหรือข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล สำนักงานตำรวจแห่งชาติจะต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้องและจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น ตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาตินำข้อมูลประวัติการกระทำความผิดของบุคคลไปเปิดเผยแก่หน่วยงานราชการหรือหน่วยงานภาคเอกชนเพื่อตรวจสอบประวัติการกระทำความผิดของบุคคลที่จะบรรจุเข้ารับราชการหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำคัญในองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ ต้องพิจารณาให้เป็นไปตามขอบวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังที่กล่าวมาแล้วด้วย และควรปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัว และวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง ที่ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐเปิดเผยหรือนำประวัติการกระทำความผิดอาญาของเด็กและเยาวชนไปพิจารณาให้เป็นผลร้ายหรือเป็นการเลือก

ปฏิบัติอันไม่เป็นธรรมเนียมแก่เด็กหรือเยาวชนนั้นไม่ว่าทางใด ๆ รวมทั้งจัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๒๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

พลเอก กฤษณะ บวรรัตนารักษ์

หัวหน้าคณะที่ ๓

พลตำรวจตรี ประสิทธิ์ เฉลิมวุฒิศักดิ์

กรรมการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรธรรมา ทิระสังขะ

กรรมการ

นายพีระศักดิ์ ศรีรุ่งสุขจินดา

กรรมการ

นายธนภฤต วรธนัชชากุล

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๔/๒๕๖๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง
เกี่ยวกับสำเนาหนังสือสั่งอายุตบัญชีธนาคารออมสิน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือตามแบบคำขอข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึง สถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง เพื่อขอคัดสำเนาหนังสือสั่งอายุตบัญชีธนาคารออมสินของนาง ก. (ผู้อุทธรณ์)

สถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง มีหนังสือปฏิเสธต่อท้ายบันทึกข้อความ ที่ - /๒๕๖๔ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึง ผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าคืออยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวน การขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนวนเป็นความลับตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่สามารถให้สำเนาเอกสารได้ ยกเว้นสำเนาประจำวัน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึง ประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือตามแบบคำขอข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึง สถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม เพื่อขอคัดสำเนาหนังสือสั่งอายุตบัญชีธนาคารออมสินของนาง ก. (ผู้อุทธรณ์) แต่สถานีตำรวจภูธรแจ้ห่มปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของสถานีตำรวจภูธรแจ้ห่มดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ได้มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๐(ลป).๙(๒๕)/๑๖๓๗ ถึง คณะกรรมการวินิจฉัย จัดส่งข้อมูลข่าวสาร เพื่อประกอบการพิจารณาพร้อมมีคำชี้แจงเหตุผล การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปความได้ว่า เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลากลางวัน ได้มี ว่าที่ร้อยตำรวจตรี ข. ผู้เสียหายที่ ๑ และเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เวลากลางวัน ได้มีนาง ค. ผู้เสียหายที่ ๒ ตามลำดับ มาพบร้อยตำรวจเอก ง. ปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนเพื่อร้องทุกข์มอบคดีให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และกฎหมายที่เกี่ยวข้องให้ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษตามกฎหมายจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ปรากฏตามสำเนาบันทึกการรับร้องทุกข์ พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ หลังจากรับคำร้องทุกข์เรื่องดังกล่าวแล้ว อาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๑, ๑๓๒ และ ๑๓๓ ให้อำนาจพนักงานสอบสวน

รวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะกระทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกลงโทษเพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิดและพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ถูกลงโทษ ประกอบกับจากการสอบปากคำผู้เสียหายที่ ๑ และ ๒ ได้ความว่า ยังมีผู้เสียหายอีกจำนวนหลายคน ที่โอนเงินส่งรวมเข้าเป็นกองทุนกลางวงแชร์ (แชร์กินดอก) ซึ่งมีผู้ถูกลงโทษถูกลงโทษเป็นนายวงแชร์ หรือจัดให้มีการเล่นแชร์รวมกันมากกว่าสามวง ซึ่งในแต่ละวันจะมีสมาชิกวงแชร์ดังกล่าวโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของผู้ถูกลงโทษมีเงินหมุนเวียนเป็นจำนวนมาก อีกทั้งพนักงานสอบสวนได้เรียกผู้ถูกลงโทษมาสอบถามให้การรับสารภาพว่าตนเองเป็นนายวงแชร์หรือจัดให้มีการเล่น มีจำนวนวงแชร์รวมกันมากกว่าสามวงจริง แต่อ้างเหตุที่ไม่จ่ายเงิน กองกลางของแต่ละวงคืนให้กับผู้เสียหายทั้งสอง เนื่องจากมีสมาชิกวงแชร์คนหนึ่งไม่ส่งเงินรวมเข้าเป็นกองทุนกลาง จำนวนหลายงวดรวมเป็นเงินจำนวนมาก ผู้ถูกลงโทษจึงไม่สามารถนำเงินมาจ่ายให้กับผู้เสียหายทั้งสอง และยินยอมชดใช้เงินต้นตามจำนวนที่ผู้เสียหายที่ ๑ และ ๒ เรียกร้องมา และให้คำมั่นว่าหากผู้ถูกลงโทษผิดสัญญาแม้เพียงครั้งเดียว ยินยอมให้ผู้เสียหายที่ ๑ และ ๒ ดำเนินคดีกับผู้ถูกลงโทษตามกฎหมาย ครั้นถึงกำหนดเวลาชำระเงินให้ผู้เสียหายที่ ๑ และ ๒ ผู้ถูกลงโทษไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงดังกล่าว ปรากฏตามสำเนาบันทึกการชดใช้ค่าเสียหายตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ และทำทนายให้ผู้เสียหายทั้งสองดำเนินคดีกับผู้ถูกลงโทษตามกฎหมาย เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกลงโทษ พนักงานสอบสวนได้ส่งหนังสือถึงผู้จัดการธนาคารออมสิน สาขาแจ้ห่ม ขอรายการเดินบัญชีธนาคารออมสิน ซึ่งผู้ถูกลงโทษใช้ประกอบธุรกรรมการเงินในเรื่องการเล่นแชร์ดังกล่าว และให้อายัดเงินในบัญชีเงินฝากดังกล่าวตามจำนวนความเสียหายไว้เพื่อตรวจสอบตั้งแต่วันที่ธนาคารได้รับหนังสือและหมายเรียกเจ้าพนักงานสอบสวนจนกว่าคดีจะเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาหรือจนกว่าคดีจะถึงที่สุด ในระหว่างการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานคดีดังกล่าว ในวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๖๔ ผู้ถูกลงโทษมายื่นคำร้องขอคัดสำเนาหนังสืออายัดบัญชีธนาคารออมสินของผู้ถูกลงโทษต่อผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม ผู้กำกับการฯ ได้พิจารณาคำร้องดังกล่าวแล้ว เห็นว่า สำเนาหนังสืออายัดบัญชีดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ต้องห้าม ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่อนุญาตตามคำร้องของผู้ถูกลงโทษ และแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ถูกลงโทษทราบภายในวันเดียวกัน และแจ้งให้ผู้ถูกลงโทษทราบว่าหากต้องการอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ให้ผู้ถูกลงโทษต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาหนังสือสั่งอายัดบัญชีธนาคารออมสินของนาง ก. (ผู้ถูกลงโทษ) ข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. ๒๕๓๔ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จากข้อเท็จจริงซึ่งพนักงานสอบสวนมีพยานหลักฐานพอสมควรเชื่อว่าผู้ถูกลงโทษได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา เห็นว่ามีมูล จึงอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๑, ๑๓๒ และ ๑๓๓ ให้อำนาจพนักงานสอบสวนรวบรวมหลักฐานทุกชนิดเท่าที่สามารถจะกระทำได้ เพื่อประสงค์จะทราบข้อเท็จจริง

และพฤติการณ์ต่าง ๆ อันเกี่ยวกับความผิดที่ถูกล่ามหลอกเพื่อจะรู้ตัวผู้กระทำผิด และพิสูจน์ให้เห็นความผิดหรือความบริสุทธิ์ของผู้ต้องหา หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสืออัยการชั่งน้ำหนักการขออภัยโทษของผู้ถูกระงับโทษ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนคดีอาญาและอยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนที่ยังไม่เสร็จสิ้น จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจส่งผลกระทบต่อพยานหลักฐานหรืออาจไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานที่ใช้ในการสอบสวนและเป็นอุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบสวน หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้ถูกระงับโทษขออยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานสอบสวนที่ยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้ถูกระงับโทษทราบได้ การที่สถานีตำรวจภูธรแจ้ห่ม จังหวัดลำปาง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารศาลากลาง การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ศาสตราจารย์พิเศษ ธงทอง จันทรางศุ	หัวหน้าคณะที่ ๒
นายพิรุฬห์ เพียรล้ำเลิศ	กรรมการ
นายสรรเสริญ อัจจุตมานัส	กรรมการ
ว่าที่ร้อยตรีวรจตริ อาพัทธ์ สุขะนันท์	กรรมการ
นายเชิดศักดิ์ เจนวนรากุล	กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๔

คอลัมน์ “คำชี้ขาดความเห็นแย้ง”

รวบรวมโดย ส่วนตรวจสอบสำนวนคดีอุทธรณ์และฎีกา สำนักงานกฎหมายและคดี

ความผิดฐาน ร่วมกันซื้อ หรือร่วมกันรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่านำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร
ข้อห้าม ข้อจำกัด โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร, ร่วมกันมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้า
โดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษี, ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอม

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างเดือนกันยายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ต่อเนื่องกัน
วันเวลาใดไม่ปรากฏชัด จำเลยกับนาย ม. พวกของจำเลย ซึ่งหลบหนียังไม่ได้ตัวมาฟ้อง ร่วมกันซื้อ หรือรับไว้
ด้วยประการใด ๆ ซึ่งรถยนต์ BMW ๒ ประตู รุ่น Z3 รหัสตัวถัง E 36 หมายเลขตัวรถ (เลขหมายประจำตัวถัง)
WBACL 320XX LG 863XX หมายเลขเครื่องยนต์ (เลขหมายประจำเครื่องยนต์) M 52 B 24XX ราคาจริงเป็นเงิน
๒๔๒,๓๔๐.๒๙ บาท ค่าอากรเป็นเงิน ๕๙๑,๑๓๗.๒๑ บาท รวมราคาจริงและค่าอากรเป็นเงิน ๘๓๓,๔๗๗.๕๐ บาท
รถยนต์คันดังกล่าวเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิดในต่างประเทศที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมีได้ผ่าน
พิธีการศุลกากร โดยจำเลยกับพวกหรือพึงรู้ว่ารถยนต์คันดังกล่าวเป็นของที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักร
โดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด เป็นของที่ยังไม่ได้เสียค่าภาษี โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากรอันเป็นการฝ่าฝืน
ต่อกฎหมาย และจำเลยกับพวกร่วมกันมีไว้ในครอบครองซึ่งรถยนต์คันดังกล่าว ซึ่งผลิตหรือประกอบจาก
ชิ้นส่วนอุปกรณ์ที่ใช้แล้ว อันเป็นสินค้าที่จะต้องเสียภาษีสรรพสามิตเป็นเงิน ๓๑๑,๕๘๐.๓๗ บาท ไว้ในครอบครอง
ของจำเลยกับพวก โดยยังมีได้เสียภาษีสรรพสามิตตามกฎหมาย และจำเลยกับพวกไม่ได้รับการยกเว้นใด ๆ
และจำเลยกับพวกร่วมกันปลอมเอกสารเลขหมายประจำตัวถังและเลขหมายประจำเครื่องยนต์ของรถยนต์
คันดังกล่าว โดยร่วมกันแก้ไขเลขหมายประจำตัวถังจากหมายเลขประจำตัวถังที่แท้จริง หมายเลข WBACL 320XX
LG 863XX เป็นหมายเลข 76XXX31 โดยวิธีตัดตัวถังของรถส่วนที่แสดงหมายเลขตัวถังเดิมออก แล้วนำแผ่นโลหะ
ที่ตอกหรือปั๊มเลขหมาย 76XXX31 ที่ร่วมกันทำปลอมขึ้นดังกล่าวมาเชื่อมต่อไว้แทน และร่วมกันชุดลบแก้ไข
เลขหมายประจำเครื่องยนต์ที่แท้จริง เลขหมายใดไม่ปรากฏชัด เพราะไม่อาจตรวจสอบได้ออก แล้วตอกตีเลขหมาย
3111XXXX206 S 4 ซึ่งเป็นเอกสารตัวเลขปลอมลงไว้ที่เครื่องยนต์ของรถยนต์คันดังกล่าวแทน เพื่อให้ผู้หนึ่ง
ผู้ใดที่พบเห็นหลงเชื่อว่ารถยนต์คันดังกล่าวมีเลขหมายประจำตัวถังหมายเลข 76XXX31 และมีหมายเลขประจำ
เครื่องยนต์หมายเลข 3111XXXX206 S 4 ซึ่งเป็นเอกสารหมายเลขที่แท้จริงถูกต้องตรงกับเลขหมายประจำตัวถัง
หรือเลขตัวรถและเลขหมายประจำเครื่องยนต์ หรือเลขเครื่องยนต์ในใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ และแผ่นป้าย
แสดงการเสียภาษีประจำปีของรถยนต์ BMW รุ่น 316 คันหมายเลขทะเบียน ฅพ 78XX กรุงเทพมหานคร ของ
นาย ม. พวกของจำเลย โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมการขนส่ง
ทางบก ผู้อื่นหรือประชาชน และเมื่อระหว่างวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ เวลากลางวัน จำเลยกับพวกร่วมกัน
นำรถยนต์คันดังกล่าวไปอ้างใช้แสดงเสนอนำจำหน่ายให้แก่ผู้ใดที่พบเห็นว่าเอกสารเลขหมายที่จำเลยกับพวกร่วมกัน
ทำปลอมขึ้นเป็นเลขหมายประจำตัวถังและเลขหมายประจำเครื่องยนต์ที่ถูกต้องแท้จริงของรถยนต์คันดังกล่าว

โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่กรมสรรพากร กรมศุลกากร กรมการขนส่งทางบก ผู้อื่นหรือประชาชน
ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓, ๒๐๓, ๒๐๖, ๒๐๙
พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๔, ๒๔๖ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓, ๙๑, ๒๖๔
และ ๒๖๘ พระราชบัญญัติให้บำเหน็จในการปราบปรามผู้กระทำความผิด พุทธศักราช ๒๔๘๙ มาตรา ๔, ๕,
๖, ๗, ๘, ๙ และริบของกลางทั้งหมดให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต จ่ายเงินรางวัลแก่เจ้าพนักงานผู้จับกุม และ
ให้จำเลยเสียภาษีสรรพสามิตพร้อมเบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้กรมสรรพสามิตจนครบถ้วน

จำเลยให้การปฏิเสธ

โจทก์นำสืบว่า เมื่อช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๕๙ เจ้าพนักงานสรรพสามิตและเจ้าพนักงานตำรวจ
ร่วมกันจับกุมนาย ศ และยี่ตฤณนต์ BMW รุ่น Z3 หมายเลขทะเบียน ณพ 78XX กรุงเทพมหานคร จากการ
ตรวจสอบพบว่าป้ายทะเบียนรถยนต์ดังกล่าวเป็นของรถยนต์ ยี่ห้อ BMW รุ่น 316 และเมื่อตรวจสอบหมายเลข
ตัวถังรถพบร่องรอยการตัดต่อเลขตัวถังรถ และรถยนต์คันดังกล่าวไม่ได้นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย และ
หมายเลขตัวถังรถและหมายเลขเครื่องยนต์ตรงกับใบคู่มือการจดทะเบียนรถยนต์ ยี่ห้อ BMW รุ่น 316 ซึ่งรุ่น
ไม่ตรงกัน พบร่องรอยการแก้ไขตัดเชื่อมเหล็กซึ่งสามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า นาย ศ. ให้การว่าซื้อรถยนต์
มาจากนาย ถ. ราคา ๓๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นรถที่จดทะเบียน โดยนาย ส. ผู้ซึ่งทำงานอยู่กับนาย ถ. ซื้อรถยนต์
คันดังกล่าวจากจำเลยในราคา ๒๓๐,๐๐๐ บาท แล้วนำมาขายต่อ รถยนต์คันดังกล่าวเป็นสินค้าที่มีแหล่งกำเนิด
ในต่างประเทศที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร โดยจำเลยกับพวกหรือพึงรู้ว่า
รถยนต์คันดังกล่าวเป็นของที่มีผู้นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด เป็นของที่ยัง
ไม่ได้เสียค่าภาษีโดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย และรถยนต์คันดังกล่าวผลิตหรือ
ประกอบจากชิ้นส่วนอุปกรณ์ที่ใช้แล้วโดยยังมีได้เสียภาษีสรรพสามิตตามกฎหมาย

จำเลยนำสืบว่า จำเลยเป็นช่างซ่อมรถยนต์ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ โดยส่วนใหญ่จะซ่อมเครื่องยนต์
ช่วงล่างและติดตั้งแก๊สรถยนต์ จำเลยไม่ทราบว่าการตัดแปะเปลี่ยนหมายเลขตัวถังจะต้องไปติดต่อที่ใด
และใช้ช่างประเภทใด นาย ม. เป็นลูกค้าของจำเลย และประสงค์จะขายรถยนต์ของกลาง จำเลยจึงติดต่อบริษัท
เพื่อนัดดูรถปกติ จำเลยเป็นผู้กรอกข้อความในสัญญาและลงลายมือชื่อในช่องผู้ขาย

ศาลชั้นต้น เห็นว่า สำหรับความผิดฐานร่วมกันปลอมเอกสารนั้น แม้ตามรายงานการตรวจพิสูจน์จะ
ตรวจพบการแก้ไขเลขหมายประจำตัวถังของรถยนต์และการชุดลบบกแก้ไขหมายเลขประจำเครื่องยนต์ แต่โจทก์
ไม่มีพยานหลักฐานที่เห็นขณะจำเลยทำการปลอมขึ้นโดยการเติมหรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการ
ใด ๆ ที่เลขหมายประจำตัวถังของรถยนต์ และชุดลบบกเลขหมายประจำเครื่องยนต์ และโจทก์ก็มิได้นำสืบให้เห็นว่า
จำเลยร่วมกับบุคคลอื่นทำการปลอมเลขหมายประจำตัวถังและเลขหมายประจำเครื่องยนต์หรือไม่ อย่างไร
นอกจากนี้ โจทก์มิได้อุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ในการกระทำความผิดมาเป็นพยาน พยานหลักฐานของโจทก์
จึงไม่อาจรับฟังได้ว่าจำเลยร่วมกับพวกปลอมเอกสารดังกล่าว สำหรับความผิดฐานร่วมกันใช้เอกสารปลอม
ฐานร่วมกันซื้อหรือร่วมกันรับไว้ซึ่งของอันตนพึงรู้ว่าเป็นของที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงภาษี
ศุลกากร และฐานร่วมกันมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีสรรพสามิตนั้น เห็นว่า
แม้จำเลยจะเป็นผู้นำรถยนต์คันดังกล่าวไปขายให้นาย ส. และลงลายมือชื่อในสัญญาซื้อขาย แต่ตามบันทึก
คำให้การของนาย ส. นาย ส. ให้การว่านาย ส. เป็นนายหน้าในการซื้อรถยนต์คันดังกล่าว โดยมีจำเลยเป็นนายหน้า
ฝ่ายเจ้าของรถ นาย ส. โอนเงินค่ารถยนต์ให้กับนาย ม. เจ้าของรถ จำนวน ๒๓๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ปรากฏ

ชื่อของจำเลยในแบบคำขอโอนและรับโอน และในใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ และโจทก์ไม่มีหลักฐานการรับผลประโยชน์จากการขายรถยนต์คันดังกล่าวมานำสืบเพื่อให้เห็นว่าจำเลยครอบครองรถยนต์คันดังกล่าวในฐานะใด เมื่อข้อเท็จจริงฟังไม่ได้ว่าจำเลยร่วมกับพวกปลอมเอกสาร พฤติการณ์แห่งคดีอาจเป็นดังที่จำเลยนำสืบว่าจำเลยเป็นเพียงนายหน้าขายรถยนต์คันดังกล่าวเท่านั้น โดยที่จำเลยไม่ทราบว่ารรถยนต์คันดังกล่าวมีการปลอมเอกสาร และเป็นรถยนต์ที่มีการนำเข้าโดยหลีกเลี่ยงภาษีศุลกากร และยังมีได้เสียภาษีสรรพสามิตก็เป็นได้ ดังนี้ กรณีจึงมีความสงสัยตามสมควรว่าจำเลยได้กระทำความผิดทั้งสามฐานดังกล่าวหรือไม่ ให้ยกประโยชน์แห่งความสงสัยนั้นให้จำเลยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ วรรคสอง พิพากษายกฟ้อง ธิษของกลางทั้งหมดให้ตกเป็นของกรมสรรพสามิต คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก

พนักงานอัยการ มีคำสั่งไม่อุทธรณ์

ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. สำหรับการกระทำความผิดของจำเลยในความผิดฐานร่วมกันปลอมเอกสาร ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์และพนักงานอัยการไม่อุทธรณ์นั้น ชอบแล้ว ไม่แย้งคำสั่งอุทธรณ์ของพนักงานอัยการ

๒. ส่วนการกระทำความผิดของจำเลยฐานร่วมกันซื้อ หรือร่วมกันรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่านำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร, ร่วมกันมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีสรรพสามิต และร่วมกันใช้เอกสารปลอมนั้น ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องโจทก์ และพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่อุทธรณ์นั้น ยังไม่อาจเห็นฟ้องด้วย ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

๒.๑ จำเลยเบิกความในชั้นพิจารณาและให้การในชั้นสอบสวนว่าจำเลยเป็นช่างซ่อมรถยนต์มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ จนถึงปัจจุบันนั้น แสดงว่าจำเลยต้องมีความรู้ความชำนาญเรื่องรถยนต์ รวมถึงต้องรู้เรื่องรุ่นของรถยนต์และลักษณะของรถยนต์แต่ละยี่ห้อเป็นอย่างดี การที่จำเลยนำรถยนต์เก๋ง BMW ๒ ประตู รุ่น Z3 แบบสปอร์ต ซึ่งลักษณะของรถยนต์รุ่นนี้มีความแตกต่างกับรถยนต์เก๋ง BMW รุ่น 316 และยังเป็นรถยนต์รุ่น ๒ ประตู กับ ๔ ประตู จึงมีความแตกต่างกันเป็นอย่างมาก ซึ่งบุคคลที่เป็นช่างซ่อมรถและมีอยู่ซ่อมรถเป็นของตนเองอย่างจำเลยย่อมต้องรู้หรือพึงรู้โดยทันทีว่ารุ่นของรถที่ระบุในสมุดคู่มือจดทะเบียนรถหน้ารายการจดทะเบียนรถที่ระบุว่าเป็น BMW รุ่น 316 ย่อมไม่ตรงกับรุ่นของรถยนต์ของกลางที่จำเลยกำลังจะนำไปขายให้กับนาย ส. โดยดูด้วยตาเปล่าก็สามารถรู้ได้ทันที และตามปกติของผู้ที่จะนำรถยนต์ไปขายนั้นก็ย่อมจะต้องมีการตรวจสอบสมุดคู่มือจดทะเบียนรถกับรถว่ามีหมายเลขเครื่องรถ หมายเลขตัวถัง และรุ่นของรถตรงกันหรือไม่ อีกทั้งเมื่อพิจารณาในเรื่องราคาที่ว่าจำเลยนำรถยนต์ไปเสนอขายให้กับนาย ส. ในราคา ๒๓๐,๐๐๐ บาท แล้วก็เป็นราคาที่ถูกลงกว่าราคาท้องตลาดทั่วไปเป็นอย่างมาก ซึ่งในเรื่องนี้นางสาว น. ประกอบอาชีพขายรถยนต์มือสองให้การในชั้นสอบสวนเป็นพยานในคดีเพื่อประเมินราคาของรถยนต์ของกลางในคดีนี้ว่าราคาท้องตลาดดูจากปีที่ผลิตและสภาพรถยนต์พร้อมใช้ดีราคา ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท การที่จำเลยนำรถยนต์ BMW ๒ ประตู รุ่น Z3 แบบสปอร์ต ซึ่งมีราคาตามท้องตลาดที่ราคา ๖๐๐,๐๐๐ ถึง ๗๐๐,๐๐๐ บาท มาขายเพียงราคา ๒๓๐,๐๐๐ บาท แสดงว่าจำเลยต้องรู้ว่ารรถยนต์คันดังกล่าวเป็นรถที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายจึงต้องขายในราคาถูกจึงจะขายได้ ดังนี้ จึงเชื่อได้อย่างแน่นอนกว่าก่อนที่จำเลยจะนำรถยนต์ของกลางไปขายให้กับนาย ส. นั้น จำเลยรู้หรือพึงรู้อยู่แล้วว่ารรถยนต์ของกลางคันดังกล่าวเป็นรถยนต์ที่มีการทำหมายเลขเครื่องและหมายเลขตัวถังปลอมขึ้นมาเพื่อให้ตรงกับสมุดคู่มือจดทะเบียนรถ BMW รุ่น 316 และเป็นรถที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร และโดยรู้ว่าเป็นรถยนต์ที่ยังมิได้เสียภาษีสรรพสามิต

๒.๒ นาย ส. ผู้ซื้อรถยนต์ของกลางไปจากจำเลยนั้นให้การในชั้นสอบสวนว่าเมื่อประมาณวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๙ จำเลยเป็นผู้โทรศัพท์ติดต่อนาย ส. เพื่อขายรถยนต์เก๋ง BMW ๒ ประตู แบบสปอร์ต หลังจากนั้นประมาณ ๒ - ๓ วัน จำเลยนำรถยนต์เก๋ง BMW ๒ ประตู แบบสปอร์ต มาให้นาย ส. ดูเพื่อตกลงราคากันที่สถานีบริการน้ำมัน ปตท. ถนนกาญจนาภิเษก โดยจำเลยนำสมุดคู่มือจดทะเบียนรถและหลักฐานการโอนรถที่มีชื่อนาย ม. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ มาให้นาย ส. ดู นาย ส. ได้ตรวจสอบหมายเลขเครื่องและหมายเลขตัวถังรถในสมุดคู่มือจดทะเบียนรถกับรถยนต์ของกลางแล้วตรงกันจึงตกลงซื้อในราคา ๒๓๐,๐๐๐ บาท และนาย ส. โอนเงินให้จำเลยโดยโอนเข้าบัญชีธนาคารของนาย ม. และจำเลยเบิกความในชั้นพิจารณาว่าจำเลยติดต่อนาย ส. ซึ่งมีอาชีพขายรถมือสอง แล้วจำเลยนำรถยนต์ของกลางไปพบกับนาย ส. เพื่อตกลงราคากันที่สถานีบริการน้ำมัน ปตท. ถนนกาญจนาภิเษก เมื่อตกลงราคาซื้อขายกันได้แล้ว จำเลยจึงเขียนสัญญาซื้อขายรถโดยจำเลยเป็นคนเขียนและเขียนชื่อจำเลยเป็นผู้ขายในสัญญาซื้อขาย จากการกระทำดังกล่าวของจำเลยที่นำรถยนต์เก๋ง BMW ๒ ประตู แบบสปอร์ต ของกลางที่จำเลยรู้อยู่แล้วว่ามีหมายเลขเครื่องและหมายเลขตัวถังรถได้ถูกทำปลอมขึ้นมาเพื่อให้ตรงกันกับในสมุดคู่มือจดทะเบียนรถคันหมายเลขทะเบียน ชข 30XX กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็น BMW รุ่น 316 ของนาย ม. แล้วนำสมุดคู่มือจดทะเบียนรถไปให้นาย ส. ดูเพื่อตรวจสอบว่าหมายเลขเครื่องและหมายเลขตัวถังรถตรงกัน พร้อมทั้งได้เขียนสัญญาซื้อขายระบุชื่อจำเลยเป็นผู้ขาย ซึ่งสัญญาซื้อขายรถเป็นเอกสารสำคัญสำหรับผู้ซื้อและผู้ขาย หากจำเลยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรถยนต์ของกลางหรือเป็นเพียงนายหน้าขายรถจำเลยคงไม่ลงลายมือชื่อในชื่อผู้ขายในสัญญา แสดงให้เห็นว่าจำเลยกับนาย ม. ได้มีเจตนาร่วมกันนำรถยนต์เก๋ง BMW ๒ ประตู แบบสปอร์ต ซึ่งจำเลยและนาย ม. รู้อยู่แล้วว่าเป็นรถยนต์ที่นำเข้ามาโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายและยังไม่ได้มีการเสียภาษีสรรพสามิต และมีเลขเครื่องและเลขตัวถังที่ทำปลอมมาเสนอขายให้กับนาย ส. การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานร่วมกันซื้อหรือร่วมกันรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่านำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร, ร่วมกันมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีสรรพสามิต และร่วมกันใช้เอกสารปลอม ตามฟ้องแล้ว จึงแย้งคำสั่งไม่อุทธรณ์ของพนักงานอัยการในชั้นความผิดที่โจทก์ฟ้องจำเลยฐานร่วมกันซื้อ หรือร่วมกันรับไว้ซึ่งของอันตนรู้ว่านำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยหลีกเลี่ยงอากร ข้อห้าม ข้อจำกัด โดยยังมีได้ผ่านพิธีการศุลกากร, ร่วมกันมีไว้ในครอบครองซึ่งสินค้าโดยรู้ว่าเป็นสินค้าที่มีได้เสียภาษีสรรพสามิต และร่วมกันใช้เอกสารปลอม

อัยการสูงสุด พิจารณาแล้วชี้ขาดให้อุทธรณ์

การวิจัยเรื่อง : การศึกษาผลข้างเคียงเกี่ยวกับอาการปวดของผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจเอกหญิง ณปภัช ทบวัลย์
พยาบาล (สบ ๔) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความปวดเป็นปัญหาสำคัญอย่างหนึ่งที่ทั้งผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ประสบอยู่เสมอ เป็นอาการสำคัญที่ขึ้นทำให้ผู้ป่วยต้องแสวงหาการบำบัดรักษา มีผู้ป่วยร้อยละ ๕๓.๗ ที่ไปโรงพยาบาลด้วยสาเหตุจากการปวด และบุคลากรทางการแพทย์ต้องทำหน้าที่เยียวยาผู้ที่ประสบความปวดให้ทุเลาหรือหายจากความทุกข์ทรมาน สมาคมนานาชาติเพื่อศึกษาความปวด (International association for the study of pain หรือ IASP) นิยามของความปวดไว้ว่าเป็นประสบการณ์ที่ไม่พึงปรารถนาทั้งทางด้านความรู้สึกละแวมและอารมณ์ ซึ่งเกิดร่วมกับมีการทำลายหรือมีภาวะเสี่ยงที่จะทำลายเนื้อเยื่อของร่างกาย, WHO รายงานว่ามีประชากรจำนวน ๒๕ ล้านคนที่ต้องเสียชีวิตจากความปวดที่รุนแรงและไม่สามารถควบคุมความปวดได้ ความปวดเป็นประสบการณ์ที่สลับซับซ้อน โดยทั่วไปมักจำแนกความปวดเป็น ๒ ประเภท ตามระยะเวลาและสาเหตุ ได้แก่ ความปวดเฉียบพลัน (Acute pain) และความปวดเรื้อรัง (Chronic pain) ความปวดเฉียบพลันเป็นความปวดที่เกิดขึ้นทันทีทันใด มีระยะเวลาสั้นติดต่อกันไม่เกิน ๖ เดือน ในขณะที่ปวดจะมีอาการรุนแรงตั้งแต่เล็กน้อยถึงมากมักมีสาเหตุมาจากการบาดเจ็บ เช่น ปวดจากการผ่าตัด (Post operative pain) ปวดจากการได้รับอุบัติเหตุ (Traumatic pain) ปวดจากการอักเสบ เป็นต้น ในขณะที่ความปวดเรื้อรังจะคงมีอาการปวดอยู่เกือบตลอดเวลา ลักษณะความปวดอาจค่อย ๆ เริ่มเกิดและดำเนินไปอย่างช้า ๆ มีระยะเวลานานเกิน ๖ เดือน หรือปวดตลอดเวลาช่วงอายุที่เหลืออยู่ การควบคุมหรือการบำบัดรักษากระทำได้อย่างยากกว่าการปวดชนิดเฉียบพลัน ความปวดชนิดเรื้อรังมักมีสาเหตุหรือความสัมพันธ์กับโรคต่าง ๆ อาทิ โรคข้ออักเสบ กระดูกอักเสบ โรคเบาหวาน โรคมะเร็ง โรคเส้นเลือดบริเวณส่วนปลายโรคหลอดเลือดสมองแตก โรคถุงลมหูด โรคไมเกรน โรคหลอดเลือดหัวใจ เป็นต้น

ความปวดมีผลกระทบต่ออาการดำเนินชีวิตของทั้งผู้ป่วยและครอบครัวอีกทั้งผู้ใกล้ชิด ความปวดที่เกิดขึ้นมีความเกี่ยวพันระหว่างร่างกาย จิต สังคม วัฒนธรรม และจิตวิญญาณ ส่งผลให้เกิดความไม่สุขสบาย

เหนื่อยล้า วิटकักงวล ซีมเครั้า เปื่ออาหาร นอนไม่หลับ และทุกข์ทรมาณ ทำให้คุณภาพชีวิตของผู้ป่วยลดลง ในประเทศไทยการศึกษาถึงอุบัติการณ์ความปวดในผู้ป่วยมะเร็ง ในภาพรวมพบร้อยละ ๕๗ มีผู้ป่วยจำนวนสูงถึงร้อยละ ๓๓ มีความปวดระดับปานกลางถึงรุนแรงในช่วง ๒๔ ชั่วโมงแรกของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๐ - ๘๐ จากวิธีการรักษาโรคมะเร็ง ซึ่งอาจเป็นผลจากการผ่าตัด การได้รับเคมีบำบัด หรือได้รับการฉายรังสี คิดเป็นร้อยละ ๔๐ - ๕๕

การให้ยาเคมีบำบัดเป็นวิธีการรักษาโรคมะเร็งที่นิยมใช้อย่างแพร่หลาย เนื่องจากมีประสิทธิภาพในการรักษาสูง โดยการใช้สารเคมีไปทำลายเซลล์มะเร็งทั่วร่างกาย มักนิยมให้ยาร่วมกันตั้งแต่ ๒ ชนิดขึ้นไป โดยมีเป้าหมายสูงสุดคือ การกำจัดเซลล์มะเร็งโดยไม่ทำอันตรายต่อเซลล์ปกติหรือทำให้เกิดอาการข้างเคียงน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม การรักษาด้วยเคมีบำบัดยังคงมีผลข้างเคียงต่อการทำงานของระบบต่าง ๆ ในร่างกายรวมทั้งระบบประสาท โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบบประสาทส่วนปลายจะทำให้สูญเสียการรับรู้ต่อการสัมผัสที่มือและเท้า สูญเสียการทรงตัว กล้ามเนื้ออ่อนแรง และทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย ซึ่งยาเคมีบำบัดที่มีผลต่อระบบประสาทส่วนปลายมี ๓ กลุ่ม ดังนี้ ๑) กลุ่ม Taxanes ได้แก่ Paclitaxel และ Docetaxel ๒) กลุ่ม Platinums compounds ได้แก่ Cisplatin, Carboplatin และ Oxaliplatin และ ๓) กลุ่ม Vinca alkaloids ได้แก่ Vincristine, Vinblastine, Vinorelbine และ Vindesine พบอัตราการเกิดอาการได้ตั้งแต่ร้อยละ ๕ - ๘๐ (Windebank & Grisold, 2008) อ้างถึงใน อัญชลี ชีวะประเสริฐ, ๒๕๕๖) ซึ่งแตกต่างกันตามชนิดของยาเคมีบำบัดที่ได้รับ โดยผู้ที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel จะมีอาการปวดกล้ามเนื้อร้อยละ ๙๕ ชาปลายมือปลายเท้าร้อยละ ๙๐ ซึ่งกลไกการเกิดอาการผิดปกติทางระบบประสาทส่วนปลายจากเคมีบำบัดยังไม่เป็นที่แน่ชัด แต่เชื่อว่าฤทธิ์ของยาเคมีบำบัด Paclitaxel ทำให้เส้นใยประสาทเกิดการอักเสบ บาดเจ็บ หรือมีการเสื่อม ทำให้เกิดความผิดปกติของระบบประสาทรับความรู้สึก ระบบประสาทสั่งการ และระบบประสาทอัตโนมัติ

หน่วยเคมีบำบัดเป็นหน่วยงานหนึ่งของโรงพยาบาลตำรวจ มีหน้าที่ให้บริการทางเคมีบำบัดแก่ผู้ป่วยประเภทผู้ป่วยนอก ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ มีผู้ป่วยมารับบริการจำนวน ๒,๙๑๓ ครั้ง (Visit) มีผู้ป่วยมาให้ยาเคมีบำบัด จำนวน ๑,๓๖๖ ครั้ง (Visit) และมีผู้ป่วยที่มาให้ยาเคมีบำบัด Paclitaxel ชนิดเดี่ยว จำนวน ๓๓ ราย ในฐานะผู้ศึกษาเป็นผู้ปฏิบัติงานที่หน่วยเคมีบำบัดนั้น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลข้างเคียงเกี่ยวกับอาการปวดของผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel เพื่อเป็นแนวทางการดูแลและการจัดการความปวดจากผลข้างเคียงของยา Paclitaxel ได้อย่างมีประสิทธิภาพตรงกับความต้องการของผู้ป่วยให้ครอบคลุมทุกมิติทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และจิตวิญญาณ รวมถึงเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพงานพยาบาลในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาผลข้างเคียงยาเคมีบำบัด Paclitaxel
๒. เพื่อศึกษาการจัดการกับความปวดด้วยตนเองของผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เนื่อหาเกี่ยวกับการศึกษาผลข้างเคียงเกี่ยวกับอาการปวดของผู้ป่วยที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel ที่หน่วยเคมีบำบัด โรงพยาบาลตำรวจ เกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างคือ เป็นผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel ชนิดเดี่ยว จำนวน ๓๑ คน ต้องไม่เป็นกลุ่มผู้ป่วยระยะสุดท้าย หรือมีอาการปวดจากโรคมะเร็งก่อนที่จะมารับยาเคมีบำบัด Paclitaxel

ผลการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ช่วงอายุ ๔๔ - ๕๔ ปี นับถือศาสนาพุทธ สถานภาพสมรส การศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า การรักษาที่ได้รับคือการผ่าตัดและให้ยาเคมีบำบัด ไม่มีโรคประจำตัว สภาวะร่างกาย (Performance Status) ECOG Score 0 ช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่มีปัญหาในการเดินทางมารับการรักษา และผู้ดูแลหลักของท่านคือสามี/ภรรยา

๒. กลุ่มตัวอย่างมีความปวดเล็กน้อยมากที่สุด ร้อยละ ๓๘.๗ รองลงมาปวดปานกลาง ร้อยละ ๓๘.๗ ลำดับต่อมาปวดมาก ร้อยละ ๑๖.๑ และไม่ปวดเลย ร้อยละ ๖.๕

๓. กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะที่ปวดกล้ามเนื้อ เป็นการปวดเมื่อยล้าง่าย ร้อยละ ๔๕.๑ ส่วนปวดตามข้อต่าง ๆ ได้แก่ ข้อมือ, ข้อศอก, ข้อไหล่, ข้อเข่า, ข้อเท้า และข้อสะโพกเป็นการปวดเสียว ร้อยละ ๓๒.๓ ชาปลายมือ, ปลายเท้า (Neuropathic Pain) ร้อยละ ๔๗.๑ และช่วงเวลาที่มมีอาการปวดมากที่สุดคือ ปวดเป็นพัก ๆ ร้อยละ ๔๘.๔ รองลงมาปวดเวลาทำกิจกรรม ร้อยละ ๓๕.๔

๔. กลุ่มตัวอย่างเมื่อมีอาการปวดไม่ขอยาแก้ปวดทันที ร้อยละ ๙๓.๕ หากยังไม่ถึงเวลาได้รับยาแก้ปวด จะต้องทนไม่ปวดต่อไปจนถึงเวลาให้ยาในมือต่อไป ร้อยละ ๘๓.๙ เมื่ออาการปวดปานกลางจึงจะขอยาระงับปวดเพิ่ม ร้อยละ ๗๗.๔ ยาระงับปวดที่ได้รับอื่น ๆ เช่น paracetamol ร้อยละ ๖๔.๕ ไม่มีสิ่งที่ทำให้ปวดมากขึ้น ร้อยละ ๕๘.๑ สิ่งที่ทำให้ท่านปวดน้อยลงจำนวนมากที่สุดคือ การรับประทานยา ร้อยละ ๕๑.๖ และผลกระทบของอาการปวดคือ นอนไม่หลับ ร้อยละ ๕๘.๑

๕. กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการจัดการความปวดแบบไม่ใช้ยาที่เคยใช้ เมื่อเกิดความปวดจำนวนมากที่สุดคือ เทคนิคการผ่อนคลาย ร้อยละ ๕๔.๘

๖. กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยมีการโทรเยี่ยมครั้งแรก (๑ วันหลังรับยา) พบว่า มีอาการปวดปานกลาง ร้อยละ ๔๑.๙ มีลักษณะการปวดแบบปวดเมื่อยล้า ร้อยละ ๖๗.๗ เวลาที่ปวดเป็นช่วงเวลากลางวัน ร้อยละ ๓๒.๓ ส่วนการโทรเยี่ยมครั้งที่ ๒ (๗ วันหลังรับยา) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีอาการปวดเล็กน้อยและปวดปานกลางเท่า ๆ กัน ร้อยละ ๔๕.๒ มีลักษณะการปวดแบบปวดเมื่อยล้า ร้อยละ ๕๘.๑ และเวลาที่ปวดเป็นช่วงเวลากลางคืน ร้อยละ ๕๘.๑ ส่วนการโทรเยี่ยมครั้งที่ ๓ (๑๔ วันหลังรับยา) กลุ่มตัวอย่างมีอาการปวดเล็กน้อย ร้อยละ ๔๑.๙ มีลักษณะการปวดแบบปวดเมื่อยล้า ร้อยละ ๕๑.๖ และเวลาที่ปวดเป็นช่วงเวลากลางคืน ร้อยละ ๔๘.๔

๗. กลุ่มตัวอย่างมีวิธีการจัดการความปวดของผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับยาเคมีบำบัด Paclitaxel พบว่า มีการจัดทำ/เปลี่ยนท่า การเบี่ยงเบนความสนใจ และการใช้สมาธิ ส่งผลต่อคะแนนความปวดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

บุคลากรทางการแพทย์สามารถนำผลข้างเคียงจากยาเคมีบำบัดมาวางแผนการดูแลผู้ป่วย และจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างคุณภาพชีวิตทั้งทางด้านร่างกาย ด้านสังคม ครอบครัว ด้านอารมณ์ จิตใจ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ควรมีการศึกษาวิธีการให้การพยาบาลที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด เช่น การให้คำปรึกษา กิจกรรมกลุ่ม และการสนับสนุนทางสังคม

๒. ควรมีการศึกษาคุณภาพชีวิตผู้ป่วยมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดในระยะหลังได้รับการรักษาเคมีบำบัด อีกทั้งควรศึกษาเปรียบเทียบก่อนหลังการได้รับเคมีบำบัดโดยศึกษาแยกตามชนิดโรคมะเร็ง

การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในหอผู้ป่วย อายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง เนาวรัตน์ เต็มแก้ว
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคหลอดเลือดสมอง (stroke) เป็นการหยุดการทำงานของสมองอย่างฉับพลัน โดยมีสาเหตุจากการรบกวนหลอดเลือดที่เลี้ยงสมอง โรคนี้อาจเกิดจากการขาดเลือดเฉพาะที่ของสมอง (ischemia) ซึ่งมีสาเหตุจากภาวะหลอดเลือดมีลิ่มเลือด (thrombosis) หรือภาวะมีสิ่งหลุดอุดหลอดเลือด (embolism) หรืออาจเกิดจากการตกเลือด (hemorrhage) ในสมอง ผลจากภาวะดังกล่าวทำให้สมองส่วนที่ขาดเลือดหรือตกเลือดทำงานไม่ได้ และอาจส่งผลทำให้อัมพาตครึ่งซีก (hemiplegia; ไม่สามารถขยับแขนขาส่วนใดส่วนหนึ่งหรือซีกใดซีกหนึ่ง) ไม่สามารถที่จะทำความเข้าใจหรือพูดได้ หรือตาบอดครึ่งซีก (hemianopsia; ไม่สามารถมองเห็นครึ่งซีกหนึ่งของลานสายตา) ทั้งนี้ ถ้ามีความรุนแรงมากอาจทำให้ถึงตายได้ โรคหลอดเลือดในสมอง (Stroke) หมายถึงโรคที่เกิดจากความผิดปกติของหลอดเลือดบริเวณสมองทำให้เกิดโรคต่าง ๆ ของหลอดเลือดในสมอง ได้แก่ โรคหลอดเลือดในสมองตีบ (Ischemic stroke) และโรคหลอดเลือดในสมองแตก (Intracranial hemorrhage) ทำให้เกิดภาวะขาดเลือดของสมองจนเป็นสาเหตุทำให้เกิดการเสียชีวิตหรือการเป็นอัมพฤกษ์อัมพาต หรือทำให้เกิดความผิดปกติต่อสมองและระบบประสาทได้ง่าย (J. P. Mohr, Dennis Choi, James Grotta, Philip Wol (2004) โรคหลอดเลือดสมองเป็นปัญหาสำคัญของสาธารณสุขทั่วโลก องค์การอนามัยโลกประมาณว่าทุกปีมีผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองมากกว่า ๑๕ ล้านคนทั่วโลก ๕ ล้านคนพิการถาวร ๕ ล้านคนเสียชีวิต และ ๒ ใน ๓ อยู่ในประเทศกำลังพัฒนา และปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จะเพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศไทยพบว่าโรคหลอดเลือดสมองเป็นสาเหตุการตายอันดับ ๔ รองจากโรคหัวใจ อุบัติเหตุ และมะเร็ง พบมากในผู้ที่มีอายุ ๕๐ ปีขึ้นไป และมีแนวโน้มว่าจะเพิ่มสูงขึ้น

สมาคมประสาทวิทยาแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงสถิติของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองว่า จากการสำรวจประชากรขององค์การโรคหลอดเลือดสมองโลกพบว่า ปี ๒๕๖๓ มีผู้ป่วยเป็นโรคหลอดเลือดสมองกว่า ๘๐ ล้านคน มีผู้เสียชีวิตประมาณ ๕.๕ ล้านคน พบผู้ป่วยใหม่เพิ่มขึ้นถึง ๑๔.๕ ล้านคนต่อปี ๑ ใน ๔ เป็นผู้ป่วยที่มีอายุ ๒๕ ปีขึ้นไป ส่วนสถานการณ์ในประเทศไทยข้อมูลย้อนหลัง ๕ ปี ของกองยุทธศาสตร์และแผนงานกระทรวงสาธารณสุข (ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐) จำนวนผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นทุกปี ปี ๒๕๖๐ พบผู้ป่วยเกิดใหม่จำนวน ๓๐๔,๘๐๗ ราย และมีผู้เสียชีวิตจากโรคนี้ปีละไม่ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ ราย การเป็นโรคหลอดเลือดสมองจะทำให้ครอบครัวสูญเสียในระยะยาว ตั้งแต่การสูญเสียรายได้จากการไม่ได้ทำงานของผู้ป่วยเอง ญาติพี่น้อง ครอบครัวต้องมาดูแล การจ้างคนดูแล รวมถึงค่ารักษา เพราะค่าใช้จ่ายที่ใช้รักษาระยะยาวที่ต้องได้รับการดูแลตลอดชีวิตจะมีค่าใช้จ่ายราวปีละ ๒ - ๓ ล้านบาทต่อคน ซึ่งส่งผลโดยตรงให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจทั้งส่วนตัว ครอบครัว และประเทศชาติโดยรวม

โรงพยาบาลตำรวจเป็นโรงพยาบาลระดับตติยภูมิที่เป็นสถานที่เรียนและฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาแพทย์ แพทย์เฉพาะทาง รวมถึงนักศึกษาพยาบาล และเป็นสถานที่ให้บริการด้านการรักษาพยาบาลที่มีชื่อเสียง ได้รับความเชื่อถือในเรื่องเทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัย การดูแลที่ได้มาตรฐาน และการบริการที่ประทับใจ จึงทำให้ได้รับความนิยมและไว้วางใจจากประชาชนผู้ป่วยด้วยโรคต่าง ๆ กลุ่มงานอายุรกรรมโรงพยาบาลตำรวจ ได้เห็นความสำคัญของโรคหลอดเลือดสมอง ได้มีการจัดทำแนวทางการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองเฉียบพลัน เพื่อให้ผู้ป่วยปลอดภัยตามมาตรฐานจากการตามรอยโรค (Clinical Tracer) ร่วมกับมีแนวทางปฏิบัติการพยาบาล (CNPg) อยู่แล้วนั้น เพื่อลดภาวะภาวะแทรกซ้อน ลดความพิการให้เหลือน้อยที่สุด ลดการกลับเป็นซ้ำ รวมถึงการลดอัตราการตาย ทางกลุ่มงานอายุรกรรมได้จัดทำโครงการการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองเพื่อพัฒนาศักยภาพพยาบาล โดยใช้กระบวนการการจัดการความรู้ (KM) เผยแพร่ให้แก่บุคลากรในโรงพยาบาลตำรวจให้มีความรู้และความเข้าใจ ตระหนักถึงความสำคัญในการดูแลผู้ป่วยหลอดเลือดสมอง สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามมาตรฐานสากลนำไปสู่การมีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยจัดให้มีการประชุม จัดประชุมวิชาการเวที การเรียนรู้ของสายอายุรกรรม เรื่อง การดูแลผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง (Ischemic stroke) เมื่อ ๑๕ - ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาต้นทุนต่อหน่วยการรักษาผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองห่อผู้ป่วย มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ ระหว่าง ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในห่อผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ ศึกษาจากผู้ป่วยผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองเพศหญิงที่ได้รับการวินิจฉัยตั้งแต่แรกนับว่าเป็นโรคหลอดเลือดสมอง และรับไว้ดูแลในแผนกผู้ป่วยในห่อผู้ป่วย มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ ระหว่าง ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ห่อผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง (มกร ๑๐/๒) เปิดทำการเมื่อ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ย้ายมาจากห่อผู้ป่วยเดิม คือ ขตร.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ศึกษาข้อมูลได้แค่ ๖ เดือน วิเคราะห์ในมุมมองของผู้ให้บริการ จำแนกองค์ประกอบของต้นทุนรวมออกเป็นต้นทุนค่าบริการพื้นฐาน ประกอบด้วยต้นทุนค่าลงทุน ต้นทุนค่าแรง ต้นทุนค่าวัสดุสาธารณสุขประเภท และต้นทุนค่าบริการทางการแพทย์ ประกอบด้วยต้นทุนค่าห้อง/อาหาร ต้นทุนค่ายาเวชภัณฑ์รายบุคคล ต้นทุนค่า X-RAY ต้นทุนค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการ ต้นทุนส่วนนี้รวบรวมจากใบแจ้งหนี้ในเวชระเบียนผู้ป่วยในของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองที่เข้ารับการรักษาในห่อผู้ป่วย มกร ๑๐/๒ ในช่วงเวลาที่ทำการวิจัย โดยค่ายาและเวชภัณฑ์ ค่า X-RAY ค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการต่าง ๆ เป็นราคาที่เรียกเก็บจากผู้ป่วย (Charge price) ไม่ได้นำมารับตามราคาต้นทุน (Cost) ที่แท้จริง โดยนำมาคำนวณค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อราย ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อรายต่อวันนอน

ผลการวิจัย

๑. ต้นทุนรวมของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง เป็นเงิน ๑๒,๙๙๙,๑๔๐.๘๐ บาท จำแนกเป็นต้นทุนค่าลงทุน เป็นเงิน ๑,๗๓๑,๘๙๖.๖๑ บาท ร้อยละ ๑๓.๓๐ ต้นทุนค่าแรงเป็นเงิน ๘,๔๕๓,๗๐๓.๗๗ บาท ร้อยละ ๖๔.๙๖ ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณสุขประเภท เป็นเงิน ๑,๗๑๓,๕๕๑.๒๘ บาท ร้อยละ ๑๕.๑๐

๒. ต้นทุนค่าลงทุน จำแนกเป็นต้นทุนค่าเสื่อมราคาของอาคารเป็นเงิน ๕๑๘,๙๕๙.๓๐ บาท
 เสื่อมราคาครุภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ ครุภัณฑ์สำนักงานเป็นเงิน ๑,๓/๓๑,๘๙๖.๖๑ บาท
๓. ต้นทุนค่าแรงบุคลากรพยาบาล ๖,๖๕๕,๓๘๐ บาท ค่าแรงบุคลากรแพทย์ ๑,๓๓๕,๓๒๓.๓/๓ บาท
 ค่าแรงบุคลากร พนักงานธุรการ ลูกจ้างชั่วคราว Out source ๔๕๓,๐๐๐ บาท
๔. ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภค ต้นทุนค่าพัสดุและเวชภัณฑ์ ๑,๑๘๙,๕๒๓.๕๐ บาท
 ค่าบริการฟ้าสะอาด ๕๖๔,๐๒๗.๓/๘ บาท ค่าน้ำค่าไฟ ๒๐๒,๕๓๖.๖๐ บาท
๕. ต้นทุนค่าบริการทางการแพทย์ (Medical Care Cost) ได้แก่ ค่าห้องอาหาร ยา เวชภัณฑ์รายบุคคล,
 X-RAY, ค่าตรวจทางห้องปฏิบัติการ (Lab) เป็นเงิน ๘๖๓,๔๕๒.๕๐ บาท ร้อยละ ๖.๖๔
๖. ต้นทุนต่อหน่วยผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาล
 ตำรวจ คำนวณต้นทุนค่าบริการพื้นฐานและต้นทุนค่าบริการทางการแพทย์เป็นเงิน ๓๒,๑๐๗.๘๐ บาท
๗. ต้นทุนต่อหน่วยต่อวันนอนของโรคหลอดเลือดสมองในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒
 โรงพยาบาลตำรวจ คำนวณต้นทุนค่าบริการพื้นฐานและต้นทุนค่าบริการทางการแพทย์เป็นเงิน ๒,๓๗๑ บาท
๘. เปรียบเทียบต้นทุนต่อหน่วยผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมองในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒
 โรงพยาบาลตำรวจ ตามกลุ่มวินิจฉัยโรคร่วม (DRGs) เป็นเงิน ๑,๙๓๘ บาท

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรในเรื่องการประหยัดวัสดุ อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ รวมถึงน้ำประปา ไฟฟ้า
๒. พัฒนาระบบสารสนเทศด้านการเงิน การพัสดุ โดยตั้งคณะกรรมการจัดทำ วิเคราะห์ ระบบการเงิน
 การพัสดุของโรงพยาบาล
๓. วางแผนทรัพยากรมนุษย์ในหน่วยงานให้ครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ คือ การพัฒนากำลังคน
 การบำรุงรักษากำลังคน การใช้ประโยชน์ของกำลังคน
๔. กำหนดนโยบายการหมุนเวียนการปฏิบัติงานของพยาบาล เพื่อลดต้นทุนค่าแรง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. ในการวิจัยนี้ข้อมูลค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งเป็นราคาที่เรียกเก็บจากผู้ป่วย (Charge price) ซึ่งไม่ใช่ต้นทุน
 (Cost) ที่แท้จริง ถ้ามีผู้สนใจศึกษาเพิ่มเติมโดยใช้ข้อมูลที่เป็นราคาที่แท้จริง น่าจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากขึ้น
๒. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยต้นทุนค่าใช้จ่ายในแง่ผู้ให้บริการ ถ้ามีผู้สนใจวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายในการ
 ดูแลรักษาผู้ป่วยในแง่ผู้ใช้บริการบ้าง อาจจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น
๓. ควรวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในรายโรค โดยคิดต้นทุนทางอ้อมที่ได้รับจัดสรรมาจากหน่วยงาน
 สนับสนุนอื่น
๔. การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในรายโรค ควรทำการศึกษาแบบไปข้างหน้า (Prospective Study)
 จะทำให้เก็บข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนและสะดวกกว่าการศึกษาแบบย้อนหลัง (Retrospective Study)

การวิจัยเรื่อง : วิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง (มกร ๑๐/๒) โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง นลินรัตน์ ทองเสถียร
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันระบบสุขภาพไทยกำลังเผชิญกับสิ่งที่ท้าทายจากรอบด้าน อาทิ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเปลี่ยนจากสังคมชนบทสู่สังคมเมือง การเชื่อมต่อการค้าการลงทุนทั่วโลก ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ประชาชนมีความคาดหวังต่อคุณภาพของระบบบริการมากขึ้น ขณะที่งบประมาณภาครัฐเริ่มมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายด้านสาธารณสุข ทำให้ระบบสุขภาพไทยต้องเตรียมเพื่อรับมือกับสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ (โสภณ เมฆธน ๒๕๕๙) ผลจากระบบหลักประกันสุขภาพของประเทศไทย ทำให้รัฐบาลต้องลงทุนด้วยงบประมาณจำนวนมากและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการประมาณการรายจ่ายสุขภาพระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๖ - ๒๕๖๕ พบว่า ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากร้อยละ ๓.๗ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ จากผลการศึกษาคาดการณ์ค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๕ พบว่าการคาดการณ์รายจ่ายด้านสุขภาพของกองทุนสวัสดิการข้าราชการ กองทุนประกันสังคม และกองทุนหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าแห่งชาติ เพิ่มขึ้นจากประมาณร้อยละ ๑.๘ ของ GDP ในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ไปเป็นร้อยละ ๒.๔ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ การคาดการณ์รายจ่ายด้านสุขภาพพบว่า รายจ่ายสุขภาพทั้งหมดต่อ GDP ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ มีค่าร้อยละ ๔.๙๖ และรายจ่ายของรัฐบาลด้านสุขภาพต่อรายจ่ายของรัฐบาลในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๖ จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เกิดความกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของประเทศ ซึ่งคาดว่าในอนาคตประเทศไทยอาจจะประสบปัญหาเกี่ยวกับความยั่งยืนทางการเงินการคลังที่จะสนับสนุนระบบประกันสุขภาพของประเทศ (กระทรวงสาธารณสุข, ๒๕๕๙)

โรงพยาบาลตำรวจเป็นสถานพยาบาลภาครัฐ มีจำนวนเตียงรองรับผู้ป่วยได้ ๖๐๐ เตียง ให้การรักษาพยาบาลข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งบุคคลในครอบครัว และประชาชน โรงพยาบาลตำรวจให้บริการด้านสุขภาพอนามัยทั้งในด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การฟื้นฟูสภาพแก่ผู้ป่วย ประชาชน และผู้รับบริการแล้ว โรงพยาบาลตำรวจยังเป็นสถานที่ให้การศึกษาและฝึกอบรมแก่นักศึกษาแพทย์ นักศึกษาพยาบาล ตลอดจนให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย รายได้หลักของโรงพยาบาลตำรวจได้จากเงินงบประมาณและเงินที่โรงพยาบาลเรียกเก็บจากผู้ป่วยที่มารับการรักษา สำหรับผู้ป่วยในระบบประกันสุขภาพนั้น ก็ได้รับจากการเรียกเก็บจากผู้ป่วยอาจลดลงเนื่องจากโรงพยาบาลได้รับจัดสรรงบประมาณเป็นลักษณะเหมาจ่ายรายหัว ทำให้เกิดแนวโน้มความเสี่ยงต่อการรับภาระการรักษาผู้ป่วยในระบบนี้มากขึ้น ด้วยเหตุที่โรงพยาบาลตำรวจยังขาดข้อมูลต้นทุนต่อหน่วยบริการซึ่งมีความจำเป็นในการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการของโรงพยาบาล และเพื่อรองรับนโยบายของผู้บริหารโรงพยาบาลตำรวจที่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงพยาบาลตำรวจ ๔.๐ หรือ PGH 4.0 โดยมีเป้าหมายเป็นสถาบันทางการแพทย์ที่มีความเป็นเลิศและได้มาตรฐานสากล การบริหารจัดการเงินทุน งบประมาณด้านการเงิน (Money management) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ PGH 4.0 มีความสำคัญอย่างยิ่งในการบริหารต้นทุนที่โปร่งใสและ

มีประสิทธิภาพ รวมถึงการจัดการรายได้จากการรักษาพยาบาลมาใช้ในงานบริหารจัดการ มีความจำเป็นในการพัฒนางานของโรงพยาบาลตำรวจ

หอผู้ป่วยมหานวมิพลราชานุสรณ์ ๑๐/๒ (มกร ๑๐/๒) ให้บริการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยโรคทางอายุรกรรม ข้าราชการตำรวจ ครอบครัวตำรวจ และประชาชนทั่วไปอย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพ ครอบคลุมทั้งการรักษา การป้องกัน การส่งเสริม และการฟื้นฟูสมรรถภาพ โดยคำนึงถึงความถูกต้อง รวดเร็ว ปลอดภัย ผู้รับบริการพึงพอใจ และผู้ให้บริการผาสึกให้บริการดูแลรักษาพยาบาลผู้ป่วยในเพศหญิงอายุ ๑๕ ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ที่เจ็บป่วยด้วยโรคทางอายุรกรรมทั่วไปทุกระบบ และผู้ป่วยอายุรกรรมระยะกึ่งวิกฤตใช้เครื่องช่วยหายใจซึ่งเป็นผู้ป่วยที่มีความเสี่ยงสูงต้องได้รับการดูแลใกล้ชิดหรือต้องได้รับการดูแลต่อเนื่องด้วยเครื่องมือติดตามสัญญาณชีพ จำนวนเตียงที่จัดให้บริการมีทั้งหมด ๒๔ เตียง ประกอบด้วยเตียงสามัญจำนวน ๒๓ เตียง และห้องแยกโรคผู้ป่วยติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ (Airborne infection) แบบความดันลบ (Negative pressure) จำนวน ๑ ห้อง จากสถิติงานเวชระเบียนพบว่า ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง ๓ ปีย้อนหลัง มีจำนวนดังนี้ ปี ๒๕๖๑ จำนวน ๑,๐๔๗ ราย ปี ๒๕๖๒ จำนวน ๙๐๓ ราย และปี ๒๕๖๓ จำนวน ๘๓๘ ราย โดยใช้สิทธิการรักษาต้นสังกัด กรมบัญชีกลาง ประกันสังคม และประกันสุขภาพถ้วนหน้า ซึ่งมีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงในแต่ละปี

ดังนั้น การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ และเพื่อรองรับนโยบายของผู้บริหารโรงพยาบาลที่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงพยาบาลในเชิงการจัดการทรัพยากร ด้านการเงินการคลัง ทำให้ทราบถึงรายละเอียดของค่าใช้จ่ายและทรัพยากรที่ใช้ในการบริการผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้นทุนของโรงพยาบาลเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงพยาบาลสำหรับนำมาใช้วิเคราะห์ วางแผน พัฒนา และบริหารจัดการโรงพยาบาลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาต้นทุนต่อหน่วยของหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ ระหว่าง ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ โดยใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เก็บข้อมูลย้อนหลัง (Retrospective Descriptive Research) จากแผนกสถิติ แผนกการเงิน แผนกพัสดุ และแผนกซ่อมบำรุงของโรงพยาบาลตำรวจในช่วงเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ ถึงธันวาคม ๒๕๖๓ เป็นระยะเวลา ๖ เดือน หอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง (มกร ๑๐/๒) เปิดทำการเมื่อ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ ย้ายมาจากหอผู้ป่วยเดิม คือ ขตร.๓ จึงเป็นข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ศึกษาข้อมูลได้ในระยะเวลา ๖ เดือน

ประชากรสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ข้อมูลต้นทุนพื้นฐาน (Routine Service Cost) ประกอบด้วย ต้นทุนค่าแรง ต้นทุนค่าวัสดุ ต้นทุนค่าลงทุน ข้อมูลจำนวนผู้ป่วยใน และจำนวนวันนอนในโรงพยาบาล ระหว่าง ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ – ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๓ ของหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง (มกร ๑๐/๒)

ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนผู้ป่วยที่รับไว้ในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ มีจำนวน ๔๐๕ ราย จำนวนวันนอนทั้งหมด ๔,๓๒๒ วันนอน เฉลี่ยมีวันนอน ๑๐.๖๗ วันนอนต่อราย

๒. ต้นทุนรวมของหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๒ เป็นเงิน ๑๒,๑๓๑,๖๘๘.๒๘ บาท จำแนกเป็น

๒.๑ ต้นทุนค่าลงทุนเป็นเงิน ๑,๓๓๑,๘๙๖.๖๑ บาท ร้อยละ ๑๔.๒๘ แบ่งเป็นต้นทุนค่าเสื่อมราคาของอาคารเป็นเงิน ๕๑๘,๙๕๙.๓๐ บาท ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์เครื่องมือแพทย์ ครุภัณฑ์สำนักงานเป็นเงิน ๑,๒๑๒,๙๓๗.๓๐ บาท

๒.๒ ต้นทุนค่าแรงเป็นเงิน ๘,๔๔๓,๗๐๓.๗๗ บาท ร้อยละ ๖๙.๖ แบ่งเป็นค่าแรงบุคลากรพยาบาล ๖,๖๕๕,๓๘๐ บาท ค่าแรงบุคลากรแพทย์ ๑,๓๓๕,๓๒๓.๗๗ บาท ค่าแรงพนักงานธุรการ ลูกจ้างชั่วคราว Out source ๔๕๓,๐๐๐ บาท

๒.๓ ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภคเป็นเงิน ๑,๙๕๖,๐๘๗.๙๐ บาท ร้อยละ ๑๖.๑๒ ต้นทุนค่าพัสดุและเวชภัณฑ์ ๑,๑๘๙,๕๒๓.๕๐ บาท ค่าบริการผ้าสะอาด ๕๖๔,๐๒๗.๗๘ บาท ค่าน้ำค่าไฟ ๒๐๒,๕๓๖.๖๐ บาท

๓. ต้นทุนต่อหน่วยและต้นทุนต่อวันนอนในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ

๓.๑ ต้นทุนต่อหน่วยของหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ คำนวณต้นทุนค่าบริการพื้นฐานเป็นเงิน ๒๙,๙๕๔.๗๙ บาท

๓.๒ ต้นทุนต่อวันนอนในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ คำนวณจากต้นทุนค่าบริการพื้นฐานและข้อมูลวันนอนเป็นเงิน ๒,๘๐๖.๙๖ บาท

๓.๓ ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ โรงพยาบาลตำรวจ คำนวณจากต้นทุนรวมหารด้วยจำนวนผู้ป่วยเป็นเงิน ๒๙,๙๕๔.๗๙ บาท หากคำนวณต้นทุนต่อวันนอนเป็นเงิน ๒,๘๐๖.๙๖ บาท

จากต้นทุนดังกล่าว คือ ต้นทุนรวมและต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ พบว่า มีต้นทุนสูงแม้ยังไม่รวมต้นทุนทางอ้อมที่ได้รับจัดสรรจากหน่วยต้นทุนอื่น ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับหน่วยต้นทุนหอผู้ป่วย แต่จากการเก็บข้อมูลที่ค่อนข้างละเอียดและใกล้เคียงความเป็นจริง จึงทำให้ต้นทุนรวมและต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมหญิง มกร ๑๐/๒ มีต้นทุนค่อนข้างสูง

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยและผลการวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กรในเรื่องการประหยัดวัสดุ อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ รวมถึงน้ำประปา ไฟฟ้า

๒. พัฒนาระบบสารสนเทศด้านการเงินการพัสดุ โดยตั้งคณะกรรมการจัดทำวิเคราะห์ระบบการเงินการพัสดุของโรงพยาบาล

๓. วางแผนทรัพยากรมนุษย์ในหน่วยงานให้ครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ คือ การพัฒนากำลังคน การบำรุงรักษากำลังคน การใช้ประโยชน์ของกำลังคน

๔. กำหนดนโยบายการหมุนเวียนการปฏิบัติงานของพยาบาลเพื่อลดต้นทุนค่าแรง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

๑. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยต้นทุนค่าใช้จ่ายในแง่ผู้ให้บริการ ถ้ามีผู้สนใจวิจัยเรื่องค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาผู้ป่วยในแง่ผู้รับบริการบ้าง อาจจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพิ่มขึ้น

๒. เป็นแนวทางให้กับหน่วยงานในโรงพยาบาลตำรวจได้มีการวิเคราะห์ต้นทุนในรายโรคต่อไป เพื่อให้มีความคุ้มค่าที่สุดและก่อให้เกิดประโยชน์แก่โรงพยาบาลตำรวจ

๓. การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในรายโรค ควรทำการศึกษาแบบไปข้างหน้า (Prospective Study) จะทำให้เก็บข้อมูลสมบูรณ์ครบถ้วนและสะดวกกว่าการศึกษาแบบย้อนหลัง (Retrospective Study)

การวิจัยเรื่อง : ศึกษาการกำกับตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย มจร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ฉันทย์ลิตา จิรเศรษฐภรณ์
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคเบาหวานเป็นโรคเรื้อรังที่เป็นภัยเงียบที่มาพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ และวิถีชีวิต ส่งผลกระทบต่อประชากรทุกกลุ่มอายุ การดำเนินของโรคเป็นไปอย่างช้า ๆ แต่ก่อให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่มีอันตรายรุนแรงซึ่งไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิม ผู้ป่วยเบาหวานต้องเผชิญกับการรู้สึกรบกวนจากโรคและต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลจำนวนมาก (เอ็ดมอนด์สัน ชาญชัยศรี, ๒๕๕๖) สหพันธ์เบาหวานนานาชาติ (International Diabetes Federation, IDF) ได้มีการกำหนดให้โรคเบาหวานเป็นปัญหาที่ทุกประเทศต้องให้ความสำคัญ และการรักษาโรคเบาหวานด้วยวิถีทางการแพทย์อย่างเดียวหรือการจัดรูปแบบการให้บริการในลักษณะมาตรฐานตามแพทย์นัด รับประทาน และกลับบ้าน หากผู้ป่วยเบาหวานไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้จะส่งผลให้เกิดภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงทั้งชนิดเฉียบพลันและเรื้อรังตามมา ทำให้ผู้ป่วยเกิดความทุกข์ทรมานจากโรค ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษา รวมทั้งค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการเดินทาง ส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของครอบครัว สังคม และประเทศชาติโดยรวม โดยเฉพาะเมื่อต้องรับภาระรักษาโรคเบาหวานเป็นระยะเวลานาน บางคนมีความคิดและความเชื่อว่าการใช้ยาอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอเป็นสิ่งน่าเบื่อหน่ายยากได้รับความไม่สุขสบายจากผลข้างเคียงจากการใช้ยา

ปัจจัยที่สำคัญในการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน คือ พฤติกรรมการรับประทานอาหาร และการจัดการกับตนเอง และพฤติกรรมการรับประทานอาหารที่ไม่เหมาะสมเกิดจากปัจจัย ได้แก่ นิสัยการบริโภค ทักษะการบริโภคอาหาร ความรู้ด้านโภชนาการและอาหาร และความสนใจในการดูแลตนเองในเรื่องอาหาร เนื่องจากเบาหวานเป็นโรคที่มีความผิดปกติในระบบการเผาผลาญ (Metabolism) อาหาร ร่วมกับความผิดปกติของฮอร์โมนอินซูลิน การควบคุมอาหารจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการควบคุมโรค ดังนั้น พฤติกรรมสุขภาพจึงเป็นพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสุขภาพ โดยอาศัยความรู้ความเข้าใจ เจตคติ และการปฏิบัติตนทางสุขภาพที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม (โสพิศ แสงทอง, ๒๕๕๗)

โปรแกรมการกำกับตนเองผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดการกำกับตนเองของแบนดูรา ประกอบด้วย ๓ กระบวนการ ได้แก่ ๑) กระบวนการสังเกตตนเอง (Self-observation) ๒) กระบวนการตัดสิน (Judgement Process) และ ๓) การแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง (Self-reaction) ที่นำมาประยุกต์ใช้กับข้อมูลทางคลินิก ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ป่วยเบาหวาน ได้แก่ น้ำหนัก ดัชนีมวลกาย รอบเอว และระดับน้ำตาลในเลือด การให้ความรู้อาหารเบาหวานและอาหารแลกเปลี่ยน การออกกำลังกาย การรับยาตามแพทย์สั่ง มาตามนัดตรวจของแพทย์ เป็นเป้าหมายทางคลินิกในการควบคุมโรค ให้ข้อมูลย้อนกลับ มีตัวแบบ และเสริมแรงจูงใจให้ผู้ป่วยเห็นคุณค่าของตนเอง มีความสนใจในการดูแลตัวเองด้านอาหารที่รับประทานอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งเป็นข้อมูล

ที่ผู้ป่วยสามารถสังเกตได้ด้วยตนเอง จะสามารถให้ผู้ป่วยเบาหวานได้รู้ว่ามีขีด ปริมาณของอาหารที่รับประทานนั้น มีผลต่อการเพิ่มของน้ำหนัก (ดัชนีมวลกาย) รอบเอว และระดับน้ำตาลในเลือดจากผลของการรับประทาน อาหารโดยตรง กำกับตนเองด้วยข้อมูลทางคลินิกจะทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้และมีประสบการณ์จากความ สำเร็จที่เกิดขึ้นจากการกระทำที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งประสบการณ์จากความ สำเร็จจะทำให้ บุคคลมีพฤติกรรมที่ดีและยั่งยืนได้ (Bandura, 1986)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและสนใจที่จะทำการศึกษากำกับตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อใช้ในการทำนายคุณภาพ ในการกำกับตนเองที่มีผลต่อสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวาน เนื่องจากผู้ป่วยโรคเบาหวานจะต้องเผชิญกับ ภาวะคุกคามชีวิตและความรู้สึก และเนื่องจากพฤติกรรมการเจ็บป่วยของบุคคล ถ้าผู้ป่วยมีความมั่นใจว่า ตนมีความสามารถที่จะปฏิบัติตนตามคำแนะนำด้านสุขภาพ สามารถกำกับตนเองและเตือนตนเองเพื่อปรับเปลี่ยน พฤติกรรมที่มีผลต่อโรคที่เป็นอยู่ ช่วยชะลอการดำเนินของโรคและลดภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรงได้ ซึ่งจะช่วยให้ ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษากำกับตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ

ผลการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ เป็นเพศชายอายุมากกว่า ๖๐ ปีขึ้นไป สถานภาพสมรส การศึกษาระดับมัธยมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนน้อยกว่า ๑๕,๐๐๐ บาท อาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว มีระยะเวลาการเจ็บป่วยมากกว่า หรือเท่ากับ ๒๔ ปี ใช้สิทธิการรักษาพยาบาลสวัสดิการข้าราชการ นับถือศาสนาพุทธ

๒. กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เรื่องโรคเบาหวานมากที่สุดเรื่องการเป็นแผลและฝีกาย แต่หายยากไม่ใช่อาการป่วยของโรคเบาหวาน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๙

๓. กลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเองด้านการสังเกตตัวเอง กระบวนการตัดสินใจ และการแสดงปฏิกิริยา ต่อตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) .727

๔. กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมสุขภาพ ประกอบด้วย ด้านการบริโภคอาหาร ด้านการออกกำลังกาย ด้านการใช้ยารักษาโรคเบาหวาน และการจัดการความเครียด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 2.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) .704

๕. กลุ่มตัวอย่างมีการกำกับตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการ หอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ ในระดับ .๘๐๒ แสดงว่า การกำกับตนเองและพฤติกรรมสุขภาพ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกไปในทิศทางเดียวกันและมีความสัมพันธ์กันมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเรื่องศึกษากำกับตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ที่มารับบริการหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะทำให้ความสนใจต่อการพิจารณา และตั้งข้อสังเกตครั้งนี้ ได้แก่

๑. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยเบาหวานยังขาดความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานอีกหลายเรื่อง ประกอบด้วย การควบคุมโรคเบาหวาน การลดหรือการเพิ่มปริมาณยาเองตามอาการ การรักษาบาดแผล และการทำความสะอาดหรือดูแลเท้าเป็นพิเศษ จึงควรมีโปรแกรมการส่งเสริมความรู้ให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานมากขึ้น เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และมีการดูแลตนเองอย่างถูกต้องครบสมบูรณ์มากขึ้น

๒. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ มีการกำกับตนเองด้านการสังเกตตัวเอง กระบวนการตัดสินใจ และการแสดงปฏิกิริยาต่อตนเอง ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ควรมีการนำการกำกับตนเองไปประยุกต์ใช้ โดยการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างเสริมการเรียนรู้และทักษะให้ผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและซักถามความเข้าใจ แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่

๓. ควรมีการวางแผนนำการกำกับตนเองไปพัฒนาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการส่งเสริมกับกลุ่มผู้ป่วยโรคเบาหวาน มีพฤติกรรมดูแลสุขภาพตนเอง โดยนำไปเผยแพร่แล้วฝึกอบรมให้แก่บุคลากรทางการแพทย์ แล้วนำไปส่งต่อให้แก่ผู้ป่วยโรคเบาหวานต่อ ๆ ไป

๔. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ มีพฤติกรรมสุขภาพ ประกอบด้วย ด้านการบริโภคอาหาร ด้านการออกกำลังกาย ด้านการใช้ยารักษาโรคเบาหวาน และการจัดการความเครียด ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ควรมีพัฒนากลวิธีในการกระตุ้นให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานมีการวิเคราะห์สภาพปัญหาของตนเองและกำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาพร้อมกันกับญาติและทีมบุคลากรทางการแพทย์

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นเรื่องศึกษาการกำกับตนเองที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ ยังมีประเด็นอื่น ๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

๑. ควรมีการวิจัยการพัฒนาศักยภาพการดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวานโดยบุคคลในครอบครัวของผู้ป่วย
๒. ควรมีการวิจัยการพัฒนารูปแบบการให้บริการผู้ป่วยโรคเบาหวานในหอผู้ป่วยอื่น ๆ ของโรงพยาบาล
๓. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เชื่อมโยงการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ระบบบริการสาธารณสุข และผู้ให้บริการ เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถในการดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวานในโรงพยาบาลตำรวจได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมสามัญชาย มกร ๑๐/๑ (UNIT COST ANALYSIS OF THE MALE MEDICINE WARD MPR 10/1 : THE POLICE GENERAL HOSPITAL)

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง พัชรี ชัยพรหมนฤภัย
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๓

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ระบบสุขภาพ (Health System) ในพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติมีความหมายครอบคลุมตั้งแต่สุขภาพเฉพาะบุคคล สุขภาพที่ดำเนินอยู่นอกตัวบุคคล กิจกรรมต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสุขภาพ และกิจกรรมใดก็ตามที่ส่งผลต่อสุขภาพ กล่าวได้ว่า ระบบสุขภาพอาจนิยามจากบทบาท หน้าที่ หรือองค์ประกอบ รวมไปถึงการมีกลไกกระบวนการ ความเชื่อมโยงขององค์ประกอบต่าง ๆ ปัจจุบันระบบสาธารณสุข (Public Health System) เป็นส่วนหนึ่งของระบบสุขภาพเป็นการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ และการฟื้นฟูสมรรถภาพ ระบบสาธารณสุขจะมีความหมายว่าเป็นการบริการต่าง ๆ อันเกี่ยวกับการสร้างเสริมสุขภาพ การป้องกันควบคุมโรค และปัจจัยที่คุกคามการตรวจวินิจฉัยและบำบัดสภาวะเจ็บป่วย และการฟื้นฟูสมรรถภาพของบุคคลในครอบครัวและชุมชน ซึ่งระบบสาธารณสุขปัจจุบันมีการนำนโยบายสู่การปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ทำให้สถานบริการสุขภาพทุกแห่งมีการปรับตัวตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้การใช้ได้ประโยชน์สูงสุด

โรงพยาบาลตำรวจเป็นโรงพยาบาลที่สามารถรับผู้ป่วยได้ ๖๐๐ เตียง ให้บริการผู้ป่วยตั้งแต่ระดับปฐมภูมิจนถึงระดับตติยภูมิ ให้การรักษาพยาบาลข้าราชการตำรวจ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมถึงบุคคลในครอบครัวและประชาชนทั่วไป ซึ่งมีผู้รับบริการจำนวนมาก หอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ เป็นหอผู้ป่วยที่ดูแลผู้ป่วยอายุรกรรมสามัญชาย มีจำนวนเตียงทั้งหมด ๒๕ เตียง ประกอบด้วยเตียงสามัญ ๒๔ เตียง ห้องความดันลบ ๑ เตียง ดูแลผู้ป่วยอายุรกรรมทั้งวิกฤติและกึ่งวิกฤติ มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูงในแต่ละปี การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยบริการจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการและเพื่อรองรับนโยบายของผู้บริหารโรงพยาบาลที่มีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาโรงพยาบาล โดยเป้าหมายจะเป็นสถาบันการแพทย์ที่มีความเป็นเลิศระดับสากล

การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ นอกจากจะมีประโยชน์ในการจัดให้บริการมีประสิทธิภาพ ยังมีประโยชน์เพื่อการวางแผนการกำหนดนโยบายสำหรับการบริหารงาน โดยใช้ข้อมูลต้นทุนที่มีการจัดเก็บและผ่านการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ ทำให้สามารถนำมากำหนดและควบคุมต้นทุนต่อหน่วยบริการให้เป็นมาตรฐานของกิจกรรมต่าง ๆ ได้ รวมทั้งทำให้ได้พัฒนาระบบข้อมูลทางการเงินเพื่อการบริหารราชการ พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลรายได้ ซึ่งสามารถใช้เป็นต้นแบบในการศึกษาวิจัยในโรงพยาบาลต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมสามัญชาย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ
ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรมสามัญชาย มกร ๑๐/๑ (UNIT COST ANALYSIS OF THE MALE MEDICINE WARD MPR 10/1 : POLICE GENERAL HOSPITAL)” เพื่อหาต้นทุนรวม (Total cost) โดยเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ โดยเก็บข้อมูลด้านการเงิน ต้นทุนค่าบริการพื้นฐาน (Routine service cost) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม Microsoft Excel จากการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ป่วยที่มารับการรักษาที่หอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ โรงพยาบาลตำรวจ ระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ จำนวนทั้งสิ้น ๕๔๕ ราย จำนวนวันนอนโรงพยาบาลทั้งสิ้น ๙,๑๓๑ วัน เฉลี่ยวันนอน ๑๖ วัน
๒. ต้นทุนรวมของหอผู้ป่วย มกร ๑๐/๑ เป็นเงิน ๑๘,๔๙๐,๕๘๖.๒๓ บาท จำแนกเป็นค่าต้นทุนค่าลงทุนเป็นเงิน ๑,๓๖๕,๑๙๕.๕๓ บาท (ร้อยละ ๙.๕๔) ต้นทุนค่าแรงเป็นเงิน ๑๒,๓๗๘,๕๐๕.๙๒ บาท (ร้อยละ ๖๙.๑๖) ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภคเป็นเงิน ๓,๙๓๖,๘๘๔.๗๘ บาท (ร้อยละ ๒๑.๓๐)
 - ๒.๑ ต้นทุนค่าลงทุนส่วนใหญ่เป็นค่าเสื่อมครุภัณฑ์ทางการแพทย์เป็นเงิน ๑,๑๔๓,๘๘๔.๒๐ บาท (ร้อยละ ๖๔.๘) รองลงมาเป็นค่าเสื่อมอาคาร ๕๕๘,๘๓๙ บาท (ร้อยละ ๓๑.๖๖)
 - ๒.๒ ต้นทุนค่าแรงบุคลากรพยาบาลเป็นเงิน ๑๐,๙๖๖,๑๔๘.๐๐ บาท (ร้อยละ ๘๕.๓๕) ค่าแรงอายุรแพทย์เป็นเงิน ๑,๘๒๒,๓๕๗.๙๒ บาท (ร้อยละ ๑๔.๖๕)
 - ๒.๓ ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลืองและสาธารณูปโภค ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนค่าเวชภัณฑ์เป็นเงิน ๒,๔๐๑,๑๙๖.๑๙ บาท (ร้อยละ ๖๐.๙๙) รองลงมาเป็นต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลืองเป็นเงิน ๘๓๙,๐๕๕.๗๒ บาท (ร้อยละ ๒๑.๓๒) และต้นทุนค่าสาธารณูปโภคเป็นเงิน ๖๕๖,๖๓๒.๘๗ บาท (ร้อยละ ๑๖.๖๙) ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

- จากการดำเนินการวิจัยและผลวิจัยที่ได้ ผู้วิจัยขอเสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ดังนี้
๑. ส่งเสริมวัฒนธรรมองค์กร มุ่งเน้นให้ตระหนักในเรื่องการประหยัดวัสดุ อุปกรณ์ เวชภัณฑ์ รวมถึงน้ำประปา ไฟฟ้า เนื่องจากเป็นแหล่งการดำเนินงานที่สำคัญของโรงพยาบาล การควบคุมค่าใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพจะสามารถลดต้นทุนในการดำเนินงานเหล่านี้ได้ โดยมีการอบรมให้ความรู้หรือกระตุ้นให้เห็นความสำคัญขงนโยบายเพื่อประหยัดค่าใช้จ่าย
 ๒. ข้อมูลครุภัณฑ์ทั้งหมดของโรงพยาบาลควรมีการลงทะเบียนให้ถูกต้อง ครบถ้วน และควรมีการออกสำรวจรายละเอียดการใช้งาน โดยผู้รับผิดชอบครุภัณฑ์ของหอผู้ป่วยหรือของโรงพยาบาลส่งรายการครุภัณฑ์ที่ยังใช้งานได้อยู่หรือหมดอายุการใช้งาน เพื่อทราบรายการครุภัณฑ์ที่ใช้จริงและมีข้อมูลที่ทันสมัยตลอดเวลา
 ๓. ต้นทุนค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลหรือของหน่วยงานต่าง ๆ ที่วิเคราะห์ ควรรายงานให้แก่ละหน่วยงานทราบด้วย จะทำให้ผู้รับผิดชอบเห็นความสำคัญของการเก็บข้อมูลและสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 ๔. กำหนดลักษณะงาน หน้าที่ ของผู้ปฏิบัติงานที่ชัดเจน วางแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในหน่วยงานให้ครอบคลุมในประเด็นต่าง ๆ คือ พัฒนากำลังคน การบำรุงรักษากำลังคน การใช้ประโยชน์ของกำลังคน
 ๕. พัฒนาระบบสารสนเทศ ด้านการเงิน การพัสดุ การบริหารข้อมูลข่าวสาร ให้สอดคล้องและเหมาะสม

การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม (มกร ๑๒) โรงพยาบาลตำรวจ (THE UNIT COST ANALYSIS OF MEDICINE WARD (MPR 12) THE POLICE GENERAL HOSPITAL)

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง มะลิวรรณ เกียรติอักษรโยธิน
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๓

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาต้นทุนเป็นพื้นฐานของการหาขนาดการลงทุน การรู้ต้นทุนด้านสุขภาพทำให้เข้าใจว่าต้องลงทุนในระบบสุขภาพอย่างไร การศึกษาต้นทุนของการบริการสุขภาพที่ถูกต้องครบถ้วนไม่ว่าจะมีแหล่งที่มาของต้นทุนจากรัฐ ประชาชน หรือการบริจาค จะมีผลถึงการประมาณการเพื่อระดมทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสุขภาพอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาศูนย์บริการบุคคลที่เป็นส่วนสำคัญในการให้บริการทางสุขภาพ

การจัดสรรงบประมาณในปัจจุบันเป็นระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน โดยให้ความสำคัญกับผลผลิตแทนการควบคุมรายละเอียดของปัจจัยนำเข้าหรือปัจจัยการผลิต โดยผลผลิตดังกล่าวต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติ นโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์ของกระทรวง และสามารถเชื่อมโยงผลลัพธ์ในระดับกระทรวงและระดับชาติได้

การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยทำให้สามารถเลือกกิจกรรมที่เพิ่มมูลค่าและส่งผลให้การนำส่งผลผลิตเกิดต้นทุนต่ำสุด ในขณะที่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตกลงไว้ได้ การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยสามารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการดำเนินงานของหน่วยงาน และนำมากำหนดเป็นต้นทุนเป้าหมายที่รัฐจะซื้อบริการจากหน่วยงาน ซึ่งรัฐอาจซื้อบริการจากหน่วยงานต่ำกว่าต้นทุนที่ใช้ดำเนินการในปัจจุบัน โดยหลักการนี้จะทำให้หน่วยงานมีการปรับปรุงประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภายในและกระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุนในระยะยาว

โรงพยาบาลตำรวจเป็นโรงพยาบาลตติยภูมิ ขนาด ๖๐๐ เตียง ให้บริการแก่ข้าราชการตำรวจ ครอบครัว และประชาชนทั่วไป โรงพยาบาลตำรวจได้รับเงินในการบริหารจัดการ ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ เงินงบประมาณรายปีที่ขออนุมัติจากรัฐบาล สำหรับเงินเดือนข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ส่วนที่ ๒ เงินนอกงบประมาณ ได้แก่ เงินบำรุงโรงพยาบาล รายได้ส่วนนี้มาจากเงินรายรับในการให้บริการผู้ป่วย เงินบริจาคเพื่อใช้ในการรักษาพยาบาล และเงินที่หน่วยงานอื่นโอนให้โรงพยาบาลเพื่อใช้ในกิจการแพทย์ ได้แก่ เงินรายได้ต่อหัวประชากรจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เป็นต้น ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ พบว่า เงินกองทุน สปสช. และเงินกองทุนประกันสังคมเริ่มมีการขาดทุน ทำให้โรงพยาบาลต้องมีการทบทวนและศึกษาต้นทุนในการให้บริการการตรวจรักษาต่าง ๆ เพื่อพิจารณาในการบริหารจัดการการเงินของโรงพยาบาล เพื่อกำหนดต้นทุนในการผลิตให้เกิดผลผลิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

หอผู้ป่วยอายุรกรรม (มกร ๑๒) ให้บริการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคอายุรกรรมทั้งชายและหญิง จำนวน ๑๖ เตียง ดูแลรักษาผู้ป่วยทุกสิทธิการรักษา ได้แก่ สิทธิกรมบัญชีกลาง, ข้าราชการท้องถิ่น, รัฐวิสาหกิจ, ประกันสังคม, ประกันสุขภาพถ้วนหน้า และสิทธิชำระเงินเอง

การจัดทำต้นทุนต่อหน่วย (Unit cost) ของโรงพยาบาลจึงมีความสำคัญในด้านการจัดการด้านทรัพยากรการเงิน การคลัง ทำให้ทราบรายละเอียดของค่าใช้จ่ายและทรัพยากรที่ใช้ในการบริการผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้นทุนของโรงพยาบาลจะเป็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ วางแผนพัฒนา และบริหารจัดการโรงพยาบาลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาต้นทุนต่อหน่วยหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๒ โรงพยาบาลตำรวจ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๒ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อหาต้นทุนต่อหน่วย โดยเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ โดยเก็บข้อมูลต้นทุนค่าบริการพื้นฐาน (Routine service cost) ประกอบด้วยค่าลงทุน (Capital cost), ค่าแรง (Labor cost) และค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภค (Material cost) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม Microsoft Excel

จากการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๒ จำนวนทั้งสิ้น ๕๒๑ ราย แบ่งเป็นเพศชาย ๒๙๔ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๔๒ เพศหญิง ๒๒๗ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๗ จำนวนวันนอนทั้งสิ้น ๕,๑๓๔ วัน เฉลี่ย ๙.๙๓ วัน

๒. ต้นทุนรวมทั้งหมดเป็นเงิน ๒๒,๓๖๓,๙๒๔ บาท จำแนกเป็นต้นทุนค่าลงทุนเป็นเงิน ๓,๖๕๒,๐๑๐ บาท (ร้อยละ ๓๓.๖๑) ต้นทุนค่าแรงเป็นเงิน ๑๑,๖๐๓,๐๙๙ บาท (ร้อยละ ๕๐.๙๙) และค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภคเป็นเงิน ๓,๕๐๘,๘๑๕ บาท (ร้อยละ ๑๕.๔๐)

๒.๑ ต้นทุนค่าลงทุน ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนค่าเสื่อมอาคารเป็นเงิน ๕,๐๒๙,๘๙๖ บาท (ร้อยละ ๖๕.๓) รองลงมาเป็นค่าเสื่อมครุภัณฑ์ทางการแพทย์เป็นเงิน ๒,๔๓๓,๖๑๓.๘๙ บาท (ร้อยละ ๓๑.๕)

๒.๒ ต้นทุนค่าแรงบุคลากรพยาบาลเป็นเงิน ๙,๙๔๓,๓๐๒ บาท ค่าแรงอายุรแพทย์เป็นเงิน ๑,๖๖๓,๓๙๖.๙๐ บาท

๒.๓ ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภค ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนค่าไฟฟ้าเป็นเงิน ๑,๐๖๒,๑๓๔.๙๓ บาท (ร้อยละ ๓๐.๓) รองลงมาเป็นต้นทุนค่าเวชภัณฑ์เป็นเงิน ๔๑๔,๘๓๓.๕๐ บาท (ร้อยละ ๒๓.๒๖) และต้นทุนค่าบริการผ้าสะอาดเป็นเงิน ๕๘๓,๕๕๔.๑๒ บาท (ร้อยละ ๑๖.๓๖) ตามลำดับ

๓. ต้นทุนต่อหน่วย หอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๒ เป็นเงิน ๔๓,๖๙๒.๓๕ บาท/คน

๔. ต้นทุนต่อวันนอนเป็นเงิน ๔,๓๙๙.๘๖ บาท/วันนอน

ข้อเสนอแนะ

ควรศึกษาการวิเคราะห์ต้นทุนเป็นรายโรคควบคู่กันไป

* * *

การวิจัยเรื่อง : การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม (มกร ๑๓) โรงพยาบาลตำรวจ (THE UNIT COST ANALYSIS OF MEDICINE WARD (MPR 13) THE POLICE GENERAL HOSPITAL)

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ปาริชาติ โคโตศรี
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาต้นทุนเป็นพื้นฐานของการหาขนาดการลงทุน การรู้ต้นทุนด้านสุขภาพทำให้เข้าใจว่าต้องลงทุนในระบบสุขภาพอย่างไร การศึกษาต้นทุนของการบริการสุขภาพที่ถูกต้องครบถ้วนไม่ว่าจะมีแหล่งที่มาของต้นทุนจากรัฐ ประชาชน หรือการบริจาค จะมีผลถึงการประมาณการเพื่อระดมทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาสุขภาพอย่างเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่เป็นส่วนสำคัญในการให้บริการทางสุขภาพ

การจัดสรรงบประมาณในปัจจุบันเป็นระบบงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน โดยให้ความสำคัญกับผลผลิต แทนการควบคุมรายละเอียดของปัจจัยนำเข้าหรือปัจจัยการผลิต โดยผลผลิตดังกล่าวต้องสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของชาติ นโยบายของรัฐบาล และยุทธศาสตร์ของกระทรวง และสามารถเชื่อมโยงผลลัพธ์ในระดับกระทรวงและระดับชาติได้

การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยทำให้สามารถเลือกกิจกรรมที่เพิ่มมูลค่าและส่งผลให้การนำส่งผลผลิตเกิดต้นทุนต่ำสุด ในขณะที่สามารถบรรลุเป้าหมายตามที่ตกลงไว้ได้ การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยสามารถนำมาเปรียบเทียบระหว่างหน่วยงานเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของการดำเนินงานของหน่วยงาน และนำมากำหนดเป็นต้นทุนเป้าหมายที่รัฐจะซื้อบริการจากหน่วยงาน ซึ่งรัฐอาจซื้อบริการจากหน่วยงานต่ำกว่าต้นทุนที่ใช้ดำเนินการในปัจจุบัน โดยหลักการนี้จะทำให้หน่วยงานมีการปรับปรุงประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภายใน และกระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุนในระยะยาว

โรงพยาบาลตำรวจเป็นโรงพยาบาลตติยภูมิ ขนาด ๖๐๐ เตียง ให้บริการแก่ข้าราชการตำรวจ ครอบครัว และประชาชนทั่วไป โรงพยาบาลตำรวจได้รับเงินในการบริหารจัดการ ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ เงินงบประมาณรายปีที่ขออนุมัติจากรัฐบาล สำหรับเงินเดือนข้าราชการลูกจ้างประจำ ส่วนที่ ๒ เงินนอกงบประมาณ ได้แก่ เงินบำรุงโรงพยาบาล รายได้ส่วนนี้มาจากเงินรายรับในการให้บริการผู้ป่วย เงินบริจาคเพื่อใช้ในการรักษาพยาบาล และเงินที่หน่วยงานอื่นโอนให้โรงพยาบาลเพื่อใช้ในกิจการแพทย์ ได้แก่ เงินรายได้ต่อหัวประชากรจากสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) เป็นต้น ในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ – ๒๕๕๐ พบว่า เงินกองทุน สปสช. และเงินกองทุนประกันสังคมเริ่มมีการขาดทุน ทำให้โรงพยาบาลต้องมีการทบทวนและศึกษาต้นทุนในการให้บริการการตรวจรักษาต่าง ๆ เพื่อพิจารณาในการบริหารจัดการการเงินของโรงพยาบาล เพื่อกำหนดต้นทุนในการผลิตให้เกิดผลผลิตที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

หอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๓ ให้บริการดูแลรักษาผู้ป่วยโรคอายุรกรรมทั้งชายและหญิง จำนวน ๑๖ เตียง ดูแลรักษาผู้ป่วยทุกสิทธิการรักษา ได้แก่ สิทธิกรมบัญชีกลาง, ข้าราชการท้องถิ่น, รัฐวิสาหกิจ, ประกันสังคม, ประกันสุขภาพถ้วนหน้า และสิทธิชำระเงินเอง

การจัดทำต้นทุนต่อหน่วย (Unit cost) ของโรงพยาบาลจึงมีความสำคัญในด้านการจัดการด้านทรัพยากร การเงิน การคลัง ทำให้ทราบรายละเอียดของค่าใช้จ่ายและทรัพยากรที่ใช้ในการบริการผู้ป่วย ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาต้นทุนของโรงพยาบาลจะเป็นประโยชน์ที่จะนำไปใช้ในการวิเคราะห์ วางแผนพัฒนา และบริหารจัดการ โรงพยาบาลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาต้นทุนต่อหน่วยหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๓ โรงพยาบาลตำรวจ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ต้นทุนต่อหน่วยหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๓ โรงพยาบาลตำรวจ เพื่อหาต้นทุนต่อหน่วย โดยเก็บข้อมูลย้อนหลังตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๖๓ โดยเก็บข้อมูลต้นทุนค่าบริการพื้นฐาน (Routine service cost) ประกอบด้วยค่าลงทุน (Capital cost), ค่าแรง (Labor cost) และค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภค (Material cost) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม Microsoft Excel

จากการดำเนินการวิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

๑. ผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๓ จำนวนทั้งสิ้น ๓๕๓ ราย แบ่งเป็น เพศชาย ๑๘๕ ราย คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔๐ เพศหญิง ๑๖๘ ราย คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖๐ จำนวนวันนอนทั้งสิ้น ๕,๒๙๓ วันเฉลี่ย ๑๔.๙๙ วัน

๒. ต้นทุนรวมทั้งหมดเป็นเงิน ๒๓,๕๖๑,๐๒๔.๐๑ บาท จำแนกเป็นต้นทุนค่าลงทุน เป็นเงิน ๓,๙๐๐,๐๑๐.๐๑ บาท (ร้อยละ ๓๓.๕๓) ต้นทุนค่าแรงเป็นเงิน ๑๒,๐๐๖,๑๙๙ บาท (ร้อยละ ๕๐.๙๖) และค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภคเป็นเงิน ๓,๖๕๔,๘๑๕ บาท (ร้อยละ ๑๕.๕๑)

๒.๑ ต้นทุนค่าลงทุน ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนค่าเสื่อมอาคาร เป็นเงิน ๕,๐๒๙,๘๙๖ บาท (ร้อยละ ๖๓.๖๖) รองลงมาเป็นค่าเสื่อมครุภัณฑ์ทางการแพทย์เป็นเงิน ๒,๖๓๗,๖๑๓.๘๙ บาท (ร้อยละ ๓๓.๓๙)

๒.๒ ต้นทุนค่าแรงบุคลากรพยาบาลเป็นเงิน ๑๐,๓๔๒,๔๐๒ บาท ค่าแรงอายุรแพทย์เป็นเงิน ๑,๖๖๓,๗๙๖.๙๐ บาท

๒.๓ ต้นทุนค่าวัสดุสิ้นเปลือง/สาธารณูปโภค ส่วนใหญ่เป็นต้นทุนค่าไฟฟ้าเป็นเงิน ๑,๐๖๒,๑๓๔.๙๓ บาท (ร้อยละ ๒๙.๐๓) รองลงมาเป็นต้นทุนค่าเวชภัณฑ์ เป็นเงิน ๘๘๔,๘๗๓.๕๐ บาท (ร้อยละ ๒๔.๒๑) และต้นทุนค่าบริการผ้าสะอาดเป็นเงิน ๕๖๗,๕๕๔.๑๒ บาท (ร้อยละ ๑๕.๕๓) ตามลำดับ

๓. ต้นทุนต่อหน่วย หอผู้ป่วยอายุรกรรม มกร ๑๓ เป็นเงิน ๔๑,๑๙๐.๖๐ บาท/คน

๔. ต้นทุนต่อวันนอนเป็นเงิน ๔,๔๕๑.๓๖ บาท/วันนอน

ข้อเสนอแนะ

ควรจัดทำต้นทุนต่อหน่วยเป็นรายโรคควบคู่กันไป

* * *

การวิจัยเรื่อง : การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและความต้องการ ข้อมูลของผู้ป่วยก่อนได้รับการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้อง ในโรงพยาบาลตำรวจ

The study of relationship between Anxiety and Information
Need of Laparoscopic surgery for rectal cancer Patients
in Police General Hospital

ชื่อผู้วิจัย : พันตำรวจโทหญิง ดวงสมร สร้างสุข
พยาบาล (สบ ๓) กลุ่มงานพยาบาล
โรงพยาบาลตำรวจ

ปีที่วิจัย : ๒๕๖๔

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และไส้ตรงเป็นโรคมะเร็งที่พบบ่อยและเป็นสาเหตุการเสียชีวิตที่สำคัญของประชากรทั่วโลก (Favoriti P, Carbone G, Greco M, Pirozzi F, Pirozzi RE, Corcione F, 2016) มีผู้ป่วยรายใหม่ถึง ๑,๔๐๐,๐๐๐ ราย และมีผู้เสียชีวิตจากโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่ถึง ๗๐๐,๐๐๐ รายต่อปี (Arnold M, Sierra MS, Laversanne M, Soerjomataram I, Jemal A, Bray F, 2017) จากข้อมูลทะเบียนมะเร็งในประเทศไทยพบสถิติผู้ป่วยโรคมะเร็งลำไส้ใหญ่และไส้ตรงมากเป็นอันดับสองในเพศชาย (รองจากโรคมะเร็งตับและทางเดินน้ำดี) และเป็นอันดับสามในเพศหญิง (รองจากมะเร็งเต้านมและมะเร็งปากมดลูก) และจากการศึกษามะเร็งลำไส้ตรงในโรงพยาบาลศรีนครินทร์ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๔๓ – ๒๕๕๓ พบว่า มีผู้ป่วยโรคมะเร็งลำไส้ตรงจำนวน ๑,๐๑๓ ราย และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นเป็นสองเท่าเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงต้นของการศึกษา (โกสินทร์ วิระษร, ภัคณันท์ อุดันเทียะ, กฤษฎา เปานาเรียง, วิยะดา ปัญจรัก, ๒๕๔๓ – ๒๕๕๓) และสถิติผู้ป่วยมะเร็งลำไส้ใหญ่และไส้ตรงในโรงพยาบาลตำรวจ ช่วงปี พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๓ จำนวน ๑๔๐ ราย ที่รักษาโดยการผ่าตัด

การผ่าตัดถือเป็นการรักษาหลักของผู้ป่วยกลุ่มนี้ โดยมีวัตถุประสงค์ ๒ ประการ ได้แก่ การผ่าตัดเพื่อให้หายขาดและเมื่อมีการกระจายของโรคไปยังอวัยวะอื่นแล้ว เช่น การผ่าตัดเอาก้อนมะเร็งออก แล้วนำส่วนปลายลำไส้ที่เหลือมาต่อกัน (colectomy, sigmoidectomy, low anterior resection) หรือการผ่าตัดลำไส้ใหญ่รวมทั้งกล้ามเนื้อหูรูดทั้งหมดของทวารหนักออก และนำส่วนปลายด้านบนของลำไส้มาเปิดที่หน้าท้อง (abdomino-perineal resection) (จุฬาร ประสังสิต, กาญจนา รุ่งแสงจันทร์, ๒๕๕๘) ถือเป็นการผ่าตัดใหญ่ทางศัลยกรรม ผู้ป่วยต้องได้รับการใช้ยาระงับความรู้สึก มีการทำลายของเนื้อเยื่อร่างกาย เกิดความเจ็บปวด และเสี่ยงต่อการติดเชื้อเข้าสู่ร่างกาย ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการปฏิบัติตัวของผู้ป่วยและมีโอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อนต่าง ๆ ตามมา เช่น ภาวะลำไส้ไม่ทำงาน หลังผ่าตัดปอดแฟบ, แผลติดเชื้อ (Ramirez JA, McIntosh AG, Strehlow R, Lawrence VA, Parekh DJ, Svatek RS, 2013) และผู้ป่วยที่อยู่ในระยะฟื้นฟูสภาพจะเน้นบทบาทพยาบาลในการส่งเสริมการฟื้นฟู กระตุ้นให้ผู้ป่วยฟื้นฟูร่างกาย ในผู้ป่วยบางรายต้องมีภาวะออกจากรักษาทางหน้าท้องให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้ป่วยปฏิบัติตนอย่างถูกวิธี และส่งเสริมความสามารถในการดูแลตนเองในการดำเนินชีวิต

ความวิตกกังวลก่อนผ่าตัดมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้ป่วย หากผู้ป่วยมีความวิตกกังวลสูง จะมีผลกระทบทำให้ร่างกายปล่อยสารแคททีโคลามีนและฮอร์โมนคอร์ติโคสเตียรอยด์เข้าสู่กระแสเลือดมากขึ้น ทำให้อัตราและจังหวะการเต้นของหัวใจผิดปกติจนเป็นสาเหตุให้แพทย์ต้องเลื่อนการผ่าตัด ตลอดจนมีต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจและอารมณ์ทำให้เสียการควบคุมตนเอง และมีการแสดงออกในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เจ็บเฉยไม่ให้ความร่วมมือ กระสับกระส่าย มีอาการคลื่นไส้อาเจียนหรือเหงื่อออกมาก เป็นต้น ส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการทำผ่าตัด การให้ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่ผู้ป่วยควรทราบเมื่อต้องมารับการผ่าตัดเพื่อลดความกลัวและความวิตกกังวลที่ผู้ป่วยจะต้องเผชิญจากการผ่าตัด โดยการพูดคุยการนำสื่อต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับห้องผ่าตัดมานำเสนอให้ผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยได้มีโอกาสเห็นและทำความเข้าใจและคลายความกังวลเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์จริง

บทบาทหนึ่งของพยาบาลห้องผ่าตัดคือ การให้ข้อมูลผู้ป่วยในระยะก่อนผ่าตัด เพื่อเตรียมความพร้อมผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจสำหรับการเข้ารับการผ่าตัด ส่งผลลัพธ์ที่ดีในระยะผ่าตัด กล่าวคือ ผู้ป่วยมีระดับความวิตกกังวลลดลง พ้นหายเร็วขึ้น ลดภาวะแทรกซ้อน ลดการใช้ยาระงับปวด และผู้ป่วยมีความพึงพอใจ (Tse So, 2008) การให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยต้องมีความเหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของผู้ป่วย และมีการประเมินผลการให้ข้อมูลว่ามีความเหมาะสมและเพียงพอกับความต้องการของผู้ป่วยหรือไม่

ปัจจุบันโรงพยาบาลตำรวจมีแพทย์เฉพาะทางระบบลำไส้และทวารหนัก จำนวน ๓ คน แนวนิยมจำนวนผู้ป่วยเพิ่มมากขึ้น และจากประสบการณ์ของผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานในห้องผ่าตัดศัลยกรรมทั่วไปพบว่า ผู้รับบริการที่มาคัดกรองมะเร็งลำไส้ด้วยวิธีการส่องกล้อง (colonoscopy) หรือที่มาส่องกล้องด้วยมีอาการผิดปกติ เช่น ท้องผูก, ถ่ายอุจจาระเป็นเลือด หรือ Bowel habit chang หลังจากผลส่องกล้องพบว่ามีเนื้อร้าย และแพทย์วินิจฉัยว่าเป็นมะเร็งลำไส้ตรง พบว่าผู้ป่วยมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการผ่าตัด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับความวิตกกังวล ความต้องการข้อมูล และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองกลุ่มผู้รับบริการ ซึ่งคาดว่าผลการศึกษานำไปพัฒนารูปแบบและเนื้อหาข้อมูลที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับบริการ และลดความวิตกกังวลที่จะเกิดขึ้นอย่างเหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

๑. เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยก่อนได้รับการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้องในโรงพยาบาลตำรวจ
๒. เพื่อศึกษาความต้องการข้อมูลของผู้ป่วยก่อนได้รับการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้องในโรงพยาบาลตำรวจ
๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลและความต้องการข้อมูลในผู้ป่วยก่อนการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้องในโรงพยาบาลตำรวจ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้านี้เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคมะเร็งลำไส้ตรงและได้รับการนัดหมายทำการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านส่องกล้องเป็นครั้งแรกทุกราย ผู้วิจัยเลือกประชากรตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ จำนวน ๒๐ คน ผู้วิจัยสัมภาษณ์โดยใช้แบบวัดความวิตกกังวลขณะเผชิญและความต้องการข้อมูลของผู้ป่วยก่อนได้รับการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้องในผู้ป่วยให้ทำเป็นรายบุคคลตอนเย็นก่อนวันผ่าตัด ณ หอผู้ป่วย การให้ข้อมูลแก่ผู้ป่วยเป็นเวลา ๔๐ นาที

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยก่อนได้รับการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้องอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 44.75, S.D. = 2.63$) ความต้องการข้อมูลของผู้ป่วยก่อนได้รับการผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้องอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 114.25, S.D. = 4.64$) ซึ่งผู้ป่วยมีความต้องการรู้รายละเอียดเกี่ยวกับการผ่าตัดมากที่สุด รองลงมาคือ การฟื้นฟูสภาพ การใช้ยาระงับปวดและยาระงับความรู้สึก รายละเอียดของโรคที่เป็น ตามลำดับ โดยความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความต้องการข้อมูล ($r = -0.60, p\text{-value} = 0.005$)

ผลการวิจัยในครั้งนี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาแนวทางการให้ข้อมูลกับผู้ป่วยก่อนการผ่าตัดเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องกับผู้ป่วยและลดความวิตกกังวลในผู้ป่วยก่อนการผ่าตัดอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

๑. นำผลวิจัยไปใช้ในการพยาบาลผ่าตัด ผู้บริหารห้องผ่าตัดสามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ วางแผน และกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงานของบุคลากรทางการพยาบาลผ่าตัด เพื่อให้การดูแลทั้งด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ลดความวิตกกังวล และการตอบสนองความต้องการข้อมูลของผู้ป่วยก่อนผ่าตัดมะเร็งลำไส้ตรงผ่านกล้อง

๒. ในการพยาบาลผ่าตัดพยาบาลห้องผ่าตัดที่ดูแลผู้ป่วยก่อนผ่าตัดไปเยี่ยมผู้ป่วยก่อนผ่าตัดที่หอผู้ป่วยให้ข้อมูลเรื่องการผ่าตัดมะเร็งตรงผ่านกล้อง สามารถนำผลที่ได้เป็นข้อมูลในการกำหนดรูปแบบการให้ข้อมูลเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้ป่วย พร้อมประเมินระดับความวิตกกังวลของผู้ป่วยก่อนและหลังได้รับข้อมูล

๓. ส่งเสริมให้ผู้ป่วยตรวจคัดกรองมะเร็งลำไส้ใหญ่โดยการส่องกล้อง (colonoscopy) เพื่อเป็นการคัดกรองอาการเจ็บป่วยในระยะเริ่มต้น หากพบความผิดปกติก็สามารถรักษาได้ทันเวลาที่

* * *

ผลงาน/กิจกรรมของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี พร้อมด้วยคณะรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง และอธิบดี ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เดินทางมาตรวจราชการโครงการ Phuket Sandbox ณ จว.ภูเก็ต โดยมี ผบ.ทท., พล.ต.ต.อภิชาติ สุริบุญญา รอง ผบ.ทท., ผบ.ก.ทท.๓ และผู้บังคับบัญชาหน่วยร่วมปฏิบัติทั้งหมด ให้การต้อนรับและร่วมภารกิจตรวจเยี่ยมการคัดกรองนักท่องเที่ยวเข้า-ออก จว.ภูเก็ต ณ ด่านตรวจภูเก็ต (ด้านตรงท่าอากาศยาน)

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พล.ต.อ.กิตติพงษ์ เงามุข ที่ปรึกษาพิเศษ ตร. เป็นหัวหน้าคณะในการตรวจเยี่ยมบำรุงขวัญ ข้าราชการตำรวจที่ได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหน้าที่และพักรักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาลตำรวจ

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พล.ต.อ.ดำรงศักดิ์ กิตติประภัสร์ รอง ผบ.ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ท.ปรีชา เจริญสหายานนท์ ผู้ช่วย ผบ.ตร. รับมอบเครื่องออกใบสั่งอิเล็กทรอนิกส์ให้ ตร. ยืมใช้สำหรับการทดลองระบบ จำนวน ๓๐ เครื่อง จากบริษัท ไทโรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ณ ห้องพรหมนอก ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พล.ต.ท.สุรเชษฐ์ หักพาล ที่ปรึกษา (สบ ๙), พล.ต.ต.วันชัย เอกพรพิชญ์ รอง ผบ.ท.๘ พร้อมด้วยคณะผู้ประกอบการในพื้นที่ จว.ภูเก็ต ได้ออกตรวจเยี่ยมกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจทั้งในพื้นที่ท่าเรือรัชฎาและผู้ประกอบการโรงแรมในพื้นที่หาดกะตะหาดกะรน พร้อมพูดคุยกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เดินทางมาพักผ่อนอยู่ในพื้นที่ และแจกหน้ากากอนามัยเพื่อเป็นการณรงค์ให้ทุกคนมองเห็นความสำคัญของการป้องกันตัวเอง

วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔ พล.ต.อ.เพิ่มพูน ชิดชอบ ที่ปรึกษาพิเศษ ตร. พร้อมด้วย พล.ต.ต.สุรัชย์ เจ็ดพี่น้องร่วมใจ และคณะทำงานฯ เข้าพบอธิบดีกรมส่งเสริมสหกรณ์ ในฐานะนายทะเบียนสหกรณ์ เพื่อร่วมกันหารือข้อราชการในเรื่องของการพิจารณาดำเนินการกำกับและดูแลสหกรณ์ออมทรัพย์เกี่ยวกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของสหกรณ์ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนแก่ข้าราชการตำรวจและลูกจ้างประจำสังกัด ตร. ณ กรมส่งเสริมสหกรณ์

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๖๔ พล.ต.อ.สุวัฒน์ แจ้งยอดสุข ผบ.ตร. ร่วมพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ โครงการจัดการพลังงานในองค์กรด้วยระบบดิจิทัล (Digital Platform) ระหว่าง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค กับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผ่านระบบ Zoom Meeting กับผู้ว่าการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยมี พล.ต.อ.ปิยะ อุทาโย รอง ผบ.ตร. ร่วมเป็นสักขีพยาน ณ ห้องพรหมนอก ชั้น ๒ อาคาร ๑ ตร.